چھاپ غلام محمد نور محمد

جملہ حقوق محفوظ ہیں

OFFICE OF THE J. & K. ACCADEMY ... ART CULTURE & LANGUAGES
155

ھو اللہ ربنا اللہ حسبنا اللہ

ھو اللہ حسبنا اللہ ربنا اللہ

محمودہ یار بس تنیہ مرن نان شہ عبیدا — من مات من العشق فقد مات شہیدا

4685

ہیہ مال ولی اللہ متو

بزبانِ کشمیری

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب

مہاراج بزر گنج بازار و مائسمہ بازار امیرا کدل سرینگر کشمیر

هیہ مال ولی اللہ ستو کشمیری

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ھو اللہ حسبنا اللہ ربنا اللہ
خدا یس مے مدا الحمد للہ
بجز حق کانہہ اکھا نیر ینہ سارؤی
چھو نفس بار غالب طالب نان
ژہ دعویدار وچھ کرم نیک و بد زلے
امام الانبیا سالار سانوی
شفیع المذنبین دادن دوا سانو
پناہ سوی محمدؐ تی انن چھوی
درودہ برگرتھک مقبول باری
تھوس بامت محبت یارنی ژون
بدنیا کرکرک نعت محمدؐ
کھسن بر بام قدرت رائے تمسنز
محمدؐ مصطفیٰ محبوب اللہ
محمد مصطفیٰ دالدار سانوی
محمد مصطفیٰ دادن مہ درمان
محمد مصطفیٰ آن وس مہ زاجی
پدر مادر تہ بائی یار و اقرب
رٹن تم بازمے از شورش نار
امی سیتین بلی دیدار ودم ون
درود و نعت چانوی رد جا چھوم
محمد مصطفیٰ غمخوار سانوی

ھو اللہ ربنا اللہ حسبنا اللہ
خدا چھوم مے مدا الحمد للہ
ژہ آخر ذکر اللہ نیرہ سارؤی
زن و فرزند و اخوان دشمن جان
ژہ زور آوارہ آخر گوز بل جائے
محمد مصطفیٰ غمخوار سانوی
شفیع المذنبین حاجت روا سانو
فدا نس یارنی ژون سینین چھوی
دل و جان یلہ ژہ لاگک چاریہ یاری
تمن نش نیادہ نی کر تھاونی بن
بیک ساعت ژہ نش واتی محمدؐ
تنے اندر رکھنن چھی مای تمسنز
محمدؐ مصطفیٰ مطلوب اللہ
محمد مصطفیٰ سردار سانوی
محمد مصطفیٰ اصیبن مہ ارمان
مہ بس چھوم سوی وندس معمول باجی
بمعہ دنیا و دین بو زم ژہ یارب
گژھم دن بار رسول اللہ مہ دیدار
ولی عاشق ژہ دورے یاد کرہ ہن
مہ رچھ ایمانسی زہر زبان چھوم
محمد مصطفیٰ سالار سانوی

مدد چانوی ہر ساعت مددگار
بوچھوس نفس کھہ کرمت گرفتار
الٰہی فیض نعت شاہ لولاک
رسانی از کرم بر رتبہ پاک

فی نعت النبی علیہ الصلوٰۃ والسلام

شب و روزہ پرہ مادر درود چانوی
سانوی بکھن وندہ می کرانوی
زیر بند معشوق تہ چھوک شوبہ وانوی

هیہ مال

سانوی بکھنا وندہ ہوی کرانو
لولاکس نازل ژری سیپانوی
افلاکس ارس ژیس اگاہ چانو
ملکو کرتھ چھی پشہ ہوی کرانو
سانوی بکھنا وندہ دراشانوی
وتہ چانہ میہ موودتہ دلدار سانو
سرتہ چھوہ یار رسول دیچانوی
سرتہ پیس لولہ چھوپ سی کرانو
بلہ سانوی بکھنا وندہ ہو
ژرہ وانجہ پرہ درود چانوی

گژھہ تس راضی ہیدہ کرہ وانوی
شبینہ خوتہ پُرن چھوی ہیہ پانن چانوی
کو نہ کن موکھ ہاوزو نہ ژلہ گرانوی
زار بوزیار رسول ظرلفیانوی
نیای بلہ لگہ تل کرزہ پای میانوی

سانوی بکھنا وندہ ہوی گرانو
دین چانو دین مفسر رینہ وانو
سانوی بکھنا وندہ ہوی گرانو
تعریف دمہ دمہ چھوی ونہ وانو
سانوی بکھنا وندہ ہوی گرانو

نعتِ شریف دوئیم

ازین اسوز وا زین صِدق صفا مہ
ہیم مہ فرش جای عرش افلاک
کرس زاری شفیع المذنبینہ
چھنن منزہا ہی گو مُرت لو ان چھوس
چھوسی مُضطر نظر بر حال تراوم
خلاصی یُدوہ میانی نا وہ آسی
بمعہ یاران اخوان جمع خویشان
سفارش میکنم گوہر فشانی
شب معراج ای سرتاجنی تاج
نظر محتاجنی کر تاجدارہ
چھہ جای گوہر و دُرِ زین ترنم
بجز اہل دلان کینہ نہ مانوی

دیم دیدار ناکہ مُصطفیٰ مہ
ہیم یا مرت نظر بر شاہ لولاک
عملہ ہنر دفترس منزدان چھمنہ
بخشندہ چھی ہا چندہ چھن چھوس
برحمت در دو عالم مو کلاوم
قبیلہ کرانہ سان بخشم خلاصی
پریشان خاطران وسینہ ریشان
نتہ بیتہ خورہ درایس نہ وانی
تو ہی کن دو عالم و آدم چھو محتاج
سرس شوہی کرن گوہر شارہ
ترنم لازمی حوران ون چھوم
ونن میانوی ظریفن نہ وانوی

ایضا در نعت شریف

خورہ درایہ ونہ وان لگہ ہوی پاری
دُونِ دنِ عالمین چھی سرداری
رنگہ رنگہ بُراق رود پار پاری
ہنگہ ہنگہ گژھہ نا خریداری
جبرئیل تمنا کرچریہ داری

یاری امتس کاریزے
یاری امتس کاریزے
کونگہ کستورہ پان سارے
یاری امتس کاریزے
میرکال رکاب دارے

افیلین تہ زرین ابرداری
اسرابیلین تہ علم لارے
عزرائیل و دو دربر داری
ہلسمرو دربان ہمیشہ تابعداری
روزشمار ابتد بعد مختصہ ساری
بنجتہ سرکاشو حسان لو دنیا ری
سوختنہ و تاج حسن لعل گوہر ساری
شہنتن دروازہ بند چیکے
دوزخین شعر تہی درپیالہ برداری
رضوان منتظر وتی بپیالہ برداری
ہیہ مال
مسجد اقصیٰ انبیا ساری
آسمان زی انتظار کس بیہ تاجداری
ژہ سواشوبہ شاہی پچانی نبے پایداری
یا یوم الدین حساب کیبت تارہ تاری
گلمین جہان گناہگارن چھمیت سرداری
ظاہر نقش نہ یادو اوارے
حاصل پچانہ سیبت ابخور داری
یاری امتس کاریزے

زار ميان يار رسول گڏهه لوزائوي
آميد سڌ واري ظريف آهه ٤
آرزو سوم روي ۽ او ڇهانوي
چانوي وته ڪرمنت سادرا ۽

وجہ تصنیف کتاب ہذا

پس از حمد جناب حق تعالیٰ
زبعد نعت صدر و بدر اعلیٰ
درود و رحمت حق بے شمار کس
دگر اصحاب و آل و چار یار کس

ایضاً نعت شریف

ٿهي ين لذت ديدار دلدار
خصوصاً خاص ديدار محمد ﷺ
مبارڪ مرحبا تس يس تسند شوق
خدا يا مه ڏتم شوق محمد ﷺ
تمس آمن اٿهي الحق خدا ڇهوي
تمس ڪيا غم بمبس احمد اٿهي آڏو
بمبس ڇهوي تمسندي صدق و صفا تس
تمس تس نشه واتت فير ڪه ڇهوي
شنو بيم بيت جابه ويت ونه ون مه
بجز اهل دلان ڪينسه مالوي

پر يه ون دولتاه ڇهي روبيت نار
خدا يار و حق يار محمد ﷺ
خدا عاشق تمس يس ڇهو سو معشوق
خدا يا مه ڪرهم ردي محمد ﷺ
ڪمرت نه از محمد يس جدا ڇهوي
تمس دون عالمن هند آرزو دراو
تمس ڇهوي سوي محمد مصطفى البس
بجز ديدار احمد سير ڪره ڇهوي
چو حوران نو ع ديگر خوش گون مه
وتن بيانوي ظريفن ونه وانوي

ایضاً نعت شریف

موي چانو عنبر ته روي شو به وانوي
لوي چانو گلاب خوي لو به وانوي
لڏه اکه گنه منزه ڏته درشانوي
زهڏه کته ڪاڙه زونه بس لگه گرانوي
ملڪوته فلڪو بره هي چاڏ
معراج ڪره ني گرڇه کهالونوي
فرشته کنه ڪرمرت ميشڪه وتهرانوي
معراج ڪره ني حضرت دراڏ
گوشن عرضاه ڪره صاحبه سانوي
روشن جان ڇهوي ونده هوي ڪرانوي
ڙوره پاڙهو نوره مه رخسار هاڏ

چانوي ونه ڪر تمنا دراڏ
چانوي ونه ڪر تمنا دراڏ
ڏڏه بيس والنج سوڪره ناوگراو
شانه ڏڏ ذاتن بابه رتو زانوي
جبرئيل براق بيرت آنوي
گرد نعلين تاج عرش س نهاڏ
نوره ڇهو حور وستويه ونه وانوي
سمتوڪره هوس چاڪر پانوي
روشه ولا ازڇهي ڪوسمن ڪراڏ
ڏورن ڪالوس ڪيا ڇهوم لانوي
هوره نار ڪوتاه همه الله وانوي

هيئة مال
ديان ڇهوي سوي تمس ...
ڪماري باوري ڇهوي عشق ...
ڇهو عشقه سليت ...
ڇهو عشقه سليت ...
ڇهو از عشقي جن و ...
زمين و آسمان و دوي ...
...

وچھوم دتو مُرت فصیحو شاعر وداد
نگر کاشر کتھاہ اک ہیہ مالا
دِلَن دِ پوشم ونن سوی نہ گرہی جان
ستہ کرمژ صدر الدین فارسی پاٹھ
پرژہانی گوس صدر الدین مرحوم
نسب تمُ سُند وفائی زار حمندی
سو الحق عاشقِ حق خوب تقریر
تمِس تے آسو سنموت عشقنوی زر
غلامِ عشق شو کاندیشہ این است
جہان عشق است دیگر زرق ساز ای
کیم من خود کہ من استغفر اللہ
حدیثِ عشق میداند نظامی
بروحِ شان ہزاران رحمۃ اللہ
دِراسرارِ حق پیوستہ باز است
یکان چھوی عاشقن ہند کارخانہ
خصوصاً کاشرن منز مرد ناہی
ہمِہ کرنم تم سٹھاہ شہنہ بادہ دِلشاد
مِہ واراہ شب تمِس نش لگمتی چھیم
دہن بُرنم لبشہا انگبینہ
عزیز اللہ خاناہ مرد دانا
نکو میدانس کیا گار مُرت چھوم
سو چھوم الحمد للہ بانبوی یار
چنین صاحبِ کمالات این زمانہ
چھہ اس سیٹھ منز کھٹی کبر و منیہ

چہ از یوسف چہ مجنون وچہ فرہاد
چھہ ون باقی کر وشغلاہ خیالاہ
بکشمیرِ یکی نخستین فارسی خوان
چھہ کیتاہ عاشقِ حق ربہ سند ناکھ
بزرگاہ عالماہ اک کرمہ معلوم
حسب عالی زِراہ نقشبندی
نبیرۂ مولوی ملک کشمیر
امِی نارہ چھہ دمرت مادہ تہ بز
ہمہ صاحبدلان اندیشہ این است
ہمہ بازی است الا عشقبازی
من و عشقِ سخن استغفر اللہ
صلای عاشقان شد کار جامی
تمِن تے ون چھِ پن یم فضل اللہ
بظاہر گر نہ کس آگاہ راز است
اگرچہ گو روانہ کار دانہ
چھوکم کیاہ این زمان محمود گامی
سو آسوی کاشرن منز مرد استاد
بیاضاہ از کرم منجمس تہ ژم تم
کنوِی زانوم چھوتس ثانی لبینہ
چھو بیکھا صاحبا شیرین زباناہ
زکاتن تہندی کُن دارمت چھوم
مِہ چھوم ہادی بو تمسند چھوس طلبگار
چھو ما فیضِ خیالان بدگمانہ
چھہ کھیمت مد ھمن تہ منھمیہ

بوجیا چھوس منہ نادانن کمینن
بزرگن ہند کمینن نفس حیلین
نہ علماہ نہ عشقاہ نہ ژالاہ
دنیہ دعوی و نہ پیر ہیہ بالاہ
دریغا فی الحقیقت دووہ فنا سپد
دریغا لعلِ اکو دستو سپد
دریغا ہمی صرف لبسن ازل آسید
دریغا حیف واہ عملن زائید
دریغا حیف ہر تمن سپنس سنی
دریغا چھ جہان ہتن نہ بنس
دریغا ہمن وان تار

ہیہ مال

دریغا ر اورا روز بہ آفی
دریغا سور ساری زندگانی
مران حاصل او سوران یاونن تاو
دریغا علم چھ کیاہ ون آو
مران غافل او سوران یاونن تاو
دریبن علم چھ حاصل کیاہ زونی
زدیدہ قطرہ شینم مہ نالہ تراون
ونہ ون عاشقن پاچھن ژالہ تراون
دی بدر دل داودی الدین

بجز اهل دلان کیندسه نه مانوی | ونن بیانوی ظریفین ونه وانوی

غزل در تحسّر و تلف عمر گوید

نشه یار آست سپنوس انوئے
ژړه نه پړه گړه سانوی پرزنوئے
بحرِ عرفان چهوی سنه خوته سلنوئے
زیری زیری نیری ننوئے
ذکره هنده پوه لیس فکره منز سنو
درِّ عرفان آده هیه لغا لنوئے
نخن وا اقرب گړه کنه بوزنوئے
نته انه لگه یو وته گت چهنوئے
امرِ خدائے مه زاه نو مانوم !
بوه سره آخر آسه هیر نوئے
پڑه آسه یادن گړه سورنوئے
عصیان پره گوس سرتا دُم

ونوئے دمه هس گت گره چهوم
ونوئے دمه هس گت گره چهوم
زان هو سپینی پان کر گمُ !
ونوئے دمه هس گت گره چهوم
دریائے وحدته منز دیه بم
ونوئے دمه هس گت گره چهوم
حبل الورید ژی زُمه رُم
آد نه لاگوم کاره آگنوئے
بوی نو چهمنه دمه وی کور کنوئی
پیوس در غفلت تی زانوم
زار بوز یار رسولؐ ظریفنوئے
رحمت گذران گړه کرنوئے

در بیانِ طلبِ مرشدِ آگاهِ دل

دلیکیں وصل حق اصلا نبی نه
بجز ذکر د بجز فکر و بجز پیر
چهوه بے پیرن کران گمراه شیطان
چهو پیری هادی راه محمدؐ
ژه پیر کاملی چهوی گته منز گاه
ژه پیری پور هادی منزل در
ژه تس پته روزیس چهوی ربه سند پیار
ژه دل الٹ چیره تس لس پیر رهبر
سو هادی نور زراونت سار منزه

درین تا یار یاور سپینی نه
بجز زهد و ریاضت چهو ننیه تدبیر
چهو بے زهد و ریاضت کانهنه واتان
کری پیری ژه آگاه محمدؐ
ژه پیر کاملی چهوی حبل الله
چهو پیری نور بل نور علی نور
تمس منز باگنه ژی سوی منز بیار
ڈلوی لیس ڈل سواز راه پیرؐ
سو رهبر چهوی ژه سلطان شیخ حمزؒ

ژه پایالی سو بخششی واره پاکی کښی
پیښن طالب ژه چون داود خانی محبوب عالم ع
ژه رهبر چهوی کیڼوی محبوب عالم شیمبر
شه راه هادی محبوب عالم کس پشیمبر
چهو مخدوم جهان در ملک ... پر میانوی
شهنشاه جهان در ملک ... ژه میانوی
همتی چهو ... پان چهوک ...
همت چهوم تارمان ز و میه کرښت
همت چهوم دلمنا چهوک ژه میانوی
بوکر محبوب العالم خواب و طیش

هیسه مال

مه آمت لول واړه کاک صاحبو
ژه اندر کوه ماران ذکر نخدوم
ژه پریت اکمتوی از عشق بدشوم
ژه شونګت زیر ګل ارمان ارمان
ژه ډاف ادت بوزنده کاکه صیبو
تُند هیو سوز بوزا یا الٰهی
چهوسوز پیر سوز حق تعالیٰ
دی تعریف رهبر ونه دانی
ونه ون عاشقن دادوی لدُن چهوم
بجز اهل دلان کینسه نه مانوی

مه ګومت هول چانوی کاله صاحبو
مه فرمت کاکه صاحبو نفس بدشوم
ژه ګومت کت کنوی ګومت سوپو
سنګین جان و دل ارمان ارمان
بو پاین سر ژه وندی کاکه صیبو
یتهوی هیو دم مه سوزا یا الٰهی!
دُعای سوز بوزی حق تعالیٰ
ظریف رهبرم ګرځه کن و دانی
کجا مردی بدر دل دُون چهوم
دون میانوی ظریفن ونه وانوی

غزل در تعریف مرشد

سیر بله میلی سیر سن اندرو
پیرګار سیر سن ژانی اندرو
وُنه پوره دنه ډیشک حس پرده
آسه ون تابان اهس اندرو
ژهل کرته معلوم پهیران جندرو
نرپرت داره بررورت اندرو
فکره هنده یونه سیت ذکر منه بندرو
توپرت لیه داره تهاوتن بندرو
حل کرته شب و روز شاهس اندرو
شوپرت منز باګ هنسی چهوی
ذکره هنده یونه ګنډ فیری بندرو
فان بله سپنګ فانس اندرو
فکره هنده یونه سیت ذکر منه بندرو

ګنډرو صورت بندری چهوی
ګندرو صورت بندری چهوی
وُنه تله یه لومنه کاس دی
ګندرو صورت بندری چهوی
شوپرت منز باګ هنسی چهوی
ګندرو صورت بندری چهوی
کل کرته نیران هوکته چهوی
ګندرو صورت بندری چهوی
توپرت لیه داره تهاوتن تندرو
کوپرت پان روز پاس اندرو
کان اده نیری جان سوی چهوی
ګندرو صورت بندری چهوی
کل کرته نیران هوکته چهوی

دنیا چهوی چهوی زور چهوی نورزاده ... سنډی
... اندرو
... صورت بندری چهوی
صوران ... صورت بندری چهوی

هیه مال

زنده لاګ زنده پانه کرته نفی
عشقه منقله نار واره پاکه سندرو
ابشات ډیشک و بیدن اندرو
وینا دوه تاره زانتن هن ندرو
یی دو دوک ق لا دی!
مزرع الآخره کت کتهفی ونه اندرو
ظریفه کیاه دی پیرتر اوموکی ونندرو
هی ذکر سکهی کهس اندرو
ګندرو صورت بندری چهوی

در تعریف سخن

کتھاہ عشقن قرنی ای مرد عاشق — گڑھی معلوم سوز و درد عاشق
دزہ بزہ عاشقن ہند تیہ کتھی منز — منزہ مرد حقن ہند تیہ کتھی منز
کتھاہ کیاہ ہش کتھاہیت ذوق تہ شوق — نیاز عاشقان و ناز معشوق
سویس معشوق طالب سوی تہ زانی — ہمیس چھوی شوق غالب سوی تہ زانی
کتھی دل دگ ولی کرہش یہ گت چھوی — زہ پے نک بڈ فقیرن ہنز زہ وت چھی
کتھی سیتن گنان سوی خدارا — کتھی ہت انبیاء تہ اولیا آی
کتھی سیتن چھو عشقن سوز سینس — کتھی وت ہاوہ ولن دنیا و دینس
یہ گت بدِ عاشقن افسانہ آسی — تمن کر معنے جانانہ آسی
یہ گت ثابت میان مثنوی چھئی — بیان مولوی معنوی چھی
کتھی منز سہر چھ افسانہ و نانی — ستھاہ اسرار تم زی کن انانی
زہ مو بہتان زان افسانہ اصلا — چھو الحق راست باطل چھو بنہ دانہ
دپوس بو چھوی پزا افسانہ خوانہ — پزدی افسانہ باطل چھو بنہ دانہ
لکھمت منز باگ چھو می کیاہ وہ گارک — تبرک چھوی زہ پرمی کر مبارک
تبرک از جناب مولوی بوز — بیان مولوی معنوی بوز
ہدایت یدزہ حضرت مثنوی چھی — انن تی گمرہن برہان قوی چھی

کلام حضرت مولوی رح

کودکان افسانہ ہا بس آورند — درج در افسانہ ہا بس آورند
ہزل ہا گویند در افسانہ ہا — گنج میجوئید در ویرانہ ہا
پس مگو جملہ خیال است و ضلال — بے حقیقت نیست در عالم خیال
تا نباشد راست کے باشد دروغ — این دروغ از راست میباید فروغ
تا نباشد راست کے باشد دروغ — این دروغ از راست میباید فروغ
تا نباشد گندم محبوب نوش — کے بود گندم نماو جو فروش

حکایت بر سبیل تمثیل

بڑی من نوشتہ پاک ہم در کتاب ہے
روان کن شکران حاضر جو ای ہے
مسافر کس نہ چھوی نہ دون زن ون
ونہ گت کس ودیم پس وادو لدن
[illegible]
عشقی مت [illegible] چھوی
مسافر [illegible] مثنوی از خاطر ان
ہیکن اسمانہ زن بیچارہ رنجور

ہیہ مال

مسافر تنگ ازباد و وطن آمد [illegible]
بیچارس واوہ پیش جان [illegible]
مسافر از جب [illegible]
بہ ہارس نار [illegible]
کتھاہ و [illegible]
شکستن [illegible]

حکایت بر سبیل تمثیل

[illegible]

شب سحر گفتن نباید لیک استیناس را
دی سو انصاف اسس بیمار ساری
چھہ پردیسی گمت ترا وت وطن آی
ہمو رخصت کتھن داد و دو کھو مار
خداوندا چھہ درامت پننہ شہر
بلے رنجور پرا هسیم هر یک
چو ما پرغم علیلے کس نباشد
کہ مامیریم جا زیر زمین است
زقصہ حصہ برالقصہ این است
چھہ هیہ مال فتحہ مال ساری
یہ قصہ چھوی قرار قلب فتح وون
چھوپت منز دو کتہ دادوی شوق ذوق نتہ
چھوپت منز درد هجران وصل دلدار
گژهم اکھ بوی هونا برونٹھ کنے
یہ هیہ مالہ هند افسانہ ترس چھووم
بربے درد راز عشق راوی
یہ کت چھی فتحہ زن کن داتھی روز
مہ دردِ عاشقان حالی گرن چھوی
بگلزار معانی بلبلاہ چھیر
گداز عاشقان و عشقنوی نار
زہ برونٹھ بیرن تہ بوزن حسن دلدار
ونوی کیا خوش یوان تم خوش نژادن
عزیز اللہ خان چھوی عشقہ کستو
غزل استادنی هند چھی تقیمت

بہر رنجور مسافر رخصت آمد مدان
لسن کیاہ یتھو گناہ بیمار ساری
کھمت نفس نہ مشراوت وطن رادے
امام العالمین ساری اگو پار
خوش و خرم کرن تتہ بنک بہرہ
بدنیا عابر را هسیم هر یک
چو ما ابن السبیلے کس نباشد
خبر نہ از سفر اندر کمین است
نگر گر مرترا خاطر حزین است
چھہ هیہ مال وجد و حال ساری
بہ قصہ داد لدن چھو چھوی کسن لو
نیاز عشق آسوم ناز معشوق
چھوپت منز شادی ہاوہم سوزش نار
گژهم اکھ لیپ ینونا برونٹھ کنے
پیمانا یاد ناگیرای گرس چھووم
منز گوهر سونز سون پرزہ ناوی
سپن عاشق ز معشوقان سخن بوز
زہ دل ازما سوا حالی کرن چھوی
چھہ ذکر عاشقان معشوق بر شہنیر
ونوی کیا خوش یوان تم خوش نژادن
گداز عاشقان و عشقنوی نار
عزیز اللہ خانن اوستادن
عزیزن سوز بوزانی گژهان سوے
مہ تراوندن تہ زہ بوزن چھو غنیمت

غزل عزیز اللہ خان

نالہ کر بلبلو سونہ نہ والی
برونٹھ بیر ہا بیس مالہ
[illegible] نالی
[illegible] بابی
[illegible] ما لی
[illegible] زالی
چھی ونان هیہ مال

هیہ مال

پوشن منز چھے چلہ لدے
جامہ چھی چھوت مے جامہ اوزالی
بنبورن بوزت بر توشحالی
عنبر جامہ چھس نال لدے
تمبرہ عشقہ تارہ عاشق زالی
ووڈ چھک وڈنہ تہ نال چھک سالی
سندرن زلفن اسے لدے
گندر وچامہ پیر نال اوزالی
برونٹھ بنز ہا هیہ مال لدے

ژنہ ڈتھی سرزولدہ سے ڈالی
فنہ ڈتھی مرہ لوہیلہ کس کالی
صدرس منزباگ لعل مولالی
لعل یلہ کھالک پک بال بالی
ځے دے کرنس بالئے
عزیزہ دلچی جای کرخالی
کلہ پان وندہ سے چھم خوشحالی

کھٹہ تھی ہیبہ ناسوالئے
برونٹھ نیرہ ہا ہیبہ مالئے
ڈنگلو تمہ منزرہ کھالئے
فے یلہ چاونس تم کلہ والی
پلے کتہ لبہ سے چھیم لااو بالی
ازییہ شاہ سانوسلئے
برونٹھ نیرہ ہا ہیبہ مالئے

در ترغیب مرشد حقیقی

بہ سوزنچ تار بوزت دزساتھاہ
اڑ کنا اندانده ہو پلئے ہوانی
بہ بیدردن چھونہ مرد آدمی ناؤ
بہ بیدردن آدمین دپ بیہ انسان
انکنا درد وسوز وجد وحالے
ہبار کیاد تس چھوی لیس یہ بونی
ولی باید چھوہیبہ مال مردی
ہئی لارن ییٔ تس منہ مایا
سوکیٔ بوزی یمس نہ سوز زالی
تہتھوی ؤن درد دلبر نہ وانی
غزل استادنی ہند چھی بقیمت

بہ عشقن نار بوزت دزنہ ساتھا
گرھک ژی معنین ہندے چوانی
بہ بیدردن حکم خرچار پا آؤ
بہ بے دردن پان بوتیر چھ حیوان
ونکناتی یہ ولومت ہیبہ مالی
لبی معنی شباہ بیدار دزی
بوجد وحال قیل وقال فردے
ہئی زاگے ہیمینا ہیبہ مالا
دزن دادی ودانی ہیبہ مالی
عزیز اللٰہی تیھوڈن روانی
مہ ژمنڈن نہ ژہ بوزن چھوی غنیمت

غزل عزیز خان

معشوق مارت ژلوھسم بالے
لاشنگ داڈ چانو بیوم خوردسالے
وودان شمع زن پان کونہ گالے
عاشق پانبور پان کونہ زلے

تعشوق چھوم ہیبہ مالے چانو
تعشوق گوم ہیبہ مالے چانو
دزان دادہ چانہ بکھا سانو
تعشوق گوم ہیبہ مالے چانو

ازلی الاولیس مولہ تولہ فوے
کس کیاہ کرہ دہ مالس کڑا نو
پامنہ نہ ورکڑہ بنای کبیت گوہ ژا ے
بینکس تراوت گوہ مہرس پا ے
بیکل جندہ پیرت دہ مہرس وانو
ژھانجام جنکلن نہ سنکرہ ما ے
ژنہ ڈھی سر بولدہ یی دا ے
کھٹہ ھی راتھاہ بیہ ناسانو
ژھیہ اکہ دیدار ہاوہ خوردسا ے
ازنہ گوم رنگ ہا بیہ مسولے

ہیبہ مال

وبیہ سانھاہ اکی ادرشانو
داو دوہ کینہ سو اکیدو ملے
دو کھولہ عمرس نہ بیزنا ہ شرے انو
موکھ ہا ودو لیکرہ داو وبیو پیچ ہا
دیشن وکارست وپنچ بیٹس ہا رمتہ کھانے
تعشوق ہا کوم ہیبہ ہال وپیڈارو
دا بیان احوال ہیبہ ہال حیلہ انو
زیعبلہ حیلہ حق ونعت حیلہ
وادو دیجہ پیارہ ول

ونے بوٗ نکتہ عشقن روز باہوش
چھو ہیہ مالہ ہند مالِن بکشمیر
سوٗ آسو اکھ راجنی منز کوٹہ رابا
کوٹہ رای آسو تیکن گامہ گامہ
گڈاہ اکھ تیلیرٕ اکھ دُور کوٗٹ
جنابِ شاہ نورالدینؒ علمدار
بلہ مہ کشتوارہ جد زلت آفہ
گرہنک تھُد سارنی راجن جدی میانو

گرٕ ھی اندوہ دنیا ودین فراموش
تھند مالو چھوی بلہ پورکس بلاویر
لدِت لرنب آرہ سی ہپٹ آسو جایا
لکھمت ثابت چھو اندر رشتنامہ
گڈاہ دربار وہ کوٹاہ ہینگوٹ
کران چھوی ات کتھ زنیگونہا ظہار
سو راجہ خمنس نش تیلسرٕ آو
سپین ولگاش تس راجس ہٹن ولو

کلام حضرتِ شیخ العالم رحمۃ اللہ علیہ

پیت خُن لوٗن نہپ شادِ وشس آسو
خُمنی وانو تیلسرٕ آسو

بوٗ تنہ اکھ نپ خُمنی والو
ہٹن والو ولہ گاشس جد میانو

بقیۂ داستان

بنامِ شیخ ہیہ مال میٹھی
چھ شاہی سان شیخ العالمس لوز
جنابِ شیخ چھوی سانوی مینیبا
خوش ایوٗن پوشنہ باغاہ سرحد چرار
خدایا اس فدا چرارس چھ ساری
تتی کن چھوم مہ ایوان بوی کعبہ
تتی کن شیخ پکو بیو ٹھوی رٹِت بال

ونوی جد نامہ توی تال زبیٹھی
کران کری عمرٕ آسو باد رد باسوز
مینیبا کتھو مددگار اجیبا
مدنیک پیٗن گرہن آمد شد چرار
پکان سردار دربارس چھ ساری
تتی کن شوبہ جست وجوی کعبہ
کنن کرِوارہ پاٹھن چھی ونن لال

دربیانِ زادِ ویوم وہیہ مالِ قصۂ تکیہ دار

سو پر سومن چھو اکسی پرگنس ناو
تتی کن خوش پوٗلن اکھ جنگلاہ چھوی
تتی کن چھوی ڈلت اکھ ناگہ راداہ
فقیراہ تکیہ دِت ات جنگلس آسو

سوٗ سرگہ اندرہ نبر ورگہ زلن داؤ
سوٗ گل جنگل زِ جنتس گلاہ چھوی
دوان آب حیاتس کُن چھو ناداہ
گرگ گوٗمرت ملالاہ تس دِکس آسو

[illegible]

ہیہ مال

دلہ پاٹھن جفاہ کس ازجفائی بیوفا زن
ظاہرس [illegible] ماڑن چھو دشمن
چھو [illegible] باطن کس ہلاک [illegible]
[illegible] گوناگون رنگان چھس ناگہ [illegible]
چھو [illegible] شاندوٹ سوی [illegible]
ونن کیا جان ودل پاٹھن [illegible]
[illegible] صاحب ولہ چھوی
چھ ناگس اندر [illegible] چھی
چمن بندی [illegible]

مقام اولیا چھوی آب جاری — کولن تہ ناگہ رادن خوش چھ ساری

چھو ناگاہ اندرہ نیران شہار راہ — چھو تا جاہ دِت یوتی از ہمان راہ

وَنے کیاہ مارِ جنت تس تنند خد — زمرد دیدہ دندان از زبرجد

صفت یت سارس کیا مار منداہ — جمال دلبر با پٹ تالہ گندہ

خوش یون مہ جبیناہ نازنیناہ — گڑھان تس کن وچھانی چشمہ بیناہ

چھو پھیران گرد چشمہ ہیر یونہ خوش — معنبر ہم مصور ہم منقش

خبر کنھ نہ فقیرس آسو دگیر — نبر کن آو نیرت مار چون تیر

چھو یونہ تس فقیرس سوخ شنوز — فقیرس مثل چشمہ شیر خور نیور

کلس تل زمتری چھس شاند بستاہ — چھو لازم چھوس لدن کانہ چیز وستاہ

ہتھن مشکاہ ہس استادہ رودی — اتھ ہنس زبان تس وننہ سودی

ہوئی آشنائی پرزنن سوی — دِپن خاطر شکستہ میانو چھو سوی

مہ تلپا تال باز و جادو گر ہم — فقیر و حال ڈیشت تی مشتر تھ ہم

ببغم در عالم و آدم چھو کا کھنہ — گداوشہ خوش و خرم چھو کا کھنہ

چھو القصہ فقیر دِرت شاند بستہ — وتھوی گلو ژاوتن ہنز استہ استہ

دماہ اک مای لاگت آسو شہار — گیس گرایاہ تہ گو از خواب بیدار

پرن تس ڈیشتھی استغفر اللہ — بچھم ما چھوم نجات لاحول واللہ

پیس راہاہ کرن گلو بستہ بستے — نمن نجاتہ دمن دارت شکستے

زنیس مار آن بدکیش مارن — چھہ نادا اس مہ دشمن یار دیارن

زنے بد کالہ بہتر گشتہ از مار — میان خاک و آغشتہ خونخوار

تنہس شہار گنجس ہارپاری — رہائی دہ ز رنج از حکیم باری

تتھوی گژھو مہ جبیناہ اک شفیقاہ — طبیب نبض بنیا اک رفیقاہ

ژلن مہ سارہ محشر اثرہ کو نچہ — کتو لبمگ کتو شہار گنجہ

پکائی بستہ ہرت گو تیز چون باد — گرہ وانت دِتن گرہ واجنے ناد

و لی کنزاہ مہ انومے حی وے حی — ژہ فیرت بکھنہ نیرت بوژلی ہی

حاشیہ

سپہ پامت ایہ تامت مور زنس گژھن
برت نبر کن ھمار دو نس نیرتھی زین
نبر کن وارہ برن کرنہ ہمار ییتھ
زہ بینت و کہ پیموت اسوزل مل
یقین مردس کرم از مار مارہ
سہ بیچارہ اندر کن وارہ کارہ
پیس گومت گمان شہار بو چھن
سنز آسوس لگم ہوی از مرہ او چھن
پیس پیومت نبر کن حسرت و داغ
ہمس گومت اندر کن دوس باغ

ہیبہ مال

بیہ ر وتلیاہ و چھت مہ فکس نین
ژ دوان و دِ رنم جناب مولوین
ونن کیاہ پیہ فہم نقل خاص و عامی
پیہ سان مثنوی میں سلطان محمود
گمان بین نہ از احسان اچھین بود
ز الطاف و ز احسان وارہ بر بن سم
نبر کین ہر دو جہان الطف خداوند
زبان اندرہ و سخن کی اردو ہی الرحمت
دیان ہمدرد دل فیداون کرزی یت

مہ وحشت آسو چانوی چھوکٹہ قابل
ہسہ آسوم مول ہوچی تنبہ لاوان
مہ کرزانوم ژہ چھوک یار مہربان
مہ کرزانوم ژہ مادر تہ پدر میانو
یتیم نا بابہ ڈیشم تاجداری
بو آسس گا چمز ہمین گمانن
کجا ای طالب عاشق کجائی
کتو چھوک طالبو ہا چھوک کتو ہو
بنن دشمن ژہ پانس چھوک ژہ پانہ
چھو کرشیان دارہ تہ برمسر دخانہ
دوانی جلوہ [3] ستے اندرہ دراو
گمرت شہزادسی اک شاہزادہ
گمرت شہمارسی اک شاہزادہ
کران زن آفتاب آسو نیہ نپہ
دوان شعلہ پرزلوان آفتاباہ
رخش گل زلف سنبل کارہ ہلو جان
پرازگوہر ہیر بونہ رخت تس نال
سرن تس ڈیشہ ونوی اک تبسم
اسانی پی وست تس دندنی در
معنبر گنڈہ تہ سین مشکہ ستیتی
بجس شہزادہ ڈیشت اڈجہ شرکاہ
ولوگر والہ گروالیو ولو یور!
ولوگر والہ انتھن گیاہ یہ ستاہ
ولوگر والہ وچھ شہزادہ ہودراو

مہ کرزانوم ژہ تیتھو سلطان عادل
کران گمراہ مہ آسھم و نہ زوان
جفا مہ ژی وفادار دل و جان
نکو بدبا وہ ہسی ان وندھی کرانو
یتیمنا مارج ڈیشم شہریاری
تیتوی بس ساکنن سلک لک یہ زانن
کجا ای طالب صادق کجائی
وٹھی نا پردہ ہا دردہ متیو ہو
ٹھری پاس ژہ چھوک ٹھر چھوبنہ دانتہ
یہ ڈیشان اندرہ الطاف خداوند
جوناہ زن سو صورت بندز دراؤ
چوماہ نو خسبو فش دور بادا
چوماہ نو خسو فش دور بادا
ڈکہ تمسند ہکی گیاہ وننہ دپہ
ننہ از گلشن جان زن گلاباہ
اچھروال آسن زن زہر کان
ونے گیا شعلہ دیوان چھس کنہ وال
برن تس سینہ اندر عشق شدگم
اکی خندہ فقیرس خانہ کو پر
رٹن گرواجنے دل عشقہ ستیتی
ژجس بیاک نیرت بڈہ باکھاہ
بخندہ ژہوہ دموون مفلسی سور
مو گل ز چیز چھوس منز باگ دستاہ
یہ الحق دولت حق دادہ ہودراو

ولوگر والہ بیسن تھم ہیس عرغیب اوغنجہ حاکہ
مہ شعاعان ارتوسو وانوں دراو
اسمہ والہ تیھو ارارہ ہوزن اریو
ولو بیتھم سترنہ وارہ بربہ بربہ جھنی
اشتھو وسی دارہ اشتھو دارہ بو ابوچھی
وبابان چھوچھی سعو ہیس چھی اراو
سرتھاہ اوزت اسن سنن اراو
سرتنن بوزت ہمین خیرہ سترنہ ریبو
شتھوی بخی ہمین شوتیاہ سترنو
بخیرسن دہ ورو ہیس اباو ہیرو
ہتنو نیکانہ اندرہ

ہیر مال

زنانہ اندرین سرینجرس
دوان الموز ہاتی دارہ بوس کی و
بیسارے شوہر من سروہ من
ہمبارک صدیب ازکی عنجور من
چھہ لایان شہر س ناداہ سروفیل
ولوہو کرس گرشہ کی گرو ک
زنوشین لعل ابن شنہ خانہ کو پیر
زلعلہ از لبش افکند صدصدد
کرن ما گرشہ ہیسی در صدف چہای
دوکن بازان چھہ لازم ہمسنزی ہماری

چھم ژھم میٔن چھوک غصہ کاسن
چھم میٔن چھوک بیت اسکی
چھم از عشقٔ نوپر سوز
چھم دچھن رویٔت شب و روز
چھم زہ کریٔشان سوبسو چھی
چھم چھین دراتیٔ تو ہم
چھم خلاص گی از تو ہم
چھم تمی میٔن پرمای چیانی
چھم تمی میٔن دزجای پکانی!

ہیبہ مال

چھم تم میٔن چھپتین چھو لوزان چاپو گفتار
چھم تم میٔن ری بنہ چھو رفتار
چھم تم میٔن سرس چھو سرس شہنشاہ
چھم تم میٔن ری چھو ناو زانی
دیان لگی چھی عالمہ میہ ناو زانی!
بیہ ونی چانہ چھپ ونہ ناو زانی
چھو نیہن جای میانی رو دزو دن
چھو میٔن کنی شمن پکھنہ ونتن
چھو میٔن عاشقہ لا کنیہ بہ وان
بیکن میانہ میانی ابدو اسمان

فقیرس شک یہ دل نیٔن وصدژ لو
دپان پانیٔ چھو پاس خندہ کم کر
کرن بستہ کمر اللہ پرن تم!
ازانی وچھو نہ رخشان آفتابہ
سراپا صورت او بود چون حور
گمت از خندہ درخانہ سو دُرباش
سلاماہ یورہ کرنس آفتابو
فقیرن نالہ رٹو جانِ عزیزم
دِپن تس دِتہ مردس دِ پونہ بابہ
زنانیٔ کھور تمس گیہ منگرہ پیدا
یتھوی لدکھم خدایا پادشاہی
یتھوی لدکھم خدایا رازہ ہونزاہ
کہ از فکرِ دو عالم مو کلاوم
خوش و خرم نشستہ شادمانہ
چھ لازم برگ و سازس شادمرگی
لڑ ہیچ ہت وتھ دوشی تم بازپانہ
دوشی تس مول موجی لاگنتھی بیٹھ
ہنوک منز اک یپاری اک اپاری
دنکنا اک کتھاہ دالداره سانیٔ
دلپوت پانیٔ مہ لاگیو مول موجی
چھونیٔ برم دِدہ بابس گہر برم دِ
دوا سانوی چھو باو کنا پنن ناو
کتو چھوک تہ ایلوان چھوک کو رکنیٔ
چھ کم کم تم چھ گیاتم تھند پاکیٔ

ازین لطاف و اسرار خدا فلو
یہ نیٔ زندہ چھ آلو کم دتن در
قوی دل پرسپین برموژن تم
درخشان روی موتس ماہتابہ
بدن تس نور ہتھو نورٌ علیٰ نور
یونی تختکوی در خانہ پراگاش
علیکم تورہ کرنس میانہ بابو!
زنانیٔ پای رٹس من کنیزم
مہ توہ فرزند زانو توہ مہ کعبہ
فقیرس مہرہ درگیہ ہویدا
دویم شاہی سومہ ازیک نگاہی
عظیم القدر پایا نیک جاہاہ
بدکر خاک تیرس زرمہ پادم
بفرصت ہتوکھ کرن شادیانہ
ڈوان گی تختہ زن تم گاس گی
ننیٔ زن شادمرگی ہند نشانہ
دواچھی ہنہ ہنہ تس میٹھ
کران چھس پرسشاہ باعجز و زاری
انکنا در تکلم ہمہ بانیٔ
زہ اس عاشق چھ عشقن وسن نہ گاجی
بدارو ئی دواہی دردو غم دو
پنن شہرہ پنن جایاہ اسہ ہاو
چھو ژہنڈان یور گنڈت نارنتیٔ
یمن دوچھوک زہ وِتان بہ جایٔ

سوکھ منزہ دوکھ ہمت چھوک میانہ ماہے
ژٹان وَٹ ہر زمان مہ کُن خریدار
دوان چھیم سجدہ عاشق جا بجا مہ
لگان چھوم سجدٔ وقتن سر برس تل
کھورن تل کنہ کران پانژہ نمازہ
چھ درشن جایہ ہندیم پی ہوائی
یمس غفلت پئی تس یار راوی
دپانی چھوک کرم راتس ہس دوس کار
یمس چھی یم صفت سو چھوی شہنشاہ
تمس آغوش مہ ہیواک پر زناہ و
مہ بڈ بوگاہ دتن روزم ژہ ارزون
بو آدم چھوسنہ مہ ذات پری چھیم
گہی فیرن مہ گہ سیر آسمانک
سمان شہراہ چھواک و یون جنن ہند
درازی نہ ہجر کہنت شہر سی دور
دوہس شہر سمانس شادیانہ
پری ہار ادر آن شہرات خرگاہ
چھو تلپاتال محلہ خان میانوے
حفا چھوم خانگوی امت مہ درس پیش
دپوم گر تفرقن موجب خدایا
چھ گرواجن نہ مانان میان شاہی
فقیرس ژاو زیس گفتار شہ جان
کریملائے رحیما چھوس بو پاری
تھوو مہمس رضا الحمد للہ

بو ہر شائے نہ آسان کو نہ جائے
رکھاہ کنہ چھکنہ چھوک بلکہ نوی یار
یوان تم وجدہ سیتن زیر پامہ
یوان کینژن چھو سر میانن کھورن تل
برس تل پا نژوی کنہ تازہ تازہ
تمن نندر نہ اڈراتن یوائی
سو اعمیٰ نور کتہ مہ پر زہ ناوی
مہ مال و لعل و تخت چھو منہ درکار
تہنزی و نہ پک چھی راست سُی راہ
بظاہر درام ناگی ارز ناہ ناو
توئے مادرام ناو مہ ناگ ارزُن
مہ در ہر صورتے جلوہ گری چھیم
مؤکل شاہ چھوس شہر سمانک
و چھن سوی کار چشم روشنن ہند
بو د مابین این کشمیر و لاہور
شبانہ چھوس گرہن بو سوئی خانہ
پنزوی بوزو بو پرین ہند شہنشاہ
کرک حالی نشانہ چھوی یہ میانوی
ژلت چھوس آمتوی زخانہ خویش
دمے دب شاہیہ لاگے گدایا
سمان چھمنہ سلنج بادشاہی
مہ مرشد خالقن لدنم تیتوی جان
ژہ نش حیران گدا و شاہ ساری
بو راضی برضا الحمد للہ

مہ سرتلہ رین اصحیحتن سپید میر سو
ونیومت من نیبومت من ایس دون
بو حیران نا خدا ونداژہ پاری
نژہ شن اسمن گدا و شاہ ساری
اسی ما نان سی ارام و جانان
بیس ماتان بیو نتن باغ و ل فلک
اسمن تخاہ ونتن شہر نصر فن وول
بیس واناغاہ ژہفوت پیالہ بردار
اسکن چھ روزان ان بر دار بر دار
بیس پیاوہ ۱۵ ناتان

ہیہ مال

اکس اکن نان و تھ تا لنوی میان
کنیزی چھس بو و ندی مالنوی کرانو
بیس منگان جدائی مہر ژہ مال
و تھوو تخنہ ژھاران چھوی کھوتہ دول
اکس اکن نان کیاہ ابر و یا
بیس ہم پشتہ ودیس کہنت خو باہ
اکس اکن سو نیک نام ونیک قولہ ناوان
کرن راست دیان بد کار بادون
بیس ویکی کرم بیس پایک دیسی خو

خداوند مہ نیتھو ارمان کا سم
نمس نور بصر کس غم مہ کلسم
ژہ بولہ وون پھولہ وون وارہ کسم
غنچن کس دوری غنچہ اشقن منہ
ژہ بولہ وون پہ چاطی عاشقن حقن منہ
پھولہ وون لکس مردان حقن منہ
دُعا کرتس وہ کدنے مے کالاہ
ورے دل ژی گلابس کرتہ کالاہ
ولی یدِ ہیب امی اشنا تی
دیی نا جلوہ نمسی چھی بقاتی

ہیبہ مال

دُعا کرس نیتس منہ اسہ تہمہ نقرہ وور
ژہ از عرفان کرس اندر خانہ جوس
بوچاپی سلیت اندر چھنہ سپیاہ اس
ژہ بیچاپی دوفع تہ ھنی ناہ غنیمت
دُعا بی مضطران چھوی غنیمت
بہ نادارن ھنہ دی ناہ زندہ
دُعا کرتہ عاشقن نامہ ایہ زندہ
سپین ورن وزنتہ تہ نامدار سی
وپین منہ عشقی بنہ شبیر
یلہ دی

اکِس آشن چھہ آسِت مند چھاون
اکھ زینت گرس ژانان نہ کھنڈہار
بیس نعمتٖ چھہ ڈولان زنگہ رنگہ
اکِس بدواکی ہانڈان خاوندس مرگ
اکِس زینت رٹن تس چھوی کھرانی
نمِس چھوی بر زبان آشن شب و روز
مہ ماسہ سردار یہ سیتن چھو وارہ
ونن سی خاوندس بادر دو نالہ
قضائی کلک بلہ تم کرُنہ جاری
لِکھون لیس یئی نمتس تی چھوی ماتم
اکِس آشن چھہ آسان شہل بونی
اکِس آشن گگُرزن چھی دغادار
اکِس آشن چھہ گربہ روز خاموش
اکِس آشن چھہ وَدِ وَدِ گِدِ گرانی
اکِس آشن تولرزن ٹوپہ لایان
رضینا چھوم ازین تفسیر مطلب
اکِس لاگتِ نہ خدمتگارزن چھوی
اکِس ورِدِ زبان چھوی ذکر اللہ
ژہ بوز القصہ آشن لیس یئی جان
بمِس آشن چھیئی مکار و بدکار
بہر حال تم فقیرن رٹو تسلی
بہت منز باگ و ون باژن چھو طوطہ
دودست دل تولنت ونس فقیرن
ژہ مرغو بی نگارہ پیر بوزنی

بلبس آشن نہ آسِت پان و ندان
رسا چھو کس لگتوی باھم وفادار
سہ آمر نعمت و سیتن چھہ تنگہ
بلبس ناستِ بخندہ زن سہ گلبرگ
ونن رانس ھس دوس چھو کنہ مرانی
ونن سوی بدعای بدِ نمس بوز
مرم کرُ مے کرم خبر چھپر بہ دارہ
مہ دِم مہر بووالی مُشلہ دالہ
قضا می خود لکھن تقدیر ساری
اکِس شادی بلبس ہر دم تھون غم
بلبس عوعو کران بر تل چھہ ہونی
فلِہ فلِہ نت کرس خالی سہ بازار
کرس ہو ہو تہ کارس چھس فراموش
سہ تس بیمار لاگت چھی پھرانی
نبر می مطلب خودساز وایان
شکر لب بوسہ کرہس بوسہ بر لب
بلبس لاگتِ تہ دشمن خوار زن چھی
بلبس ذکر زبان چھوی واہ تہ آہ
نمِس قبرِ حرت مہ چھیم زن جنتک اخوان
بدنیا زن نمس دوزخ چھو پر نار
بنیو گیتن آرس دوون نو یہ اصلاح
کتھے ہٹ کتھ چھہ شیرین قند خوتہ
فقیرن دلخزنین گوشہ گیرن
امیرن چانو عشقن تیر بلنی

وہ مطلب کیاہ چھو چانوای ژسک انجم
دیوم رخصت مہ وَنِن سیرہ کرن چھوم
پرژھان چھس ہر دو دیگرای شاہ
ژہ مال لعل خوتہ گوگ وَنِن ٹوٹھہ
یمس ناٹھس ژہ ٹوٹھیو کیا یمس غم
چھو تس ساروی ژہ ہیوتس یار آسی
ژہ یس راوک یمس ہیوکا خفتہ مسکین
مہ ژل وَنِن از نشہ وانت مہ ژل اِن
مہ ژل تراوت اکرت نو آشنائی
مہ ژل تراوت وَنِن اس دُور زرو ما
مہ ژل تراوت اسہ وَن ناگرا یہ
دپان چھک تورہ چھوتوہ سند ساد
بو حاضر چھوس بسوی دوستداران
بو تمسیند تا ابد چھوس لُسں چھو میانوی
سپن تم ہر دو از گفتار او شاد
چھو لاران گنہ سکارن گاہ سیرن
چھو راوان از نظر گاہی نہ تس ییب
فقیرس کو بناگاہ پور پیدا
دوشی تم جامہ عشقن دام چت گے
بجنگل گور نگہ ریون روانی
چھو روشاہت پوانی دو یمہ دوہہ
گژہان چھک نیرتھی جلوہ دوانی
لجس وَت ترمیہ دُوہہ دور جنگل
کنوی کا نژاہ نہ تس ہمراہ و دلخواہ

دپونک مذ تھاہ اک مہ و چھبن چھوم
امیرن تہ وزیرن سمکھنوی چھوم
یوان آسک وان وَنِن در شناہ زاہ
بو دپن داربید ابدار تو کوٹھ
یمس غمہا یمس ژی ہیوتہ ہمدم
یمس کیا ژی سپو در کار آسی
نہ تس عقبی نہ تس دنیا نہ تس دین
غریبن دل مہرت شل ہرت مہ ژل وَنِن
مہ ژل متراوتھی بد چھی جدائی
یقین پامرت ژلک تامت مروما
چھ بڈ بڈ باگ ایوان چانہ مایہ
چھو عیب ما خلاف صدق وعدہ
بو ناضر چھوس بروی دوستداران
گبور گنز رو مہ یت شاہ چھو آلوی
یہ دد با بو دپان تم گاشر وناد
چھو ماران گہ شغالن گاہ شیرن
چھو گاہی انھ ایوان گہ گژھان غیب
اچھن دون آشنی تس نور پیدا
بچھاہ گو پادشاہ گو پازہ رت گی
شکارہ ہت چھو تکبیس گن یوانی
ژہو ہاماران گوہس شان وشکوہہ
زیک راھسی بد بگرہ یوانی
ژلان لاران چھو یوان ہر تس ژل
بو حدت خو کرت چھوس غیرت ماہ

۱
خدایان او سیمت آسو صحبت
ییکان او وبلہ ویریہ بانو اندرانہ
سو باغاہ پیتھ ... زان الزاب ...
یمہ ... سو ...
سو ... عاس ...
نتہ ... و ...
سکلاب ... از ...

ہیہ مال
وف ... کیاہ از ...
شین تن مثل جنت زیادہ تعریف
گژہ تن منز بناچون قصر جنت
سکس یانس پیٹس لجھ مہر قیمت
سہ زونہ ڈب شین کیاہ شعلہ نور
نتہ زینت تموک نسی جنیچ حور !
نوان آسو ڈبشہ ونن عقل نہ ہوش
بنن خاموش ڈیشتن نہ فراموش
کنوی دروازہ باغس محل خانی
لنڈہ زین ازہ چی تن منز پکانی

روان تس دل وان فرہاد و
زبیر اد تو صد بیداد و بیداد
نوان چھکی ڈالہ میلہ بے یار منٍدس
یوان چھم تر دل و لو ھم کمندس
نظر چانی پھرم اکی در شناہ ہا و
پیمود نہ اکی زی ناواہ پین یاو
ہمہ چانو درشن پھرم اکی در شناہ دیو
ونہ وانجت ونہ ھسر نو ونا دیو
پر و تر کس اکی ٹھارہ و چھم
ٹکر گفتارہ طوطہ مارہ و چھم

ہیہ مال

وزیش بوتہ نندرہ نارہ وندہ بانیو
مجبس زالہ سیتھس یار ناد بیانیو
عشقن شر اکی الیت بیٹھ کرد وانیم
ہمہ چھپس بایہ بیتہ پیش وانی
وہ زند بر سیتھ شن عشق لیلی
سو عاشق ادرایہ بن وادرا وصل
یہ عذرا رو چھپت ادا رانجھہ ہیر
سو مجنون عشق مجنون عین پیر
یہ لیلا از ویہ عاشق شیریں و
سو فرہاد ول دل و جان با خلاص

سر دروازہ زوتان نونہ ڈب گیا
وچھن آفتاب سی گٔن وہ دڑے بود
بوقتِ شام وارد شد ناگاہ
خرامان ناز کیاہ سوی جلوٗ دیوان
نگاہ ناز ہر گٔن کر نہ یا مت
ببنبر زالے وچھت بنبرن دل دین
چھو دیدآن دانہ حال زلف چھن دام
چھو دیدآن جادوئیس روتیر فولاد
زسر تا پا پُر از ناز و اداآس
چنین نکتہ کجا باور کس شد
چنین نکتہ کجا باور کس شد
ہیہ مہ پیکر ونے کیاتس جمالا
وچھن تس ناگراس باغ در باغ
بمد ہوشی وچھن تم اکِ اکس کُن
چھ تنہا ہر کو کانہ چھو کنہ وچھانی
سپین خستہ بہ تیر دستہ منزی
سو ہر نہ ہیوتوان در باغ ژھالہ
ہہ لاگیم زخم کاری مار منزی
پھرم زلفکی زنجیر چانی
بگوتو کیستی و کیستی ہاں
بگوتو کیستی و نام تہ چھیت
ہمہ دوے ریوت آرام ژورہ ژورے
سدی یومت تیر عشقن ہیہ مالے
چھو دید آن زلف ہچھو مار پیچان

چھ وارہ شور ماران آرہ لب گیا
ڈبے ٹھکن لبن مہ پیکرے بود
بباغ رشک مینوآن شہنشاہ
کران گردش چھو باغس تہ ہالہ نیوان
وچھن سرواہ کریت بر پا قیامت
سو سنبل موی ڈیشیت گو سو غمگین
بشد مرغ دلس در دام ناکام
دست پیو بر زمین ادست صیاد
سہ پُر ناز و ادا سر تا بپا آس
پری یا آدمی لس جان باز شد
پری یا آدمی جانباز لس شد
کمالاس جمالس ہیہ مالا
بچھن شہہار دوشون داغ بر داغ
سہ طاقس ٹھپ یہ اندر باغ کُن زن
ژھو ماران اکس تم بچھانی
لجی ژرزن زجی نہ منیرہ تری
ددون دل نالہ رٹنس زلف وخالہ
بوھے عاشق چھو سی مار منزی
ترم مہ تیر مژگان تیر چانی
کہ غارت کردہ زلفت خاطر و جان
درین بستان نشستہ کام تو چھیت
بہ نار عشق سوزان پیوم مورے
گمت زنجیر عشقن ہیہ مالے
بداد از دست ہم دین و دل جان

زلیخا زن ہلیمر سینہ صد چاک
زدر دو سوز عشق آخر سپن پاک

سرا تت جا بہ لاشک بڈ سرا چھوی
سپن عاشق ننہ زہر سر سرا چھوی

چھو تھیو تشنہ لب آسن طالب آب
تھوی تشنس چھو طالب آب بتیاب

چھو تھیو گلزار سی پٹ بلبل مست
تھوی چھوی گل تہ عاشق فتنہ از دست

چھو تھیو پروانہ خوش بر شمع جانسوز
تھوی چھوی شمع آسا تشنہ بر لب

ازین اظہار ہائے لا اوبالی
ژہ رٹ مزہ زعشق لا یزالی

بیا در حضرت درگاہ والا
چھو عاشق عاشقس پٹ حقتعالی

بدل چھوک تھیوزہ پوری تتھوزہ اورے
چھہ حاصل بیدلن کرھول ورے

چھہ ہیم عاشق تمن معشوق بازی
بشوق یار نیران ننہ واری

بجان کر پویز پور ر تورہ چھوی پور
گواہ چھوی ات گنہنے نور علی نور

مہ دل پاس کنوی غم یا الٰھی
مہ سوز و درد خود دم یا الٰھی

در آمدن ناگیرای در باغ ہیبہ مال و کیفیت آں

سو ناگیرای الغیبہ انت آؤ
نگوس داغاہ و چھانی باغہ بر ور

سہ ہیبہ مال وینیسے آسہ لوچی
پر یہ ون کوتراہ کر گینسہ آسی

ہیبہ مال لوچی وینیسہ آسی
پر یہ ون کوتراہ کر گینسہ آسی

نہ تس ہش خوش پون نہ دل نون گانہہ
نہ تس ہش گینسہ راحبن راجہ رن گانہہ

بڈ ہمیشہ بلہ پورے بڈ مس ناؤ
بلا ویرا جہ مارس تمسندس ناؤ

چھو تراوان نیرہ و نوی و اوزن لو
گذڑت گل ہیبہ مالے تکیہ بل گو

تمس دل توتہ کو مُت مندن شام
ہمیس جان وا تو مُت بر لب نہ آرام

تمس خاطر پریشان مثل بلبل
ہمیس چون لالہ پیومُت داغ بر دل

تمس نہ اک ذرہ دل آرام با آرام
ہمیس خاطر دپان آسو مرغ جان دام

تمس خاطر بفریاد و فغان آسو
ہمیس اندوہ جان و درد دل آسو

سو پن تکیہ بلس منز سنگ دردل
سہ مبہوت آسہ گیمز ژالہ زن گل

نہ عالم تس نہ عشقن پوٹ معلوم
مگر تس الہ ہنز اک کوٹ معلوم

سو کھنزہ و تختہ و لیمو ران کمالا
عیش و راحت منز [illegible] بالا
میان آنزہ عشقنوی آتش اس [illegible] کیاہ
وچھان [illegible] داو و دلبر اس سی
[illegible] بابس [illegible] شاندہ اسی
نوالان [illegible] خواندہ اسی
سمھوران [illegible] نخت سی
بچان [illegible] خط [illegible] سی بال
تمفشن [illegible] کیاہ ادی [illegible] ہیبہ مال
بوان بادل نیر بوی ہیبہ مال

ہیبہ مال

سراپا صورت او بود چون نور
رخ اوید یقین نور علی نور
پری رو پاسمن بو یا صنوبر
چم شمس گلاب کمرنش زلف کوی در
نظر تس سرمہ چشمن کس ژہ کرمہ
کمان ابرو سیہ تاران سہ برمہ
پشان عاشق سو تمسند ساز ورنشت
مشان تمسند سو سار دی ناز ورنشت
قیامت زن سو قامت سرو گل ہو
برمزہ غمزہ تمسند زن سنبل ہو

کڈان زو کینژنی کینژرن اژانی
کمان غمزه دلبر کے تو دانی

توان سی ڈاله زن آس ہرنه ژاله
کران ڈلنیت غزالہ آه و ناله

ہرانی نور تمسنده موکھ کیاه
کرانی الفتک تس زلفه گنڈ کیاه

ولن تمسنده سو الفت زلفه گرایه
تلاتی عاشقن دل اتیله کرایه

لبجی تپه ناگر اس ژ ہیه مال
دوانی ناد کیاه تس چھی ہیه مال

سمرت تس نش نمرت گبه ژونزه دایه
پر ژہن ژیر مایه سیتن ہتو سه دایه

دوہک ہیو ارته شب چھوی ہیه مالی
بیه کیا سنه تاب و تب چھوی ہیه مالے

ہٹیمژ چھک نشان کھن کیازه رٹونی
ہٹکورت وندہی چین کیازه رٹونی

یوان کونه مولی نندر زولاه چھی
بیه نیرت کتھ کنوی گیمژ گلاه چھی

تمن منز القصه تس اک رفیقاه
سه دودھ ماج تمسنزی کیا شفیقاه

بپرسید از که دردت چیست آخر
یه سوز و درد از دل کیست آخر

کدامت برده دل ای یارهٔ من
چنین پر درد جان مه یارهٔ من

بخلوت دپوسه ہیه ماله ماجی
ہیمینا زوله لولن دس مه گاجی

کھنوم مه وفن شامن آفتاباه
فریاه دت ژلوم زن وچھمه خوابا

ونے کیا نو جواناه نازنیناه
مه دل ژوری لت گومه جبینا

سونے ڈیشن ونے غم کن ژلے مه
سونی میلی مه ون دل کر بلی مه

دکس غارت کرت گو لوٹراه زن
ننه آسو بوله ونوی گو تراه زن

لب بتنان ژلوم سوی استه استه
ایکے فیرت کرس بو پوشه دسته

ڈبے تل گوم نیرت روشه روشه
ایکے فیرت کرو اس گوشه گوشه

سوہر ناه ہیو ژلوم زن آره لبے
کرونم ڈلیشه ون شام زونه ڈبے

مه دل ہرت گوم سوی از یکنظر مه
ون برارنه چھوم مه وزن برگذر مه

خوش ابون کاره تھداه قدره سداه
وچھومنه کینسه تتھو مه نازو ادا

ونان ہئی دایه کن مدہوش گیمژ
بمثل امردهٔ از ہوش ہیمژ

بہوش یت آس ونان داد و بیداد
ریت سینه کھٹ گتو گوم صیاد

فرے صیاده دوباره مرسے تو
بومرہ نس برونہم مرے دور رنیرے تو
ولو صیاد دوباره مرسے تو
بومرہ نس برونہم مرے دور رنیرے تو!
ولو دلداره م دیدار یکبار!
چھوسی کشته بچون اغشته پر خار
ولو دلداره ون نو زاه بیم داد
مه کرمت سرمه چشمو چانوی جاد
ولو دلداره چھم مه چان کھامن
گیم مه جای پامن یته بامن

ہیه مال

ولو دلداره وس یئو زاه چھیم مه
ہیب سنو زاه وینے تس ان بو
ولو دلداره مه چھیه ازله یس دل بو
وه کوه وه شه تمہ چہ بسه از لیہ
ولو دلداره چھم چھنس بایه
ولو دلداره سرشتہ چھیم چاس
مه صبر یاه یه ورسینه صد جاس
ولو دلداره دل چاک یس غمناکس
ولو دلداره جھم رچای چان اس مه
فراقه چاکه پیشه چهد جان چهل مه
ولو دلداره چھم جیر اس نا دنم
لله ون

یھمنا درشناہ روشن دہمنا
دلو عشقو کو ژیر زاجتھس بو
دلو عشقو نہ زانے حال تہ قال
دلو عشقو نہ زانے جای نہ نام
خبر کنہہ چھمنہ زآغاز و سرانجام
امی پاٹھن کران آس وان تہ لل
ژہ نے ڈیشت وہ نوغم زاہ ژلی مہ
سمن رویو کو وکرہاتھس آوارہ
وَنے کیاہ دودہ ماجی کیاہ وچھم مہ
وچھامس یہ وزہ نااسنادہ اکی سات
دپان چھیس وائی حاضر بو نہ افسوس
کتی کین آو تراون رو کتی کین
دپس تمہ ناگہان منز باغسی ژاو
دپس تمہ ناگہان منز باغسی ژاو
زسر جد جنگل گو پینڈ ناگاہ
قصہ بوزت کران چھس بو سہ دابہ
ملارا چھس کرانی رات راتس
صبح سپن دیینڈ دپوسہ دابہ
مناجاتاہ کرن تمہ سوی باری
بجائی ژی کرک حاجت رواژی
دوشی پرژان تمہ زونہ ڈبے پٹ
ونن سی بجان وِ دل آسی ہیہ مال
بیمنا ناگہان دلبر بیمنا
دِرے لگو دوہ تہ پیدا گو دِ دن ہو

وَدے کو ناہ وہ مہ رو یہ یھمنا
کڈت از زنگ پاہمن لا جتھس بو
سر غم ترا وتھس پتھر ہیہ مال
کڈت از عیشس خوش نیو تھم مہ آرام
وَنے در پردہ چھس ماگرژھ بدنام
بنیمت عشقنی زنجیر مہ غل
ژہ نے ڈیشت وہ نوزاہ غم بلی مہ
بو بے خود گیس لا چارہ مارہ
یہ کالہ سرفنی زلن دل بچھم مہ
سمن بوین مہ کر نم ہندن رات
مہ ہاوت نہ مہ باوت کو نہ افسوس
سوہر نہ ژھالہ ملران کو کتی کین
خبر کنہہ چھمنہ فیرت کمہ وتہ آو
خبر کنہہ چھمنہ فیرت کمہ وتہ دراو
ژلوم تراوت دس تھاوت مہ داغاہ
دمادم داد تہ غم ہیوس دابہ
رتس تس داد تہ ژڈ چھسنہ ساس
ژہ خوشیر وزیبہ شاید واتہ ژہابہ
غمس کرتس خدایاون ژہ باری
ژہ قدرت چھی تہ دادن ہند دوا ژی
خوش وتا خوش وچھان آرہ لبے پٹ
خداوندا اخلاصی دِم ازان حال
دیمنیا درشناہ از دریمنیا
بمثل روز اوّل آواز کوہ

پوک پاٹھن چھپو گومت باغ خالی
ہیوی چھا ہیوی چھپی ہیہ مالی
نمی ژھنہ چھانہ زلف وتھالہ
نمی چھس روس ڈالہ ہی تہ ژھالہ
چھس کن کو پو انی !
وچھان ٹلہ رہ ہیہ درباغ وت کرسوے روانی
ژہ ہیونڈاہ درباغ پاکھ گومت باغ خالی
گوو کہ دو ہیہ ہیوی چھا ہیہ مالی
پرژ ہن وایہ وود دل وونیہ مارے
بسوز و دو دل و ونیہ مارے
بیب دل پچھو خون اونیہ مارے

ہیہ مال

ہوی ہی چھوم پوکی معشوق نیرو در
ہوی ہی چھوم دلارام ودلا فروز
ہوی ہی چھوم نیر کی نیر کھی کوم
یہ چھوم پایاہ دو گہ بمیند موکھ پیوم
ژہ پرژ ژھتس کتہ پایاہ و لاگی نرگالی
گتھو کی چھو کی دِ کیاہ ناو چھالوی
ژ مرت کتہ چھوکی دل بیوت سانوی
کالی گرٹھ ہیوی ہی چھوم مہ دلدار
چھوژ ہندران شہ نظر بنس پایاہ دیدار

ونہ ون عاشقن دادی لدن چھوم
بحز اہل دلان کبنسہ نہ مانوی
کجا مردی بدر ددل ڈن چھوم
وتن میانوی ظریفن ونہ وانوی

غزل خواندن ہیبہ مال در عشق ناگیرائی

دور چھوم ماران دورن گرائے
ماسئے وجنس ہیبہ مال
زورہ دل نیونم کبا چھو میانو پائے
ماسئے وجنس ہیبہ مال
نازنین مشعوق چھوم زیبائے
راز دل ونہ ہس وچھتہ میانو حال
بازکونہ نیبہ ناساز گوم ضائے
باغس میانس منزراوژمابہ
ناگہ ڈو گنم تلپا تال
زاگس نیتہ تھی یورینہ نلئے
زونہ ڈبہ بہہ سلتھی خلوت شائے
زونہ گاشہ وچھس وارہ خط و حال
چونہ چھس زیبان سر تا پائے
صورتس کانہ چھونہ تس ہمتابہ
نور ژہٹہ ماران گنہ منزلال
پورتس ڈٹھم سامانہ سلئے
دیبہ نادرسن ہیبہ گژہ ملئے
ییبہ نسا نفاہ کرانہ نیرہ بال
نبہ نامتہ تو رنیبہ چھس جلئے
لشہ نارہ زا چھس عشقنہ کرلئے
لبشہ ناداد چھوم مالا مال
کشہ تبر لا یونم بے پروائے
وتنس دوھ ماج گنیم رائے
سینس تہ دلسی ولونم نال
انتسے باور چھس شیدائے
زارہ پارہ بوزتم بار خدائے
تار چھوم دورنہ کتو تولہ ژہال
گندہ رس ظریف اندہ نابنلئے

نامہ نوشتن ہیبہ مال بنام زرن بدست دایہ

ہو اللہ حسبنا اللہ ربنا اللہ
ہو اللہ ربنا اللہ حسبنا اللہ
ونن القصہ گو از باغ نیرت
سو ناگیرائے وچھن نہ ببہ پھیرت
سو گونیرت ولیکن ہت ہمتس دل
ہنن ژہرٹ دلن تمہ زرن نیم بسمل
پتہ لارن رٹن ازرہ تس دائے
عجب تت جابہ خلوت جنگلچ ژہائے

کتوک چھوک دلبر وان ورزانی تو
غماہ عشقن ورتے کن دارتھی روز تہ
مرن وار و بدن ودہ ہیبہ ماسے
ژہ پوزہ رلس دو مس درہیبہ دو
ژہ کس چھوک نہ کتوک چھوک دن پین نارو
ژہ پتہ ہیبہ مالہ مرغ جان و دل درلو
پہ سوز سینہ پوزت روزتھی لوکس
رست دایہ فست دردندی پوس
کٹت کاغذ قلم سپاران برسر دست
لکھن نامہ لکھائی کو سو سرمست

ہیبہ مال

کتھا لس ژہ پیوپیر
زنبس لونبنس ریر
خطاہ ودو لس ...
نہ ہیبہ مالہ ...
نگاہ و اتی ...
گزتہ میہن ...
جواباہ ...
جعفر ...
ذرنت ...
بہتن ...
سین ...
ژہ دو ہیبہ مالی ...

دِ پونس هیه مالی روز بیغم
وَنِے کیاه یله چهوی خنده گرانی
یه چهوُی خط نه یه چهوی دُر پاره سندی
زبانی گنهه نه دِ پونم چهس گژر گمُ
نه پاوِنم ناوِ پَنُن جای پنن
تمس ادر هر طرف زاگُن چهو لازم
مه تمُ سند ناوِ دپنے دِل زبانی
مگر دپونم پگاه بیت جایه آسے
وُه نام وجای آسی بیت خطس منز
نشانه وچهنه دِل فلو هیه مالی
خطے مضمون آن شوق تو صلّ
عبارتس زعلم شوق تسکین
صداقت نه حلاوت درج تتِ منز
نه اندر خط زجای خوشانی
وُنس یام جایه هند وکے دایه نیلیا
موژره رِت خط پرُن هتو هیه مالی
نه آسس جای تت لچهشر نه ناوه
پرُن تت آسو لکھو پرت هیه مالی
ژه ناوِ واه عشقنوی اک صاف زانک
کران چهوک عاشقن هند نام وبدنام
بدست دایه پیغام ماه لدرت مه
چنین گفتند استادان تازی
چه گویم من زعشق و عشقبازی
بسے شد قتل خاص وقتل عامان

زعشق تو تمس گو عیش ماتم
بخنده زندگی تس دِز هر انی
نشاناه چهوی ژه گنتو دلداره سندی وی
هرُن یام نخته مه کرم تبسّم
نه هاوُنم موُل موجی شای پنن
سو چهوی تی صدف لاگُن چهو لازم
دپان پس گژه خطس اندر لبانی
ژنتو ایزم بو بیت گل ژه پایه آسے
ٹدیٹیر کوه چهک خونس ژتس منز
چو گلبر گے هرُن هتو هیه مالی
تمنّا دار یی ذوق تو صلّ
کنایاتس تکلّم های شیرین
ملاحت نه فصاحت خرچ تتِ منز
نه اندروی زنام خود بیانی
ستهاه گیه ساعتاه اندر شکیبا
زرُن داداه هرُن هتو هیه مالے
میان نامه لکھمت آنه تاوه
یقیناً غرّه حُسن وجمالے
فقط اک عین وشین وقاف زانک
لیکنه نخته نکتاه بوز چهک خام
شبا روزی بدر دمن دُنه مه
همه بازی است الا عشق بازی
که الحق هست این شمشیر بازی
نه این کار است کار نیکنامان

تن
بلبل پایه زنان وِن نار راز تن
پیں انگ آیه آسے این جان تمس
سپن بو بالیماوں زه چهوی ژه گنوان تمس
چهو بو یا عاشق ارض آسمان ترک ونکار
چهو پیک ساز وچنگ چهی شیر پروانه
فقط چهوی چهوک ورووه چهو عشق تاره
چوان گیاه وزن عشقه بازی
نه ناوِ کیاه وِی جنون عشقه بازی
نبس اَنی جنون عشقه بازی
جنون پاوِ فنس عشقه شکی
فرن وه و پانتم انتهاه عشقه که

هیه مال
وزن ناراه نه مار عشقنی که
ژه کیاه زانک گل و دلدار کیاه
ژه کیاه زانک یه عشقن ناو کیاه
زوس گنزن چهو ادی بازی عشق
رضا ونو چهوی چهو نی دن راضی عشق
شوبان نے عاشقی و پادشاهی
سمان کر نور سی بین سیاهی
چهو فرن پها نو اواره عشقنوی کار
چهو نرن گره بار عشقنوی کار
چهیم عاشق تمن کیاه تنگ در کار

سروزرسیم تراوُن عاشقن چھُوی — زدل ہر ہیم تراوُن عاشقن چھُوی
ژہ اندر عیش دیون عشقنوی دم — رٹت میدان وجنگل چانو ہمدم
ژہ پرنگس ہٹ ژبو لگمتوی کھرنگنی منز — یہ کنْ نیرن نبر بدر رنگنی منز
ژہ کرمند چھ تہ می کرٹ بڈیہ عیباہ — سپن یاپور عاشق باشکیبا

جواب نامہ نوشتن ہیبہ مال بجانب ناگرای بسوزِ عشق

پرَت مضمونِ خطس تَس لگو فریبا — سپُن زن ہشُل بلبُل ناشکیبا
پرَت خط تہ لکھون حالی جواباہ — باخلاص و ادب القاب زیبا
دپانی لکھو جواباہ ہیبہ مالے — لسیمین پنچہ لاین ژنجہ نالے
کرکن بر نامہ مُہر گوہر خویشس — نشانہ لدُنہ یارس جوہر خویش
دتم آلو دودھ ماجی سِتم گوم — نیم برونہہ کُن ونے کوتاہ مہِ غم پیوم
کتھی یارن مقام و نام اکھٹونم — کتھی خود کام دلبُر دل مہ رٹونم
لگس پاری لکھت لدنم مہِ کم راز — لگان کیْہ چھوس نیا زونازی و رناز
لگس پاری لکھت لدنم مہ کم زار — لگان کیْہ چھوس نیاز و نازی ور ناز
بناز دلبری لاییُن مہِ نیزہ — بغمزہ رمزہ کرتم ریزہ ریزہ
بیمارِ زلفِ پیچان مارہ کرنس — زدار الخلدُ زن آوارہ کرنس
پگاہ انتم دُودھ ماجی جواباہ — جواب یار یارس زن صواباہ
دنس اندرونن کیْہ یار سیانوی — انی کیاہ حیلہ از دلدار سیانوی
پگاہ زن لیلہ ہند ہُت نامہ درائے — سو مجنوناہ و تس منز نجدہ ژلمئے
دوہپرن سمکھہس تَس نامہ ہاوُن — نظر یام موثر رت بر نامہ تراوُن
برُن ئی آسو لکھُمت ہیبہ مالے — ژھُسم بالہ بالی لوچہ بالے
برُت مہ سینہ عشقنہ نارہ رہ رام دم — گرُت مہِ آفتاب و مندس شام
بچُھمت گوھم گو شہمارہ سیتی — وچھُت نوتن مہ زاجت نارہ سیتی
مُرن چھوم خوش لوان از غمزہ وچھپتم — وُکو شہمارہ زلفو سبت بچھُپتم

پرَت کوُن نازکوی بر وکلک نے
اَدُوی ھُس کر کتھ ژُلو ھم کُنیم چلے
اَدہ لچھ شناسی کر کتھ ژِنز
خدا سوچھ جُدائی کر کتھ ژِنزا
پرژِھان چھس ناوُپنوی پھکنہ باوان
چھوم نوُخ نہ بیگانہ ژہ ہاوان
پیمن داد چانوی ناو باوم
پیمن کاوچانوی نو نہ ہاوم
مقام و نام باوکنا یہ کیاہ رت
ژہ وانجہ درگمژ دل چھوی بلہ درت

ہیبہ مال

چھوی عاشق وسیم معشوقہ سند چھوی
[illegible]

بحزاهلِ دِلان کینسه نه مانوی | وِ نن میبانوی ظریفین وِ نه وانوی

غزل دِ رنامه هیبه مال بجانب ناگیرائی

ترا وسه غصه میبانو ها و دیداره
لوسه نا وِ تم متنه ها بیعاره
کامه دیوه لکهے نامه دو باره
جامه چاک دِ ت وِ ن تور تپه لاره
لاشک ته بیشک از دل و جان
مژه تیر لا ہیتهم میبر شکاره
مس پیاله رسه رسه دِ تهم یاره
رتسی ته ماز س گوم یکسان
با وسه نا وکیث چهوی نامدار
وطن کته چهوی ها وطن داره
دادِن میانن کر ته درمان
نازن چانِن بو خبر یداره
ژونزه پان میبانوی آغه تها وساز
دیداره چانوک چهوس ارمان

چهس لا چاره ماره پان
چهس لا چاره ماره پان
پامه توره لز تهم سورم تران
عاشق گیسیے بو گرفتاره
معشوقه بو زکنا زاره پاره
جیره آم جگرس مه سره سران
لته چهم فراق وِ ته چانه گاره
کته چهوک آ سان متنه تا جداره
ها وسه چابه هند نیب وِ نشان
داد چهوم داد بوز ها و باد رفتاره
شاد دِل سپنم یا د آواره
ذره ذره چانی بوژه قربان
شب وِ روز ظریف در انتظار
زندگیه روزه ھے بنده بردار

داستان دیگر

هو الله حسبنا الله ربنا الله
خطک مضمو بوزت پوش زن فل
بیو حرفو سنهاه ٹس ضرب دِ ل آ وُ
زحرف میم وِ چهین خنجر سیم
زحرف بے وِ چهین زرو ای معشوق

هو الله ربنا الله حسبنا الله
و دِن اندر فراق او چو بلبل
کڈن اش پش لیشی آشوفتت دراو
زحرف حی وِ چهین زلف کیج جیم
زحرف تے وِ چهین تم باره سند شوق

و بجز ... وِ نبیم بو ... خنجر
زحرف صاد وِ چهین ... غنچه
بر خ بر ید الف از ان ... غین
بر م کهکش بد عین چون ...
عشق و صبر از عشق بد قاف
کنایه میشوم بد نام تا قاف
دگر زنه ...

جواب نامه نوشتن ناگیرائی
بطرف هیبه مال

هیبه مال

چهن قلم زنول ناگیرائی از سر ناز!
نبر تو مه مین مه لاین سطره کنهه باساز دپر ناز!
زیر تیر غمزه لا بهس مبیه مارے
لکهان چهوس هی میبانه مبیه مارے
سهپاه مه مای چانی مبیه مارے
حه فرمت تم دو کسی از زنجیر چانی
مرمه عشقی کان تیر چانی
مه عشقی مشکل ما لا مال ...
شکی کنتو کالا زلفونا ...

یم سوز درد بکس ماچہ ونکنہ ژھنکس ہتھم کار
مجو چانوی تہ ژہ میانی زاہ ژھوٗ کس ہتھم مشکلن یار یار رضا گوم زاہ
سپین ول دون کنوی بیچی ژھوٗ و شہد وابراہ نی مشکلن
سپین یکہ شیر و شہد حل کرانی
ولی چھوی حل کرانی مشکلن بار
ولی چھوی میلہ ناوان یار یار
ولی خوش پیاکھ کینسہ پٹ رضا گو
زہر سپین پکرو چھکیس ماہ زاہ عمن
بلہ دون میلہ سو وا کیں امن
ولیں دون وصل گو پیر کیم عالم

ہیہ مال

نہ چھوس دہ مول سوچی خوش نش دیکھ کو عالم
نہ چھوس سکھ یار بنہ الاسود لدار
تتھاہ مہ سیم ابلیس حاجت لقا رضی
تنما و ما بیم با ژھوٗ س میم ما لی
بوید شہ از زناہ ژھوٗ س میہ
ولی چانو پیر زناہ ژھوٗ ی عشقہ ژھوٗ
سینن کو منہ یمہ حاچہ ژھوٗ
حفاظ یمہ بسو نا نجی منہ
شنا ژھوٗ عشق سیکھ

مہ دردِ دل ژہ رستوی نی بلم زاہ
مہ کرزانوم ژہ چھی ژرہ مای میانی
مہ کرزانوم ژہ چھی ژرہ میان کامن
مہ کرزانوم ژہ چھک ژر خوار می پت
نوی نہ می مقام و نام لکھوے
دوِیوم خط چھوس نوی ژی کن لکھانی
کرِسے حالی کنہ اوّل مہ بخشم
ولی ظاہر ژہ نش چھوم روی آدم
دلیکن کر حقیقی در مجازی
چھ سانی دبنہ کن و لول سو دوری
یوسے کاماہ کرت سیٔ پور کرزِ رے
بہ عاشق چھی کران تیٔ کلّ عالم
چھوٗ یکجا فرش و غم نہ خاندارن
وچھان گژھ پاکبازن ما چھو پروا
زناکارس تتھس لعنت وسانی
مبارک عاشقان روز روشن
مہ یشی پت پٹ بعشق من مہ اُش نراو
سہ ماس واتنا وی کت سنجلوت
کرو جبلاہ بو واتے جیکہ ستی
پہی ماجی صلاح واصل بو گوسی
لکھت دلدارہ گو سو ذوق چانوی
رضا بوزن تہ روزن رای میانی
رضا روزن تہ بوزن رای میانی
اچھہ ژوزی عشقبازی بیوفائی

نہ سوز عشق ژی رستو شہلم زاہ
خبر آسمنہ ژرہ چھی رای میانی
ننہ نتو واتہ ماصحن تہ شامن
مہ کرزانوم ژہ چھک لاچار می پت
نہ از خود کنہ نشان و نام لکھومی
بعی وصل باشی تا توانی
پری چھوس ناگ آرزن ناو مہ چھوم
ژہ زانوم آدمی انسان مہ کرذم
نکاح پرکھی چھ پرین عشقبازی
بمس عشقہ ژور گندن بر جدائی
دوئی از خاطر خود دور کرزِ رے
سوکھت عالم ولیکن عاشقن تم
فرکہ فرک دنتر ژی وچھ ریا یارن
زناکار در دو عالم چھی بہ رسوا
خجل تہ خوار دررہ چھوی پکانی
بشبہا پوش چھاون تم بہ گلشن
مشی دوکھ داد سار وسی جہ نش با و
سمو یکجا چھو اس می بعشرت
دوشی میلہ سہ گی آوارہ سیتی
گژہی ماس رضا حاصل بو گوسی
دپی معشوق چھوم مہ شوق چانوی
وصالاہ حاصلی گو پانہ وانی
وصالاہ حاصلی گو پانہ وانی
چھ عشقہ ژور گندن بر جدائی

تمنا چھوم ژلن مہ غسم تہ غصہ
تمنا چھوم پہے بر دردِ می ناد
تمنار و برو چھوم روزھی بو
عجب کیاہ عاشق و معشوق ہیلن
دلت نہ زالہ ژوری ژلمہ صیاد
ونہ ون عاشقن داووی لدُن چھم
بجز اہلِ دلان کینسہ نہ مانوی

کرانی بوسہ در خلوت بو بوسہ
بدگونہ فنے بو داد و بیداد
تمنا گفتگو چھوم بوزھی بو!
سمن خوش ہیم نہ بد بدخواہ گبین
دمی ہردم ظریفین پاشٹھ فریاد
کجا ہر دی بدردِ دل وون چھوم
ونن میانوی ظریفین ونہ وانوی

غزل از زن در فراق و مہجوری ہنیہ مال

ینہ بار ہا و تھسم ماہِ تابانہ
ونہ کیاہ ھمتا چھوبنہ انسانہ
رنجہ بو کر تھس غنچہ دہانہ
خندہ چانہ بند گوس دریک آنہ
رُمہ زائیں چانو بمہ کمانہ
رُمہ رُمہ تیر چان چھم ایوانہ
حسن تنہ کنہ چھوبنہ روزانہ
تارہ دِل کیر تھم مار بیچانہ
شل مہ نیو تھم پورہ سامانہ
استہ روز زار چھوکنہ بوزانہ
ژورہ پاشٹھ عاشق چھی بہانہ
پور چھوبنہ روزان ساز و سامانہ
پرین ہند چھوس سلطانہ
بابس وارہ وان روز روشانہ
آبس دودھ میلہ گرتھ یکسانہ

تنہ چھوس گومت دیوانہ
تنہ چھوس گومت دیوانہ
دندہ پھل ڈیٹھ پے دُردانہ
تنہ چھوس گومت دیوانہ
گمہ سلیت عاشق گمہ تانہ
کس ونہ چشمہ زن چھی مس بانہ
وس نار جہم رو دمنہ ترانہ
گلِ زالہ عشقنہ لاگانہ
خنجر نست چان خستہ کرانہ
رستہ چھوی شوبان سرورانہ
دُورہ تیھ کانہ کینسہ میلانہ
باز چھوم نہ بلوے راز نہانہ
شاہین ژورہ ژورہ چھونیہ شایانہ
کعبس سرپوش کرہ پانہ
تنہ چھوس گومت دیوانہ

اے نفرینیم پشن ہانا وانہ
چھیپہ بس پارہ پُشن ہنزہ نالانہ
اے اثر ظریفین چین ہیئی دیوانہ
ثنہ چھوہ اے کس گومت شادن
واشنان ان ربیان و مستادن
منہ خواجی نیم ہالیستہ ابر وایہ
ازان مہ نا حسبنا اللہ و نا اللہ
ھو اللہ و حسبنا اللہ و حسبنا اللہ
عھو اللہ نا اللہ

ہنیہ مال
بجنگل گھوت کھون خطانہ کرن دایہ چھوالہ
پیرت کوتون ہزنہ ژھال!
ونہ کیاہ غم نہ تیم ژلو ہیہ مالے
خطک باغ دل پھلو ہیہ مالے
مضمون باون دودھ مالیچ
وس زن نون تراون دودھ مالیچ
بہانہ کرنہ ماجی ونہ بابس اکیا!
پہ چھوی بڑا بڑ واژکی نن ژہ پھیس
مہ خوابا زن دے چھوم پنہ خواب نہ
مہ باغس ناگرین آب فرا

خدایا کرہم پرُ خواب نیسرم
زمینس ناوہ ہتسی آب پھیرم

ییم ناگہان ناگ رزن آب
دیم درشن ییم در کف چو سیماب

خدایا کرہ مہ طالع راج آسی
سونا گبرائی مہ سر تاج آسی

خدایا باہزاران ناز و سازہ
مہ مہ ہیہ ناسوی ماہرازہ

گژ ہمنا سہر نکلے سون دودھ ماجی
بنیا مبلون سہ ون دودھ ماجی

ژہ ون کونہ پاٹھہ باسں کرتہ کارا
مہ ما پاسں کتوی چھوم پانہ وارا

چھو مست کانفتہ کاسن ان پانہ
بہانہ کرتہ عالم چھوی بہانہ

ہیمنا کرسنا دلبر ہیمنا
ہیمنا دارہ بر بر در ہیمنا

ہیمنا کیناسنا حاصل گژہم یار
سو مہ نش وانہ کر حاصل گژہم یار

ہیمنا لیلہ ناگہ میلہ مُت مہ
بنمنا بالہ یارُن نالہ مُت مہ

ونانی گیہ از خود ییہ بیہوش
یہ زانن تم یمن دتو عشقنی جوش

وچھان اوچھان سو خط تس ناگرائن
خوشی انتس لبوم مہ ناوجاین

پرُن یام یارہ سُندوی و تامت
وژہی نفد عاشقن گژہ زن قیامت

لتھہر تامت پیہ از باد دلدار
ہویہ زن از فراق درد دیدار

دپن دایہ خطس تعویذ کرتم
مہ لولاہ برنہ ناسں سیت مرتم

زحال کیشد بجالے تابسالے
دزن دادے ودُن ہتو ہیہ مالے

اڈہ کھش گیمری ہیمر نہ آرام
کڈن بیمار یاہ بڈو ہرسی تام

وہرتس دودھ ماجی دپوکی پار
مہ وچھو می نبض لبمی عشقہ بیمار

بوبک وے راجہ باسں بلہ وزیرس
وونے نتہ بانس ٹاکھٹس وزیرس

اکے بو بروَنٹھ کُن دلبر اَنے بو
سو دلبر یا پری یا آدمی خوا

ہنا سندر رتہ یدبوزی بہ مالوی
نتی کمہ پاٹھہ ہنی ژہ بینہ والوی

بیتوی بوزت بلن ہتو ہیہ مالے
بمشل گل کھلن ہتو ہیہ مالے

شباشب ماسی نش تس گیہ دای
بخلوت بلہ وزیرس گیہ رٹن پائے

مبارک زن تو مرض چھوی ہیہ مالے
کہند تامت غرض چھوی ہیہ مالی

سنہ مایہ وچھرٹی ہش چھی پہ کمت م
نوٹ مابحم شی از درد بے رام
بلے ولولن ورس کرنہ نخاوند
زووانی کور میلت لھر نہ خاوند
تمس کیاہ چارہ چھوی پیس کورزانی
حقا کرتس اکھاہ اتھ رُہفہ آسی
کرن شاباش دایہ درایہ بیرون
پھلوم دل تہ پوم ون وندکوی خون
ٹکانی وائی اتہ اکس وزیرس
زہ پیمانی کرت پکاہ ون بلہ وزیرس

ہیہ مال

اکوئل یام دوون کوس کرم وراتیہ
ونت ہی ئی نزدیہ ہیہ مال اتیہ
والسا کرنہ تس چھوی بحسرۃ مالوی
دہ جانی ویار کر چھس چھوی پنہ والوی
جھ ہیہ مال کنیز اہ زچھ وانی
ستہ باخود دایہ ایہ ونہ دوانی
ونن کیاہ پارسی ایب زاہوہ دوانی
ووانخاہ شم ظہرنین ہید دوانی
بجز ادھر دوان کنیزس بالوی
ونن بیالوی نظر نین نہ والوی

غزل خواندن ہیمال

شادی چھمنہ دادہ نِشہ سنبرس — بونبرس ازمیلہ بنیبر زل
ملوگرِ ھہ زندنس تہ کستورِ عنبرس — بونبرس ازمیلہ بنیبر زل
مالہ چھپن نال تہ لعل چھپن کمبرس — خال چھوس بر رواز ازل
حال چھومنہ روزان مال کتھ سندرکس — بونبرس ازمیلہ بنیبر زل
صورت ثرِ ھہ چھنہ صورت بندرس — وتہرس جورہ شالہ بیہ فنجمل
پوشہ مال ہیمال نال ژہنہ گندرس — بونبرس ازمیلہ بنیبر زل
یندراز مہرازہ پانہ ہیوٹھ یندرس — طرف پراران حضرت بل
یکسان گرِ ھہ ازشیرس تہ شکرس — بونبرس ازمیلہ بنیبر زل

مشورت کردن راجہ بلاویر باوزیران خود دربارہ شادی ہیمال

ھو اللہ حسبنا اللہ ربنا اللہ — ھو اللہ ربنا اللہ حسبنا اللہ
صبح سیتین تہ راجہ بلہ ویرن — بہان تختس پرژہن میرن وزیرن
چھ کاثراہ خیر مالوی ہیمالے — کرن چھوم ینہ دالوی ہیمالے
بظاہر خیر کانچھن خانہ ماجن — رچھن ویراہ وچھن میرن تہ راجن
ثرہان آسوس گرہوم ثرتس کتوی خیر — ہہ ہیمالہ ہند چھوم غیرت و ویر
وینوم کتھ پانسی ون نکھ والن — گلابن ہی بوبخشن یا گلالن
نکھ والن بدستورِ زمانہ — ندیدہ نورِ دیدہ دِمہ ہانہ
سمبرت تس رایہ موجب دِپو وزیرو — وزیرو کینژ وی ٹاٹھو میرو
بدستور زمانہ کینہ دِرن کور — چھ زانن اس ژہ تے نور علی نور
خصوصاً نکھ والن ہیمالا — دِہ دُون ون تختسی ژہانڈن سو لعلا
خبر تس آسنہ زین حال و احوال — کہ غارت کردہ ماہی از ہیمال
ز ہیمال رفتہ دل بغارت — تمِس غالب گمت عشقن حرارت

ازبن الات زیبن ہار لے خبر بود
کہ ازبن سوواد اتش ازبن وزاد بر بود
وچھپت اکس ساد ازیبن ناسر وود وتا
وچھن ونش کلا خطر راجپوت تاہ شاہ بزاد وا
وچھن ازوقفنا زنبناہ اکس راجپوت جبیناہ
وچھن اپیش بلوان اکس ہم جبیناہ
وچھن ونا وتو وجعفر ہمنقور راجب ہ
وپیدہ بہرون اکس ہمنقور اکس سید باجاہ
وچھن اکس عالماہ ازچلاہ ٹھوو زیران
لدران اکس سرکرت بلوزات نہ صلاہ بلبہ وزیران
پتہ ونن مصلحت بلوزا

ہیمال

کران چھوم رسم و دستور زمانہ
فران چھوم تمی کتہ تراونوی جانہ
کرومرہ کہ چھو چھوہ رسم وراجہ ترمن
دیان القصہ دیونک ز ٹھو وزیرن
رضا ٹھو ساروی ینہ بلہ ویرن
پیہ ہیمالہ ہندہ تقدیر ہندی
ژنہ وارِ ستہ تمس نہ کانھہ سی
پیہ پھولہ نس خاقن نس کریہ لاری
ژنہ وس کیا بنس ندیمِ سکہ

یہ دولت می یم تمی جنگس ہیمن
پہ ہا ہیہ پوشس مہ ہنگن ہیمن !
پچھ پیٹ بین ہمنات ہیا زاہ !
کرمنا نا گھان مہ ماھس زاہ
یوان جلوہ دوانی باغس برس گی
نیرنت روانی باغہ زھکر نو یوان
چھہ ما دولت فی سلکہ لانہ یوان
تھکن چھہ یتہ زہ دکہ لت بخشش کران ژور
چھہ ماسہ دوس نی لانہ نکھو منت تس گرتہ ماں پور

ہیہ مال

منادی کرتہ ناوان بار دیکہ
بنھی نا تمس بن ان دوبین نامت سود رب
دو رس بر بن زران اژن چھو
گرو دک دوہ کونہ یس وان موجود ان چھو
پسند طوطہ کاہ شیک سین و نہارہ پیونہ
فلندر طالبناہ نشان و لیس کو ما پیونہ
چھو اندر باغ و اتن ترتیب دوہ یہ
کمین اندر جوان سمہ نازنین تہ
نسین دو کر عصا و تاج بر

چھو مالس ماجہ ہندٹا ٹھن نہ درکار
نظر کر خانہ مالن خانہ ماجن
مہ دپو رسم زمانہ نشہ پھیرس
چھہ ہیہ مالہ بالغ بجھری چھہ
دپان کو بلہ ویرن دپو ہلہ ژیر
یمس طالع کری کنھہ یاوری نہ
زہ بی دستور کرتی ہی چھو دستور
ییتھوی ہیو آسو دستور زمانہ
گژھاتی یام بالغ تام نیران
میانِ باغ پنھان بنگلسی آس
گداتہ شاہ یوان آس ساری
یوانی آس لو کھ اک دوہ تہ اتفاق
جُدا یوان جداتس بر ونہ پکانی
کلس ہٹ تمسندس دارت دوان پوش
کران آس پانوانی عقد و پیوند
نہ آسک دان او چھن تہ زروزور
چھو زور آوار یار و عشقنوی ناو
ژٹہ لچھ پردہ یارہ سنزہ بارئے
یہ دادوی زانہ لیس پھر عشقہ دکدو
یمس بیدردسی یہ ززتروی نہ
منادی شادیہ ہنر فروزیرن
بہو خلقو چھہ راجس باعہ بروا
ییتھوی بوزرت یوان گی پرگنا تو
نمنا سارنی پیرن جوانن

خدا یس پوشرن بہتر چھو ہر کار
کرو دی گینا کرمہ لان کمپاٹ گاجن
کرو تعجیل گوری کار خیرس
یس معلوم گس تیہ بجھری چھہ
یس لشپرم مہ وین نہ وقت گوژیرہ
تمس تدبیرہ سیتن یاوری نہ
چھہ ہیہ مال میانی چان نہ کور
کران آس گورِ خاوند پان پانہ
چو بلبل پوشہ باغس وشہ فیران
نظر تراوان بہر کس نا کسی آس
دوانی جلوہ تمسی کُن ژوپاری
دوانی آس شہزادی نشاطہ
یمس ہٹ آسو تمسُند دل لگانی
مقرر سوی سرس تس آسو سرپوش
یہ یمسنزن سو تمسُند دل لگانی
بہ دلبندن چھہ گوئی عشقنوی زشور
پھٹن نیران چھو عشقن سربہ بازار
خبر کر کر نبر معشوقہ در لئے
کران تس دیدہ معشوقہ در لئے
تمس باور کلاس زاہ کروی نہ
رضا یُد تھاو راجہ بلہ ویرن
کرن چھس کور ہیہ مال سروا
جوان کم کم یوان شہر و دہا تو
چھو ہیہ مالہ ہند مشتاق زانن

لوکن اندر پکان کم کم چھ لوٹہ
جوان کم کم پوان باساز بسیار
رنگہ ریون کمتس کن گی پوانی
سمت تلمت فقیر و ذکر ہو ہو
ونہ ون عاشقن داد وی کڈن چھوم
بجز اہل دلان کبنسہ نہ مانوی

کمن کنہ نہ بجز لنگوٹہ ژہوٹہ
کمن نالی عبا ہای الف دار
رباب وساز واین گی گوانی!
ونان تس ہیہ مالے کیا ونن چھو
کجا مردی بدرد دل وُدن چھوم
ونن میانوی ظریفین ونہ وانوی

غزل سُرودن فقیران وقلندران

لوس چاس اس گی متئے
گوشن وتہروی پوشر پھٹئے
شیرے لاگوی کارے پتئے
توشہ ادہ پوشہ مالہ روزتم پتئے
خمارہ کیاہ چھوی غصہ میانو ترا و
شوبہ ون بادام نندرہ متئے
آسان کتہ چھک رٕ وزہ ہات تتئے
درد کی زرمہ جگرہ سزاو
جگری وندہی مہ جگر سوتئے
کتہ تارہ کرتم چھوس وتہ گٹئے
تعریف کرہ نے ظریف آد

لتئے اسہ ون دیدار ہاو
لتئے اسہ ون دیدار ہاو
روشہ ولہ باغہ چانہ پھولیا چھاو
امارہ چانہ کیمہ نارہ تتئے
طومارہ تعویذہ گرئے ترئے
لوبہ ون کیاہ چھی کوسمن کراو
قدہی ترا وکنا سوت سوتئے
مارت ترا وس نن لوکہ ہتئے
زالت آمہ تاوہ اسہ شہہ لاو
وپھنئے آی اس ترپانہ کھتئے
حریف بوز بوز چھی گڑہان ہتئے

وجد وحال نمودن مرشد قلندران

ہُوَ اللہ حسبنا اللہ ربنا اللہ
کرت ذکراہ ونت ہی ہیہ مالی
سوا زحسن پیو ہیجس گو ونانی

ہُوَ اللہ ربنا اللہ حسبنا اللہ
قلندر ہیرنی کرو وجد وحالی
ہتھوی کینشراہ چھو عشقن زنانی

ہیہ کسی لوی اندر قلندر
دیان چھپہ س پالی چھک ژہ پلی
بو باشق مید انکہ ہا ہیہ ہالی
ہمہ کن کہ اسی بوشنا ہا ہیہ وہ کل ہاو
کتہ آکو اسی ژ ہا یہ بل ہیہ و دل ہاو
بہان چھک ہیہ چھپ چانی دو
کتہ ہیہ شق ژہ وہ ہیہ بوز چھی ہاو
چھو ہیہ کتہ عاسی اروز بی ہیہ
ہیہ دیدار وہ ہیہ بنبل وبل نتہ بی ہیہ

ہیہ مال

کھنک مہ پان رنگ غصہ مری بو
کرک بوسہ مرت زندہ گرتھ بو
سستھاہ چھوم ہول دل مہ کی کتھاکر
منتھاہ ہاوم فقیرس خد منتھ ہ کر!
کتھن چانن ہندی مہ تارہ ہتو چھوم
مہ دیدارہ وہ سوی تالہ متوی چھوم
پہ کت بوزت مرشد کرہ ہیہ مالے!
دپن پرکتھ ترشرو گداپانے چھاوارہ چھوہ مت زوہ
اریس ہیو رو وناون کتن وکرشن وہ

مرشد پنتہ پانس لش سردارو
نندرہ پرہیزگارو ہو
نندرہ پنتہ نندرہ گڑھ بیدارو
حالہ اکہ بالکو تراو نالی زار
عشقہ امارہ کوہ کوک مارو
نازنین معشوق دربونوسارو
نازن لاکھی غنئی نہ تھی بیدار
رازن گمن کوتہ تھوتی وارو
بچھتی ز لیو زلف شہمارو
وچھتو کنہ تس اوما عارو!

هیه مال

چھپا دریس چھپہ سمارو ہو
مرشدہ پیر پرہیزگارو
مرشدہ پیر چھی بلا نثارو
وصیت ازہ مال دیہ بے برخسار
ہیہ مرس یہی دوبارو
مرشدہ پیر پرہیزگارو ہو
رتھی دنیا ہیہ پتی یارو
مرشدہ پیرس پتہ یار
بوزرت تی کوی یاری سکار تہ یارو
یار ہیہ چھپ چھی نثارو
یارہ مرشدہ پرحمت پرہیزگارو ہو

بیتوی بوزرت دوبارہ دپو فقیرن
دپن وان مہ مرن چھوم ہیبہ مالے
ہتون ناموشس بلب نراون دراز
ازین حالت شدہ حیران ہیبہ مال
بیہ بوزرت بالکو ود دادہ زن رود
مرت گی اس کرت بے پیر ہیہای
دشکنا ہیبہ مالی ون دشکنا
کرکنا برلب او بوسہ تارہ
اچھن تس موتتس ڈالک اتھ ژی
کرس زندہ یقیناً حق تعالیٰ
دشکنے ہیبہ مالی مٹہ چھی بار
بیہ کت تس ہیبہ مالے تیر آبہ
ودن تم سار مرشد چھوم مرنی
دہوس سارہ وی دگیر تم گی
دچھان ون فقیرن ہنزہ گرایہ
رچھن تس مالک ملکس چھ پساری
چھوبت جایہ ونان مانند طوطہ
خدارا ہر ولی آخر بکار است
پریشان ساختن دل را وبال است
ودن ہتو بالکو تس ونہ وانی
بجز اہل دلان کبنسہ نانوی

فقیرن عاشقن تم خاصہ پیرن
ژہ رستوی کیاہ گرن چھوم ہیبہ مالے
قفس تراوت ژلوی زن شاہبازا
ولے پروانہ معشوقن گڑہان گال
بیر بدین موت آمرت مرشدی مود
سد یوس چانہ عشقن تیبر ہیہای
انتھاہ ون بیر سی سارتس منتھکنا
لبہ ون زندگی موت دوبارہ
دشن پٹ بدکرک تس بوسہ زی ژی
مرت بندس مرس زوژانہ مولی
کرک ماراژہ تی مارت گڑہی یار
فقیران لایہ ناون ژہابہ ژہابہ
ز چشمان چشمہ چشمہ اشو ہرانی
سپین نومید تراوت تیبر تم گی
تھوساہ تس ہیبہ مالے کیر آبہ
خصوصاً مرد حق مردن بوپاری
صدر شاہ بیت جوراہ تندہ خوتہ
چہ دانی صنعت پروردگار است
کہ دل خلوتسرای ذوالجلال است
دداہ خاہ شہ ظریفن چھپن دوانی
ونن ہیو نوی ظریفن ونہ وانوی

غزل خواندن قلندران در فراق مرشد

بیتہ بیہ بنہ بیہ دتہ دیدار

مرشدہ پرہیزگارو ہو

وفتھی ژٕ لکھو جانا وارو
قفسی تراوت ییوت رفتارو
صدرس عشقنس لگوی نہ تارو
صدری عشقنوی کیا چھو خونخوارو
تَس گو نیرکِن برہ گلزار
منصورہ سندہ پاٹھٕ ٹاٹھو آیو دارو
سرٕہ گوم یارہ تہ سر گو نہ دارو
تنہ میانہ ہنہ ہنہ گنڈ مُرت نار

کو چھیتھی رؤدک ماند مزار
مرشدہ پرہیزگار روہو
صدری عشقنوی چھو زوٚردار
لیس سنہ بدنس عشقنوی خارو
مس جیت پیوسو اتھ چھو سنہ اختیارو
سوٗرنار کر تھم گوک سنگسار
ونہ کیاہ زارہ پار عشقہ آزارو
ظریفہ یارگار کوچہ بازارو

دربیان زندہ شدن مرشد قلندران

یہ بوزت نرم دِل گوم ہیبہ مالی
وتھت بے اختیار گیہ مست پاٹھن
کرنیس بوسہ تارہ بر لب او
خندہ کران ستھت نِن نندرٕ سوی آسو
نوان ژٕہالہ بماند غزالہ
بدنگونہ سوو اتوی تکیہ بل منز
امی زنگہ گئی دوہ تارہ آدا
تمِس ہیبہ مالہ کاشفہ در نظر آو
منادی شیمہ دوہہ دوبارہ فرِک
گمتز ستہ دُوہہ ژٕ آرہ کاژی
فقیرن بوزیس تَس ناگرائِن
دلوک تس سانہ شاہہ ماہپاری
چھوکو لیے بلہ ویرس بنیہ والوی
چھکو راہ ماتمس بدو الجمالی ہ

تمِس پٹ گرم دِل گو ہیبہ مالی
تَس نشہ بیٹھی مست پاٹھن
سپُن زندہ دوبارہ از لب او
برُن لولاہ تمِس نِن نندرٕ سوی آسو
نبر نیرت سو گو بادردو نالہ
کران سوی پان پانی پانسی سنز
جوان کیم کیم یوان باناز و آدا
ودُن راتس سرن سوی ازرنن ناو
کرانی ہر طرف کنہ باکی چھوک
خبر تکیہ ملس نامت تہ واژی
چھو لاگت ہول تتی چھس آلو جائِن
ژٕ مالوزان یہ ملکس کیاہ چھہ پاری
نبر ون نیر گرہ مے گبرٕہ مالوی
کمالاہ تس جماس ہیبہ مالی

نیکنا ما ہمسرازہ ہیبہ مالے
بہکنا ہمہ یارا زہ ہیبہ مالے
وُن بستان آنیسہ نِس تس پیوتہ ناری
بعشقس عاشقو پھس پانہ یاری
تہ بہکنا لاروولت میس جوان آے
پیکنا یاسی کاوولت دیکی ادی
پیہ لوزن تا پری گوازنظر غیب
وُدو ترا ون پری گو از نظر غیب
نیکنا ما ہمسرازہ ہیبہ مالے
بہکنا ہمہ یارازہ ہیبہ مالے

ہیبہ مال

وُنستان کینسہ تس پیہ پیوتہ ناری
بعشقش عاشقو زمین پانہ ماردی
گگر ہکنا لورکن کم جوان آے
پیہ ہکنا یکسی دولت دِی دی
پیہ بوزت ناگراین لب ہین نیب
وُدو ترا ون پری گواز نظر غیب
بنت ماھر ازہ میس ہے
بعشقہ دوہ چھپس چھو پیوہ مرت کسن دوہ
ہتکن لکاہ علی یا مرت وتن ژٕ ماہ دوہ

غزل خوانیدن ناگیرای در وصل ناگیرای

شراون فوٹیاہ ٹھمبیہ سے !
از سما نو اسۓ ناگیرا سے !
اد چھان اوچھان لوژھم لدے
از سا نو اسۓ ناگیرا سے !
سازہ نازو وارہ سانو مہرازہ اسۓ
گورتہ گنڈ شوبان سر تاپاسۓ
سیتارہ سنظورچھ وزان سنۓ

ہیبہ مال

ہیبہ مال لوشان لوچھیفیم دراۓ
ہنز سانز بالہ ٹھنب دراۓ
ہیبہ پوشن ہیبہ لعل بڈیمس لوۓ
ہیبہ پوشن ہارانز شعل مسۓ
نوشیدوفقروپوشن پاچھس ابہ ازمسۓ
بسہ گنی بیہ لہ ابن ابن چاکی
باقی چھیس چین پیٹیپہ ابن چاوئۓ
ساقی بنیس وااہ چاوئۓ
ازسانو لسۓ ناگیرا سۓ

پکان گوبا ہزاران نازو سازہ
وُتن دارت کلس تس شوشہ گندی وی
خوشی و خورمی گیہ ہیبہ مالے
خوشی و خورمی گیہ ہیبہ مالے
یہُوی ھی چھوم یہو ہی چھوم پُنتن یار
۲۰ فدائی یار مال و دیار میانوی

لگان ہتھو ہیبہ مالے ماھرازہ
لبوم ہی مہ لبوم ہی مار منڈ وی
خوشی چھم یار پننن آمم بالے
خوشی چھم یار پُننن آمم بالے
یہوی گرہومہ گژ ہمنے مُہر تہ دیا
خدا امن خدا دلدار میانوی

دِ لنخوشن شدُن بلاو بر بدنِ ناگیرای

بباغ راجہ و تھومُت غلغلہ کیاہ
یوٗنی گی نوانی تس چھہ ہاوان
بصید دل راجہ تس تی لگمتوی چھوی
دپان تس راجہ ای فرزند دلبند
ژہ ڈیشانی مہ چانی فیر کیا ہای
ژہ پت شایان ہر آنچہ بود کردم
کران چھی ناگیر اسیں بنہ والوی
بنیم گژھ مہارن نازو سازہ
مہرن اندرہ پرنگس ہٹ چھہ پرارن
کران تم شادیانہ رسم شاہان
وُنی کیاہ کیا دنن سوی ژہ ہو دوانی
وُنی کتھو ناگیر اُن کتھو ژن آسو
دنن پی آس یارس ژ ہا یہ ژ ہا یہ
وُنہ وُن عاشقن دا دوی لدُن چھوم
بجُز اہلِ دلان کینسہ نہ مالوی
۲۰ گژ ہم یاری گرُس یارن بو شیدا

کران تس ناگیر الیس مر چھلہ کیاہ
براجہ تاجدارن وانتا وان
ہمتس لالہ کران نالہ ہتوی چھوی
دہ ہیبہ مالہ میانی چھوک ژہ خاوند
گبر گر مگ گنمے یم چان ژرای
خدا یس پت امانت مہ سپُردم
بران کیاہ لول ہیبہ مالِ مالوی
وَنے کتھو ناگ ارزن مہ رازاہ
نبر کنِ ماھرازہ جلوہ ماران
سیٹن دُور سانو ہجر سال دہامان
وُنہ وُن ہمنسُند وی کیاہ دل لوٗنی
دنی کیاہ وُنہ وُن تہ بیہ گون آسو
دنن سی شہہ ظریف یارس چھو ہا یہ
کنجا مہر دی بدر دِ دل وُدُن چھوم
دنن میانوی ظریفن و نہ وانوی
بنن دیاری گژ ہن نہ یار پیدا!

مارمنده دادن کتو دار چھوئی
بس یہ گو ک دیوان تس تی دِتے
پکہ وُنہ عاشقن اشہ نی جوئے
تعریف گوین سو دیدار دِئے

منده نی ده دربان لوله چھک آئی
از سانو ائیے ناگیرائے
ظریفه ژانڈنی نیر کبت درائے
از سانو ائیے ناگیرائی

در بیان وصل ناگیرائی و ہیبہ مال

ونے گرِھ تختہ مالہ کتو تختہ پرنگ آسو
سپُن خلوت نیر تمہ ژونزه دایہ
چھ پرنگس پٹ پونانی بو صُلہ وقت
خرامان ناگہان تس آو معشوق
شمع اکہ دو یم تس سیت ژونزاه
سپُن بخلوت بخوبی سُوتہ درایہ
چھوا استاده وچھن تس ناگ ازن
چھ پرنگہ پٹ دپان تس کُن ہیبہ مال
و تہت آخر ہیبہ مال از سر تخت
بناز و عشوه کرمیہ پوره تسلیم
وننہ تس ہیبہ مال یہ خوش اسہ وُن
بیا بر تخت شو ای دلبر من
ہنوزم فرقتِ داغ تو باقی است
دلیرانہ بیا بر تخت من شو!
وچھن وری ژہ چھوک استاده وزِت
وچھان کنار و بر وچھک ناگرایہ
گجس بو دورره چانہ ژه نہ عار
اچھن و ون مرکزن چھم جای چانی

جمال و مال کوتاه رنگ برنگ آسو
چھو چھان مہ ره زه سنزه ژہایہ
تیم دو ن دیدنی اندر للہ وقت
دوان جلوه سو ندر ژاو معشوق
عجب عاقل سہ ژونزاه مار منزاه
ژه ہیبہ مال ون زان ناگیرایہ
سہ بر تخت وِیہ بر درزن سُرپزن
ژه بیانوی آو چانی چھس ہیبہ مال
بوتھ تس گیہ ڈیٹھن ناگہان بخت
بناز و عجز کر تمہ توره تعظیم
سپُن اشب یہ سر عشقن اسہ وُن
تو استاده چرا ای غمخور من
ستاده کام وجام وچنگ باقیست
اہیرانہ بیا بر تخت من شو
شکار کرن شکار آماده روزِت
کرانی گفتگو چھوک ناگرایہ
ونستام چشمہ ریون ژر گیس خوار
درن مہ جان دس چھم مای چانی

میرِ پیران اُسی دُرِ سِن [illegible] جانان بلبلن وانہ
نیوی کاند ناہ منتھی پیران تہ دوران
بجت بود و دار اسی دانی تہ زه وفتنی
ون ابن کس ب بوار کھس جھی سونہ وسنان
اسی آن و نِس نجس نتہ الدو ون بیں
اسی آن جھپیاو جھیو کاِس ہہ [illegible] و والدہ اونی
اسی کیاہ کیاہ جھیو کاِس ہیں ژتہ اودو ونی
لوانی ہیہ جھیو بل پیٹھ ہیں خود جھی
خبر جھی یاہ جانہ شہ عشقن تہ ژتہ جھی
سِرت قرار تس [illegible]

ہیبہ مال

خبر چھی کیاہ تم ازبام یس چھم
خبر چھی عشقہ نخچره دل کر نی!
بناز و لیم ژی چھکس ونہ وانی چھم
و ون ون عاشقن داد وی لدن ژون چھوم
بکیمرودی بدر وبحیل وون ژون
بجز ابن دلان کینسہ نہ ما لوی!
وون بیانوی ظریفن ونہ وانوی

غزل چھ اندن ہیبہ مال دشوق

سگے گئے بو بنک ساماس گئے بو
سگے گئے بو پاک داماں نس گئے بو
سگے گئے بو جان بجانا نس گئے بو!
سگے گئے بو رونہ داماس گئے بو!
سگے گئے بو تیر چانوی وانجہ بوم
سگے گئے ہیبہ مال کرتھم مندن شام
سگے گئے سر دخترمانس گئے بو!
زلف تابدا از منتوی چھوس چانہ سالہ
مہ چانوی سال نہ کرس بس مالہ

ہیبہ مال

مہ کیاوان ابزنہ کرہ اوہ ہیبہ مالی
لگوی پانی پانہ امتہ نا وہ ہیبہ مالی
سمن کیاہ عاشقن معشوقن دین جان
ونن کیشرن امتی نت عاشقن دین جان
ونہ ون چھو مہ بہ بعد پردہ تلاونی
چھو ہیبہ مالہ ہندوی ادن فلانی
ونہ ون عاشقن ودن حوادی چھو
ہند ولان کنیزن ودل بدہ تانوی
بجنہ ون میانوی طرفین نہ دانوی

پیرن پان چھس سوز سامانہ
روشنہ ولہ وتھرت چھوی توشہ خانہ
خوانس نعمژ گفتہ مہمانہ
جانس مہ کمانہ چانہ آم کانہ
طومارہ تعویذ گرہ یو
ہای چشم چانی ہای دُردانہ
پای کرتہ میانوی شاہ سلطانہ
ہتہ سہ بوزتم نہ ذرہ یو
فولہ ون اسس باغ و بُستانہ
بوالہاوسہ میان معشوق جانہ
کارہ تھزہ تختہ ادرہ یو
سورہ چھوہ مستانہ سوریوم ترانہ
دُورہ دورہ ظریف یار گارانہ

کلہ قربانہ کرہ یو!
کلہ قربانہ کرہ یو!
پانس شربت برہ یو
خمارہ ہتہ میانہ زندہ مستانہ
بومارہ کرتھس جانن جانانہ
زہای ہتہ اوچھان نیرہ یو
پنہ پنہ روزسی وتہ اوچھانہ
ہتہ سہ لاگیتم سخت بیگانہ
گل زن کرتھس برہ یو
تارہ دِل کرتھم مارہ پیچانہ
ہارہ طوطہ خوش الحانہ
اُورہ منز گورہ گورہ کرہ یو
کلہ قربان کرہ یو

گفتگو کردن ہیبہ مال و ارزن باہم دگر

ھُوَاللّٰہ حسبنا اللّٰہ ربنا اللّٰہ
زہ گل گندت وُنس ئی ناگرا ین
بونا گی ارزناہ اک پرزناہ چانو
مہ وصلہ چاچی کرتزھ یو انی
سروری دردلم دردیدہ نوری
وہ شربت دام چھوم چین منہ چانے
لگے بو ہیرہ بونہ چھک سونہ سنزی
لگے ابرو کمان چھی تیر مژگان
لگے بو ات حنا دستس لگے بو

ھُوَاللّٰہ ربنا اللّٰہ حسبنا اللّٰہ
زہ میانی چھک کرم کرنم خدا ین
مہ یوتاہ لول چانوی کرتزہ تتھو میانو
مہ چھوم دل فولن زی کن وُچھانی
زہان چھوس خوان نعمت دُو ودورے
کھی نعمت وہ نعمت خوانہ چانی
لگے بو پار کیا چھک مارمنزی
چو سنبل چھی زہ رنبل موی پیچان
لگے ان دائرہ منس لگے بو

غزل خواندن ناگیرای رشوق ہیہ مال

لنتئے منتہ کرتہ تیمے گراوہ
بازمنتہ وتم راز دل باوے
وس نارہ زا جتہم لولہ آمہ تاوہ
بس کر جامہ چھمنہ میوزرتہ ماوہ
دستور چھنہ ون پیمی گراو
رسہ رسہ وصلک شیشہ مس چاوہ
بوسہ چھوس آمت کیا ون پراوہ
شفتہ گرِ دُردانہ گفتگو تراو
آو چانہ کاون کرمہ ٹاوٹاوہ
دِل چھوم شیدا گل ون چھاوہ
معشوق سِ چھوم ازآو آوہ
باوان عاشقن ون دیدار ماوہ

چاوہ چانہ آس غصہ ہیانو تراو
چاوہ چانہ آس غصہ ہیانو تراو
کس ونہ سوز سینہ اندرم گراو
کستور نافہ سینت تن بوناوہ
مستور باغس ہی وتہراوہ
کھسہ ون پر نگس ہٹ نیرہ تاوُ
ینہ مہ ڈٹھمک تنہ چھوم ساوہ
کنہ بوزتنہ سینت تن ملہ ناوہ
باغ منز گلسی وہ بلبُل زاو
چاوہ چانہ آس غصہ ہیانو تراو
تعشوقہ تمکی ظرلف آو
چاوہ چانہ آس غصہ ہیانو تراو

دربیان وصل یافتن ازُن ہیہ مال

کھسِت گوناگ ازُن مختہ پرنگس
پلہ وُن تس ملہ وُن میینہ سینہ
لب نوشین شباشب تس زہون یام
چہ میگویم چو ہم آغوش گشتند
دوائی تاوسی تم از ہوا پیو
گڈ اکس ساعتاہ ہشن زن سہ راتھاہ
سوکہ مارن چھو رنچھ راژ شاباش
دپان چھی عاشق و معشوق میٹھی

وسِت پیومِ ردِ عاشق کیا بو منگس
دوشن ریو بوسہ سینتن غصہ کینہ
دتن آب حیاتس زن تمی دام
دتوک دب ساسی خاموش گشتند
زمینن رحمتوک باران کیاہ چیو
رنتھاہ ہشِ ہات معشوقس چھہ ساتھاہ
دوکھ لدچھی پان کنہ کن چھنا کاشش
یہ میلُن ہیانو یدوی ژت زیٹھی

دوکھ لدرسی کاشیان پامت
دپان چھی اسمہ ارواح ونیامت
وسکین چھیو تیتہ مبیت شاویہ دوہ
سبوی چاہ نہ عاشق و معشوق سوکھ
تیو وچھو تابہ ستین وکیاہ کرس
براحت بلہ بوری کاشہ تن اران
بحایب ہار بچھ ہیہ پال دیشان
چھونالی تہ ترتہ بالہ حال دیشان
لب شستہ زرا سونہ چھوناہ
چھوپتہ ان صبحی باوان لوناہ

ہیہ مال

وچھان نتہ صبحت سوزس تالہ نالی
دپان اکس مہ صبحہ کھشا پاہ نہ بخلی
عجائب دولتاہ پان پکس نیرمی پور
نتہ خوابا ہ چھوتہ چھم چشم بر دور
ترتہ تراوت نتہ کھاو ہکی ہوی ادنی!
تیو لوان چھوپ وت دولت آمہ تا دوی
تصرف کرت عین دولتن زوالی!
نتہ رت زنونہ گیہ ایکم کی!
سوناگرای کو دو مہ اکہ سیر واد پکس

نفاق نموٗدن زنِ کلال درمیان ازٕ ہیبہ مال

پتھو کرا جاہ گئی در صحن پیدا!
خوش اوون یتہ وٕن تس بانہ رت گیہ
چھو اوان مالہ ہندس محلہ خانس
کنِت بانہ گئی تہ بیہ آیہ
لگے پاری بو وٕتی آشنا بای
چہ میگویم چسان گفتش چہ گونہ
بناہ منگان بنی تہ اولیا چھی
زنکر زن بڈن مردن چھو بیمی
ژہ ہیبہ مال بڈ بڈ لوگ دیہ نیے
دپان آسک مہ گیہ ناگ ارزناہ چھو
چھو سانی گامکوی واواہ ہمت چھوس
ولیکن تس تہ نے لبس پور طالع
گمت تس تفرقاہ آمت چھو نراوت
کو سے چھکہ وارہ ونتم کر راج ماسی
نو تس منز چھے مہ انگشر یو ننہ مالاہ
کمی ذاژی چھو پزٕ ونتم چہ گیہ بات
کتی آسان کمی ملکہ مہ نش آو
مہ ونتے ناو گیہ تس سونہ میہ لے
پری گلزنگ ہی چھوی نس سونہ ناو
چھو آخر کار پرین بیوفائی
ژلن آخر چھو نراوت امسنزی ذات
یوہ نوی پرژھ زہ تس مہ ذات ہاوم

وچھت بانہ کرن تمہ خلق شیدا
وچھن گیمت ہمس آس لوک مست گیہ
وچھت نیرن تہ فیرن دانہ دانس
وہ ہیبہ مالہ دوبمہ دوہہ آیہ
کری گلہ میوٹھہ گیہ مٹھی چھپسی دای
اماں چھس پرژھ ونان چھیس گونہ گونہ
زنکر زن خداوندا ر چھک ژری
دپان مکر زنس چھوی حق عظیمی
وٕلے بڈ لوگ ناگیرای چھو نیے
یہ میہانی باگنہ ہندا کی پرزناہ چھو
لکٹ چھوس رچھنوی آمہ دچھمت چھوس
ہمس افلاسکوی تارک چھو طالع
کوکے تہ باژ پوتر مشراوت
ونت گیہ میہ کتھی وس مہ زاجی
ژہ رٹتھم شو بہ ہی بدوی ژہ لعلا
لگے پاری چھو نر پاٹھن پری دان
چھو تلپا تال آسان آسندوی ناو
گرٹہن حیران مہ فیران زیر جانے
ژلی تراوت ژتے یامت ہپیں وا
تیتو ژر آشنائی چھے جدائی
مہ باتھاہ پز ہشی باوی کتھا وات
ژہ گیہ چھی فسان آخر مہ تہ باوم

ژلی بوزِت میوٗرے ڈیشکہ نہ زٕرس بیٛب
یہ کٔرِتھ سوی بوزٕ کھٔی وۆزِت گرٕ ژھی غیب
رٕوُن ہتو میہ مارے ژالہ تراوان
ہمی کمہ پاٹھ ماجی ار ماوُن!
ژٕتم کمہ پاٹھ کٔنی فیرِت یِیم سو
وچھن لازم بنٛن نیرِت یِیم سو
لگے مالی یتیوی اکس ہشو مہ تراوم
پزٕ ژھیوس نالٕ گرہوس مہ ذات باوم
یہ کٔرِتھ تس بدٔی نہ بھوزی سوے

ہیبہ مال

ژھی پاپس ہیتھ نین کالہ کری سوی!
کرِت تس رہندہ ہتاوہ دودہ کنڈہ نہ ناوی
لدِت اکھ تارہ حساب [illegible]
دِیو دنگاہ شوت [illegible]
کرتن ہی کانیرن [illegible]
یہ کرِتن بوزِت وزن ہتو میہ ماے
سونہ وادوی کارن ہتو میہ یامت
وزن دار دل [illegible] ازن دِ دینہ
نظاہس بیوفائی منسد علامت

نگم یُد بڈ دغا باخانہ ماجی
کنے اندر کھنن زن تمسنزی کت
چھ کوتاہ بین نزنانہ زن چھ بد بین
زنانے عقلہ سیتن چھینہ کانہہ کوم
زنانہ چھی نہ کنہہ پت برونٹھ وچھانی
زنانہ چھی پُر از مکر و بہانہ
ڈرن ہیہ مالہ آنت پوشہ تھراہ
یہ کیاہ چھوی کوشنی سیتن یہ کیاہ چھوی
گُلس خم کرتہ دم گو پیرہ زالے
پزوی کراج ماجی مہ پزوی ون
انت مہ کلہ میو ٹھوی کونش نہ پوش
دپان چھس زال ظالم نیم خندہ
بڈہ بڈہ کتھہ کرنس وار چھو منہ
سِلاماہ تھاوزس کرزس کلاماہ
تسلّی باژنی ہند گومتوی چھوی
دِتس یا کونشہ کھور یا ہارہ لدِ تس
دنوی اکھ کونشہ کھور اکھ کھو کھنوی کیاہ
چھو اندرم کت ییہی اپرھ کرمہ یا کر
ٹوپاہ ڈرنس تہ نیرت ژج تلکر زن
دُدن مالے چھو گومت گٹہ کارا
سو ہیہ مالہ لِشِس گرمہ ہتوی ژاو
بلنتم آب سر داہ ہیہ مالی

یہ نقدیرن مہ کشراہ وُنہ واجی
کتھاہ ونتم یہی چھی فِت یہی وت
زنانہ ناقصات العقل والدین
زنانے وِتھ چھہ راوان چھو سنتیہ بوم
کرت کاراہ تیہ چھی ہندہ چھانی
بیسنز بوزی کتھاہ تمسنزی زنانہ
فوتس اندر و چھین اکھ کونشہ کھراہ
ہنوی پاپوس پوشن منزہ گناچھوی
ستم بڈ گوتہ غم فر ہیہ مالے
یہ کتھو چھوی کونشہ گھرمہ دزمہ ہن ہن
کلس پا پوش ون گیہ لگیہ پاپوش
یہ واتل چھوی تنکو لو کلہ ونڈی
لڈُن آسمانسی سیت کار چھوم نہ
ژہ تلپا تال کیو سوزی سلاماہ
کمستان کھو منتوی ما کونشہ کھور چھوی
دپان چھی ہی کیاہ یہ گو تس
کنوی بیس مدّعا تس مل ہنوی کیاہ
کتھاہ ونہ می ژون دِت دراہ بنز
لجس ما نچھن وُلسی پاس سہ فرزن
کرت اوان چھو ناگ ارزن شکار
توی بس میل ترلشیہ کُن لیکان آو
دِلہ با گرمہ درداہ ہیہ مالی

دوبک میو ورائے گفت وکوی اگر چھوئنہ
دواہ پنج پشیا بنی چھو شنجی کی چھوئ
شکر میلو چھوی نا بر اؤ شنجی وشندری
زبر میلو چھوی پشکن پدراوی اسندروے
دیر مہ لدراوی وان دولت راتہ وارن
فولہ وولن لن کسب زیر بچھو اوان
فوان پشکس کتہ ان جھو سنہ لوانی
فورنس اتھاہ پیت سہ اوان انہ پالہ
چھو کرنس دہ پیت

ہیہ مال

چھم گنڈری کستام کراجہ ہندی
ستہ کراجاہ چھینہ کستام ژراجہ ہندی
چھوان بت پیاسی آسوس بو کتگو!
مہ پرانوی ان گرہمنہ پیالہ نو
پولوزت گیہ ہیہ مال جیران
فو ترم پیالہ ساری چھوم مہ قران
فون پیالن گیس چھس ترنش لوانی
مہ زانوم ڈالہ چھس نخش ابو انی
گژھان اسوم روزنہ واناسی شن
پلمنس پیالہ ساری چھم وان

آب بر دن ہیہ مالہ ارزن وشکستن اسنہای سفالین راث

دیاستیان فتہانی چھس ہیہ مال
پلانی پیالہ تم دپونس ہیہ می زال

رٹن یار اکنوی اکی تراوُنی چھوی
گژھی دینا نیم عقلی تراوُنی چھوی
مہ دل پاکس کنوی یم یا ہاکس کنی
وزہ بوزہ عشقنوی دم یا ہا پس کنی
حسد گارن چھو حسد پان پاکس
ویکن حال زالی خان و مان کس
سونن وچھ ژی حسد پاکس کرکن فاس
مرن ہالو وے دکس کرت داس

ابیات مولوی صدرالدین وفائی ہمزبان فارسی

ہیبہ مال

حسد آتش بخون اصل است ای برادر
خشک است و تر
بسوزد و گر ہمہ پیرار پیش
رجنت از حسد بجون سرمن
بدو در چاہ یوسف را برادر
حسد پیرن وزیر جن ان سر من
ابوی بعل شیرین خانہ خراب است
ببین صدر از حسد جانی بر افتاد است
حسد در دل چو گل ماند
کسی را دان از ان سیم است

یہ کرزالوم امس ساروی عبان چھوی — امس لُش کنهنه حاجت دریان چھوم
ہیتھی پاٹھن دل پُر نور پیرن — بو قربان پیرنی روشن ضمیرن
ہیتھی پاٹھن دپان چھی خفتعالے — مہ حال دل گژھم اُسن نہ مالا
مہ کئن ان صافی دل صافی دل — انت نہ دل انن سار وی چھو باطل
کتھی چھوی جگرس منز باگ سنت — ژلم نہ کوس مہ کیاہ آم بنن
کتنو چھوک تہ پزوی ون ہا دمہ ذات — بو ذاژی ہیبہ مالی چھوس پری ذات
کرک کیا ذاژ سیتن ژہی بو چھوس پور — مرے ہر کونہ شمع حسن ہٹ بہ پاپنور
مہ ہاوُن نن گژھم دپو ہیبہ مالے — کھین باز یاہ زبازی خور دسالے
دپسُن ناگ ارزن ات وار چھو بنیہ — ژہ دونکھ کارباز بگار چھوی نہ
ژہ پٹ دشمن چھو محلہ خانہ میانوی — ہنن مہ تور چھوک ژیر رشک چانوی
ژلِت ژ ہایہ بوناگے ناگ آیا پس — وہ زاگان پرن ونے چھم کرتہ می پاس
سوکھا بو چھوس کرن چھوم روے آدم — فرت چھوس زم کرت چھوس آدمی زم
منوشن منز ونہ ون چھوس منو شاہ — ژہ نی پوشی تہ لانس ونتہ پوشا
چھوئت بازی مہ اندر محلخانہ — پری گلرنگ چھم آشن شہانگ
مناتق بای مافر ہیبہ مالے — سمتی ماکنہ ونن کر ہیبہ مالے
حسد نیرت یہ امرت چھوی سونی بوز — کران حیلہ ہنیھی کیتاہ چھہ ہر روز
بونتپا تال گن یام کلہ ولے — گنڈن ہستنس مہ کھوزرن ہتہ والے
کرن زنجیر پاین سلسلہ می — مہ دل ژہی لُش تُند چھوم زلزلہ می
لبم مہ دای ژہ ہانڈانی مہ دیدار — تلر لاگت گوڈن بیت شاپہ آیہ
دوبارہ آئی لاگت ماج کراجی — کرن جادوی کژھی ماجی ژہ ژاجی
حسد کوتاہ سوُن آسن چھو افسوس — حسد کانہنہ سونن کاسن چھو افسوس
حسد از دل نبر تلہ سن چھہ تراون — جدائی پھاسن دل دون چھو دپان
سونہ دادس دوا تعویذہ چھو بنیہ — سونہ دادس ژلن خُز موت چھو بنیہ
وچھن آسی تماشا چھم کنی کن — ژلی یام موکلی نہ بوز نم کرت

چھکھے بوزان سوزش ہیہ مالی
چھوپلپاتال سجلہ خانہ میانوی
حفاچھوم خانکوی آمت مہ درپشی
بوروزان چھوس سماس کن روانہ
سمان شہرہ چھو دیون تہ جنن ہند
درازی تہ کھجر تت شہر سی دُور
پری ہا را دران شہرست چراگاہ
بوغمگین چھوس یمی موجب خدایا
چھہ گرواجن نہ مانن میان شاہی
یمس لاس گرج آلہ گوزرراو
تماشاہی فی چھکھ ییت کتھو تماشا
تماشاہی بو ماوے ہیہ مالی
دِ دن داے کلس خاکالدن چھوی
مسلمان آسہک میہ بوزیک زار
دُپس مالے بووندی مال کرانوی
دُپس ناگی ارزنن ہا ہیہ مالی
چھوبہتر عاشقن ہند نام بدنام
مہ پٹاراحنی محمد مصطفےٰ اچھوی
ملامت جامہ ول روزک سلامت
پرانی کلمہ دپوس ہیہ مالی
کنوی دین شو بہ آسن یار یارن
ہیتوی ہیو گفتگو پانہ وانی
کتابی چھی سخن افسانہ چھوی نہ

مہ سوزہ من کس نشی چھک ہیہ مالی!
کُرن کنہہ گرہو نہ ظاہر دانہ میانوی
ژلت چھوس درامتوی از خانہ خویش
شبانہ چھوس روانہ سوی خانہ
وچھن سوی کار چشم روشنن ہند
بودہا بین این کشمیر و لاہور
تو بشنو راست بو پرین شہنشاہ
دِ دے دب شاہ ہیہ لاگے گدایا
شبان چھمہ سماج بادشاہی
یمس کتو مالکن دوزخ نینی تھاو
مہ ہاوم ذات پاوے نہ بوحاشا
بوناگیر لگے راوے ہیہ مالے
لگے پاری کُرن ظاری مدن چھوی
روانی ظلم گرزہ دنیس خبردار
بظاہر بو بطن کیاہ دین چانوی
بظاہر چھوم مہ کفرک جامہ نالی
مہ کرمُرت حج بواندر دین اسلام
دِپُن مہ ول ملامت جامہ تل دُوی
مہ وچھ تشقس نہ عشقن چھوم علامت!
بسوی جبین آلہ یارس سوی مہ بالی
رٹان چھس چانو دین بو اختیار
وہ ہاوم ذات کرنس للہ وانی
پزدی سار وی اُپزیت دانہ چھوی نہ

کرا ایام و با سعی حج کار است
مرا انکھیار ازان بر آنچہ عار است
نہ این حرص فیست بر وی بنامی سر خیزد
چراغ عشق دل ابن بست ابن بند
شمید از بیشت زنبور است
ہمہ در بیشت چون لالہ داغ است
چنان بر بر دولت چمن باغ است
مرا ابای درو رتبی ادا سرا وز
ہمہ ادرو تخنین ببہودہ ۱۵ سوز

ہیہ مال

زِ صل و وصل من پرسان کسی گر
شنواز من اگر آزری تو باور!
بحجوبی سرورم خیل پری را!
شہنشاہم سواد دلبری را
پری ام یستم بادوم خوبے دارم!
فرشتہ طلعتان را کشہر یارم
سمان را تحتگاہ عیسم تو بدانی!
زمین مشہور شد حسن تو سمانی
سمان شہر ی است در کشمیر و لاہور

ابیاتِ مولوی صدر الدین وفائی

منم شاه پری رویان آفاق ... بخوبی همچو ابروئی خودم طاق
بهر صورت که خواهم جلوه سازم ... بمعنی گوئیا نیرنگ بازم
برهمن صورتم لیکن مسلمان ... بدین مصطفےٰ شد تازه ام جان
بفرق من که کاکل سر زدا پوست ... سیه حشیم مرا این تاج خود دوست
بود بر فرق کاکل رسم خوبان ... چو سنبل بر سر روئی گلستان
تو قشقه بر جبین من که بینی ... در آئینه بود عکسے که بینی
بود در گردنم زنار گین تار ... برائے بستن لها است در کار
چو خوبی را ندیدم از جفا دور ... شدم اندر لباس کفر مستور
که معشوقی بعالم ابیوفا نیست ... جفا اندر مسلمان روا نیست
که معشوقی بعالم بے جفا نیست ... جفا اندر مسلمانی روا نیست
بود از زن مرا نام ای هیبه مال ... ولے ناموس گفتن باشدم گال
هیبه ماش بگفتا اے پری روی ... فرشته طینتی و آدمی خوی
ولے گو راست با من ذات خود را ... که واقف میشوم من نیک و بد را
ازین قصه بعالم خاست غوغا ... که شد در بله پور این فتنه بر پا
سمر این حرف هم گردید هر جا ... میان مردمان برخاست غوغا
که افتاد لست از زن را هیبه مال ... پئے تفتیش گو هر کس بدنبال
جهان از هر طرف افتاد در شور ... تماشا گاه عالم شد بله پور
چو از زن این همه شور و شغب دید ... همه بے مهر را هم در لعب دید
بدل گفتا بباید کرد کارے ... بعشاقان عالم یادگارے

در بیان غوطه دادن آن زن در خم شیر و غیب شدن و جو داود آن

دپاں چهس هیبه مال ای دلبر من ... برنج و راحت تو غمخور من !
یه بوزم نه ژه و نتم دلن بنی کیاه ... پری ذاتهی ژه هاوک یله چهنی کیاه
تماشا بین ژرست ای یام تامنت ... ژه دلن دوړ رک از رک تا قیامت

بیچاره کیمتی لاچاره ساری
الهو هو بله و بیرکس دخهٔ ژو پاری
چهٔ هیبه مال گیمر ارزن کس نال
مه هادم ذلت بادم کس دژس مال
چهٔ هیبه مال گیمر ۵ فتنه بر دار !
رواداره جفا تی بے وفا یار !
گمان اسوم یه جان جان میانی
چهٔ نادان عقلمند پی چهٔ دانی
ژبن اخر صلاح یترت ژبن چهو
دو شیون جانبین بدوی گلمن چهو

هیبه مال

دکس ځی دایران کرانس بارا
پکاه هاوی چهی کلی ابس وارا
ته ایک پشته دره سینه بیرن جان
جلاد و دکا گوین و ودان زبان لب نه
شه پنان زندان زنده مودی ځمر ژه پانه
[illegible]
[illegible]
چهو سپس نه چوره سنر چهو یا یا
دا میه لد و دو سرتن پاخو سد دا یا

صبح سپین تہ دپونس ہا وِمہ ذات !
دپونس وعدہ بعمل مہ انن چھوم !
وہ اندر باغ بڈ اک ووہ کنڈان
ونان چھس نان در باغ حاضر
مہ کردور کران چھک ہیبہ مالی
ژہ میانی تہ بو چانوی آدنک یار
بوزانت ژی مہ دلدارو ژہ زانک
مہ ژٹ یاری رٹن چھوی گرہمتاہ
مہ دم رخصت خبر چھا کرہ میلو
قفس نزاوت نفس ہو چھوی ژلالی
دلاسادت کران چھوس روح گرادی
کرس بعہ مارہ ام چان نفسہ براری
مہ ژٹ یاری ژہ مولی ارٹا شیطان
یمن صاحب نہ چشمن گاش وسی
یمو بدکاروی حضرتہ نہ پرزن
دپس ناگ ازنن ہا ہیبہ مالی
دپان چھس جھلکوی چھو بنا غرورا
خبر واژم ژہ ماچھوک ذاژ واتل
یہ کت تس ناگر آیس یہ چون تیر
یہ کت تس تیر لیج تحقیر گو غیب
دپان لاین تھپاہ ازہا گسی تس
سوروشت ژلو تھوی ژبا یہ ہلو ؤ
وونن ہتو نالہ گل نن ہیبہ مالے
پشیمان از خود واز کار خود شد

ژگاہک وعدہ دتو مت چھوی ژہ مہ رات
گناہ تو ہمہ بر گردن تو !
نتھوی ہیو تھوہ تن اندر لو ڈم تن
دپانی عالماہ اُدچھان ناظر !
مہ تی پانس پھران چھک ہیبہ مالی
ژہ زانک نہ مہ زانوم عشقنوی نار
جفا میانوی وفادارو ژہ زانک
مہ لد یوسف کڈن چھوی محنت چاہ
ائی کرفیر تھی لس نیر تھی گو !
مدلوا روبدن ہو چھوی گلانی
مرن چانی اکھی چھوس ون بورای
فری ماد شمن من دوستداری
بنقص ونفع خود کنہ چھو کنہ واتان
تمن دیداچھی کتہ یہ آتش چھی
تمن کفارنی دو زخ سپین نن
مہ نی چھک پرزنن ہا ہیبہ مالی
مہ ازان پرزنک چھوک کو نشہ ژورا
یہ کھورلد ہی کمو تان کھور کتھی ژل
دژن ڈنگاہ تہ گو غیب از خم شیر
دژن در شیر ڈنگ از گیر گو غیب
دوسہ مہ آمدہ در دست اوتس
یہ ستوجشمس پوشان ات نیوی راو
پشانی اشو چھ تراوان ژالہ ژالی
ز رنج و فرقت دالدار خود شد

بوان نس یاوکر ونان پیرداروفسرباو
بوان نس سمس سمن تیر فولاد
ولو صبا دادہ دلو
زن ام سکلان جیبر سن چھپھو مہ سر سن تیز وبونینن
زن ام سنمروروشب جامہ وبونینن
زن انس دو ووان اہ ہسپ سرسو بار
روان ارسسپ یاروس سو او
روان چھپھو نیار وسر تنبو و لو لوہ
بوان سپہ سپ تبنو تبنو نور
تنبو تنبو نیمہ زنبو نیمنہ
نیمہ نیم نیمہ زبو زنبو نیمنہ
سے ازہ بو از خم زنمنہ

ہیبہ مال

مرے سکے بوازفراق نستہ خنجر
مرے سکے از زخم تیر جمہ و خنجر
مرے سکے ہو سروازادو و لو بوز !
مرے سکے ہا ہوقد شمشادو و لو بوز
ازے سکے ہا ہوچانہ ہجرک داغ مت لو
ژہ ر ستوی پر فرتی ورن باغ مت لو
ژہ ر ستوی پر نکسی پرہ شوبہ لو بو
ژہ ر ستوی نعمتن ون لو یہ لو بو
ژہ ر ستوی پر نگ بنگ مہ دولنی چھوم
ژہ ر ستوی سا زنہ چنگ چھونی چھوم !

بو زنکس پرکیسہ شیدا ہے خدایا
سووان دو بار پیلا سے خدایا
ہمتس نہ چھن تہ چھن نہ کنہ آرام
ولت زالہ زلت میہ کود لادام
اکس تو دن عشقنوی سیلاب پھیر نہ
سو کسس زنکس زہر عشقن ایب ہمیشہ
ودنی کیاہ مولوی صدر الدینن
بیان تحفۃ الصدر ان نہ کینن!
قتیل عشق سے ہوشمار انذ!
براہ عشق آخر جان سپار انذ!

ہیبہ مال

رقعہ معشوق فان و عشا فان ونن یامر
سوزی ارژی شرنہ اشراہ بوز نچہ ا
چھوڑ لہ شنت شمر زنان سر ادر اری کا بہ
سیغنی کول لطور ان اسے حب
چھوے بوخوش ثروت بویار یار
بوچھن صدر جان صدر حسا جھیر
ونن کیاہ جان مہ یاران سندری جھیر
ونن چھن مہنداہ صور نبندری غمزہ نیرو
ونن کیاہ جان بوپاس کے ابرو
فقیر و چھوسنہ پوشان آفسانہ

ژه رستوی خانہ مہ گومت چھوبے نوز
ژہ رستوی جای عشرت چھوم مہ زندان
ژہ رستوی عشرتس عسرت مہ گومت
کتوژ لو ہم کتوژ لو هسم ولویور
ولو دلدارہ ژی رستوی مرے بو
مرے بو بوز نی ؤن چانو گفتار
مرے یدی قد برجستہ ڈیشے
مرے ہو جان جانا نو ولویور
مرے ہو زلف پیچا نو ولویور
وُہ دُورر چانو اصلا نوزری . بو
چو عذرا نالہ دمہ بو چانہ لو لو!
نتہ لاگے زلیخا روزہ برراہ
نتہ بو روزہ لیلیٰ بندرن ون
نتہ بلبل دے ؤن بو گلشن منز
نتہ پمپوش نیرے سیت ہمراہ
نتہ لائے بو ناداہ ناگرا یہ
یہ نوزانوم بیہ مہ بخشی کوس
یہ نوزانوم مہ یادن آسوتا ون
یہ نوزانوم ییم مہ فاسرن ژور
یہ نوزانوم نُس سوس دِت ییم مہ
ینوزانوم سونہ داد لوت مشکل
نیم فیرت نیم ؤن ناگرا یہ
ولو پرسان گرے نو ذات گوہر
و نگر نہ ہیبہ مال راتس

ہم کردن دہم دیدار ازدوُرن
نہ دِل شاد است نی جان آسیت آخندن
ژہ رستوی دولتس ذلت بیٔومت
نیم فیرت نیم فیرت ننتم تور
زہ زاحیقتس ذرہ دُورر نوزری بو
مرے از یاد آن آزاد رفتار
مرے نے تم زہ سنبل دستہ ڈیشے
مرے ہو شمع پروانو ولویور
مرے ہو ماہ تابانو ولویور
مرے ؤن رات کیو سن ہو برے بو
نیم فیرت بو دوؤن گجسہ ہولہ
دِدے ؤن بو مہ فیری کر شہنشاہ
ولو مجنون فیری کوہنی ون
نتہ ژہ انڈت بوژی صاحبدلن منز
ژہ گوہم کالہ ابرس تل مہ چون ماہ
ہیبہ مال ترادنھی گوہم ژہ ژہا یہ
یہ نوزانوم مہ کرمہ لانہ ئی آسو
یہ نوزانوم مہ چھوم ناگرای راون
یہ نوزانوم گرہم مہ یادس سوزر
ینوزانوم سونہ داد ہت ایم مہ
ینوزانوم مہ لاگن زانسی گل
دیتم مہ در شناہ اکہ وشنہ ژہا یہ
چھوہم سرداہ ؤن مہ تاج بر سر
مد نوارس تیہ دُمرت جگر تس

دنن کیاجان مہ ولوہم نال زلفو
دنن کیاہ گندرن ہند ناز فرمہ
چھہ ماران گرایہ مارن ژہایہ ژہایہ
ہمیس فنر سُوی یہ عشقن دادزانی
یہ سُوی زانی فری ہیس عشقہ دادوَ
یہ سُوی زانی نگوی ہیس موہہ زالہ
یہ سُوی زانی ہمیس فنر زلف پیچان
ونان چھوس منکر عشقس اکس کیا
دنن مہ دلبرن ہند تیوت دوہ گوم
زہ عاشق چھوکنہ بو عشقن ونی بات
ونن مہ دلبرن ہند تیوت دوہ گوم
وُنن نتھو ہیو دِل من ہیوک ژورے
ونن ید واریاہ عشاق موُدی
ونن توحید ساری عشقبازی
وُنن گیمت چھہ عاشق مارہ کیتی
وُنن کیا حمد حق و نعت احمد
ونن ساروی چھو تمسند لایق یاد
کران ازمان صدر شاہ دِلشہن بو
ہتوم ژہانڈن تہ دپوہم چھویہ زندہ
سو چھوی درگور ہنگمت کتو گژھک پور
دلن دپونم زہ دیدارک ہوس چھوی
گژھن اسہ وہ تیتھ انسان پیدا
یہ کت چھی از نصیحت ہای لقمان
یژہک ہی تی گژھی در آن پیدا

ژہ تل شوبان چھہ خط وخال زلفو
بساماں سندرن ہند ساز فرمہ
برائے جان من گوئی بلا یہ
ہمیس درسینہ چھونہ تس غیر معنے
کرن ہیس دیدۂ معشوق جادوی
فسرن تس یار سنزی ہر نہ ژہالہ
یہ سُوی زانی ہمیس تر تیر مژگان
جواب باصواب خوش صدر شاہ
کہ ازبیداد شان یاد خدا یوم
زہ چھوک انو تہ زہ یکسا دوہ تہ رات
کہ ازبیداد شان یاد خدا یوم
عیاں مہ از حقیقت آم نوری
چھو عشقی رتو سرن تم زندہ رودی
خدایا کر حقیقی از مجازی
خداوندا مہ مارتم عشقہ سیتی
ونن تعریف پیر و سیرت جد
یکھی زن سوزہ دک نت بوزتھی داد
سخن ہیوان چھو پر مرد سخنگو
کلن کت کن گئی امیر در زندہ
انم ییت منز مہ تمسند بتیہ ہیت در
بگفتارش ہین یو توی زہ بس چھوی
وچھان چھوس ہر طرف حیوان پیدا
بدانی قدر ہر شے خاصہ انسان
وچھان گژھ زہ انوار ھو اللہ

نین آنی شرمہ ساشہاہ مشبر اوی
نتہ فارسی نتہ کرن مہ چھاہ
چھو آسی کیاہ صدر
چھوک فارسی الدین و چھو
ونن چھوک یمہ صدر شنہ چھو
تمنا چھو پمہ نش ہیس افسو
نشاکر دوی ہیس افسو
سرنہا دنیا کرتھا افسو
چھو یا وان بیوفا ساری نیپ دوانی
یہ بیت کی کلیہ پار سنز فریاد پانی
سرنہ یان نیرت ایکس دل
ورینجا ایلہ رنجہ زندہ
نبہ ژہران

ہیئہ حال

دریغا ای سوئن یاد ونن دوہ
دریغہ او سوران شراوسس
وو انجا دیت شئیمہ انوی چھوم پوہ
پین نہ نشہ ظریفن ونہ نوی چھوم
ونہ ون عاشقن داد وی کرن چھوم
بجہ مر دی بدرد دل ودون چھوم
بجہ وھل دلان کینسہ نہ ماتوی
ونن ہیب ازی ظریفن ونہ وانوی

غزل در فراق دوستان یاران

دوکھ کید یارہ شندوی دادری ادی
چھوبیدر کس وینن کیت غیر معنے
مہ نادن شہ قریقین یا دیا دوی
توی بیت شاپہ بیت مہ نالہ تراوی

غزل در فراقِ دوستانِ یاران خود

زندہ گو عالم پیکن سو نشن غمِ کل!
مودین نارو دیت دیت گر کورہ بل
گوکی ہتھ فدیت پیوکی بیت پیک اجل
مودین نارو دلف دیت گر کورہ بل!

ہیبہ مال

جایہ جایہ چوچی سر سر ادا فا
یارین ناتھو مہ یارو آمس ناو
سینہ اہمنت چھوبیرن خبیرس بل
گیاسنا مودو نف دت چھوبیرن کورہ بل
مودین نارو ری شومن پیان چادرو
گل سھلت اری سینی نراو کھ رو
یورین ناکور ستن سوال آرہ ول
فیع بنیر زل ہری تہ بسو لبی
انکہ نبکہ بہمہ بہ خبس بول لنے
بونبہ وبعو سرکیاہ ککمہ شنوی
مہلہ ساران منیم بہلوان

گیاہ کرزہ کاس تہ لانین کارن
تنہ ہیٹھ ایوان چھس ضربہ کارن
لوکہ چار باز گار دوہن تارن
غافل متہ باگرھتہ بدکارن
پوچھنس ام چان سیبہ مارن
اشہ نازراجنس چھیں اشو بارن
بنہ ہیٹھ تراونس ستم بیجارن
گیاسنہ کن تھادہ نازرہ پارن
وزہ ناوان چھوم دندہ چین تارن
کس نہ زاجنم وس لولہ نارن
مرمہ دامس ژونہ ون پیارن
دیدار دیہ نا چھوس انتظارن
گل گی برہ تے کیاہ کرہ خارن
ننده رٹ جای کنہ اندہ کنہ غارن
بیگانہ زانہ کیاہ بوزت شعرن
ظریفہ واقف گرھتہ اسرارن

یارن نشہ گیہ جدائی
یارن نشہ گیہ جدائی
برم زان آخر فنائی
یارن نشہ گیہ جدائی
آیستہ در ایسنہ ادائی
یارن نشہ گیہ جدائی
تنہ چھوس گومرت سودائی
یارن نشہ گیہ جدائی
اندرہ کنہ وایان چھم نائی
یارن نشہ گیہ جدائی
چھمہ مشتاقس جدائی
یارن نشہ گیہ جدائی
چھنہ گلن کنمنہ لقائی
یارن نشہ گیہ جدائی
غیرس دل دن چھوبے جائی
یارن نشہ گیہ جدائی

داستان در بیان زاری کردنِ ہیبہ مال

چھو ہیبہ مالہ ہندوی اتشیہ داد
یوان چھوم یاد اینجا بابہ بالوی
چھو گلشن گلخناہ یاروسوائی
موئے زہمت چھم یم یارہ رستی
برہ فٹ چھوی سوس لسوتس یارراوی
دوکھ لدپوشہ باغس ناڑ دلیشان

بوتے ناداہ دمس چھوم باد نی
مہ صدرالدین سنسری زیرہ لابوی
شکر زہر اچھو دلدار وسوائی
ڈولی لگمت تمن یم یارہ رستی
گمنن کھوٹ چھوی سوس لسوتس یار راوی
سوکھ متو نارہ سی گلزار ڈلیشان

سونن ہنر دردلی ژ ہانڈن ہترام
گندرن ہندتلِ مہ وارہ اڈجہ تل
زانہ سوی لیس موتنی کردون جُدائی
زانہ سوی لیس موتہ پیادن ان دِ دل
یار دَردِل کیم پرارک پٹوتے
اک دِ ماہ چھوم سوزدم سردودلو
سوزہ والیور کٹتوی چھوم آرہ بل
چھوم مُرن مہ چھومنہ دوبارہ بنوی
دمبسم ہن حضرتِ اللہ یاد
یادحق مطلب نہ ابیات وغزل

ہول کرہم بڈمہ وارہ لول آم
مُودین نارُو دنف دِت گورہ بل
ست چھ سوران بلہ چھ رادان زبالی
سور کرام اُستخوانن چھم کتے
زالو ہس مہ سینس ژہنھم نار چھکل
دادینو بوزبے درد و دلو
شو ننم دان نالہ موتن مس چینوی
چھوم لکھت گومُت لکھت موتن انل
پوشہ دن سُوی ہشہ سان تس لای ناد
مُودین نارُو دنف دِت گورہ بل

نوحہ وزاری کردن ہیبہ مال و ملاقی شدن درویشے صاحب حال با ہیبہ مال

چھ ہیبہ مال پراران لل کران آس
متوژ لتم مہ بابے بال بالی
متوژ لتم کرن آسی جُدائی
متوژ لتم اسیم ہو چانو فنش گوم
اڈہ لچ آشنائی کرتھ ژلزیا
متوژ لتم چھو فرمادان اُستاد
بگفتم مرگ بد چھپا یا جُدائی
فراق است آنکہ دل را میکند خون
فراق است آنکہ سوزد خرمن ہوش
فراق است آنکہ بارد ژالہ غم
مہ ھی ھی اثر زای دِ ماہی چانی
مہ ھی ھی کونہ زالوم کونہ ژینوم

کھوان تس ناگران کیا چھو افسوس
متوژ لتم مہ ترایت ہیبہ مالی!
کرے کھیم اوّلے کیاہ آشنائی
ژلن چانوی اڈہ بکومہ کھش گوم
خدا ترس دِ جُدائی کرتھ ژلزیا!
کران دُور چھو ژراز مرگ بیداد
مرا پیر خرد گفتار جدائی
برآرد راز دل از پردہ بیرون
فراقست آنکہ سازد عقل فرموش
ہلاک عاشقان دارد مصمم
مہ ناگیر اپہ کونو قدر زانی!
مہ چانی راونہ تا دان ژینوم

سونزدا وچھ کمر س جنیر بر
فنس نس کھوس الا سیر ما ن!
سم ھی کونہ یا زحیا نو ف ان!
انتر کرہ اورود کھی ستی
فقیری زی حیچھ انذر باغ وا نوی!
کرا ان ای ای اوزی در باغ یکہ لوی!
فقیر ادا کی بنھی کرا رہ بنہ فقیران
ئیتس ھی ھی بغیر ہ کا رہ یان فقیر
فقیران جان فدا و نثر بان فقیر

ہیبہ مال

فقیرن جان جال از سا دی غیران چھوی
فقیرن کنھنتہ حاجت بر بیان چھوی
فقیرن ژحرشی نہ ژحرشی دی!
فقیرن منز کم مہ اکی زنگا!
فقیرن از خدا ابد دستنگا!
فقیرن ناو گیاہ اطفال حق چھوی!
فقیرن نش کیہ ماہ ان عجزو زاری
فقیرن لس فدا پیرن بو یاری!
فقیرن خوش بدان چھوی دردوم سوز
فقیرن پیر ی تشن بادب ووز

وحشس کن زہ چھورہ ہوجر انی!
روونہ و امان نشرون اسوس کرانی!
منیو وحشن اندری ازنام ژلت گو!
وہ محلہ خانہ کن کہستام ہیبت پیو!
صلح چھیپن و مہر در محلہ خانہ
چھو ون سمہر سماہس شادیانہ
پری ساری پرن چھس ون بونی
خوش و ناخوش چھہ ٹس ہی بونی!
پیتوی تم اکی مہ ونوم نیز ہی گو!
پری زرا وان چھو پرین بیبی زرو

ہیبہ مال

چھو ونتن تمہ سماہس کس [illegible] ٹرونہ
ہیہ کر [illegible] مکان ینو اکہ [illegible]
نس منز سیمنت مہ شہر [illegible]
سمہ زن شالمار اندر سوار [illegible]
و چھو زن جنت ازان سو بانہ
[illegible] ازان چھونا گاہ
[illegible] پٹ سر انی
[illegible] انی!
[illegible] روز موسو [illegible]
[illegible]
[illegible]

فقیرس خستہ دل کر ہیہ مالے
پر ژہان چھوس ہیہ کی گیا کمت چھوی
دوانی کس زہ چھک فریاد و نعرہ
زہ کس چھوی یار ہرمز اثر رہ چھی
مہ راتس راو راحت ہیہ مالے
ونان ہیہ مال حال دل فقیرس
مہ پیر و اولیا مانمنہ افسوس
مہ لادن چھم تہنز یادن پہی بو!
مہ کر تان پیرہ نی نش ہر بونی گوم
دلن صاحب لن ہندن گیسم رای
کُسند تام شیشۂ دل فوٹرم مہ
لگے درویشہ چھوم معشوق خاوند
لگے کونہ پاٹھنی مہ داد سی وات
لگے چھوم ناگ ازُن تمسند وُچھی ناو
دُپس درویشی خاموش خاموش
یہ ماسوی آسہ یُس ڈیو ٹھم مہ دیروز
کلس دت آسو تاج شہر یاری
سو بر ونہ بر ونہ ماہرزہ ہو وانی
سو مہپارہ سوری زن ستارہ
گران بر اسپ تازی ترکتازی
ہنز گو ناگہ نیرت لچھ سوارہ
کمو چھوہ توہ گرہان کتو چھوہ کیتو
دُپوہم چھوی پری شہ سانو ازان
سماس کُن چھو تلپا تالہ نیران

ببین تابر سرش آمد چہ حالے
بدن زہ گلنوی زُلمت زہ کسن چھوی
روان راتس ہیُن چھوی پارہ پارہ
کسندہ پوژہ راو شرنند ترنہ چھی
مہ وُنتے ناو کیاہ تس ہیہ مالے
فقیرس خاصہ پیرس دستگیرس
مہ اخلاص و ریاز امنمنہ افسوس
فقیر و سیم و زر سر ہووندے بو
گلانی زوژ لانی چھوم نہ زاہ بوم
سیم ہا یاہ دپانی چھوس وہ ہیہالے
ستم پانس کُرم پانس کُرم مہ
بوتس ہٹ لجمژی لجمژ گمژ بند
بو عاشق آدمی دلبر پری ذات
زُلت گومُت مہ ازن ور زُنگ وا و
یوک حالاہ وُنے ون تھاتت گوش
کھسان از چشمۂ بانجت فیروزہ
پکالن تس پوہ پنک پاٹھن سواری
جلو داران وُنے جلوہ دوانی
تمس آوارہ گی انمژ سوارہ
سواری تمسنزی در نیزہ بازی
پر ژہن ہتو مہ اکس نش وارہ وارہ
کسو چھوہ بادشہ سیرس کتو دراو
امس آغس چھو ہر کانہ سانو پرزان
امس رتسوی ونسنام آس حیران

صفس سبز ارکس پٹھ تکیہ دِت شاہ
چھو اندر باغ وتھمت شادی شور
دچھوم تت بنگلسی اندر بدیوار
عروسی پنجرہ تت کرِمتی خاص
وچھان چھوس تت حویلی منز تماشا
زول در باغ زالت ہر طرف آس
کران حاضر چھو ناظر حکمِ شہ خوان
روانی لقمہ ناگ ارزُن کھوانی!
تمس پٹھ بعد خوردن حکم شہ آو
بٹھس پٹھ زیرہ جانا وار ژھانڈن
تہ کھن تہ چن تہ واتن ہیبہ مالی
ونِت یوتوی شاہ نیرِت تہ عشق گوس
ندیم از ہر طرف چھس تھف کرانی
اشارت ژیوان از غادت بزودی
تولک از ہر طرف تعریفِ معشوق
غزلخوانی سپن دریاد دلدار
روانی گو دوانی جامنی چاک
بیتھوی پیوہم تمس در شادیانہ
بجز اہلِ دلان کینسہ نہ مالوی

سپاہان پری چھس صف بصف کیاہ!
ونِے کیاہ ہیبہ مالی ارزنن دُور
بناتت اک حویلاہ کیاہ طلادار
بواز ہر تماشانت اندر ژاس
تماشا ناگراین زونہ گاشا!
پری تس ایستادہ صف بصف آس
کھوان گی خاصہ نعمتہای الوان
یوان ناظر تولتِ خواس نوانی
یہ رُودی ژھٹو تہ ناگس اندری ژاو
یہ اندر ناگ پیوتی واتہ کاڈن
عزیزی سانہ میانے لوچہ بالے
بشان گو تاہ نہ اُش تراون تہ کھش گوس
عزیزان لولہ اشو چھس وتھرانی
گیون ہوان چھ قوال وسرودی
فراقِ یار ونہ دُن زیادہ گو شوق
ہرکوس ناگراَس عشقنوی نار
غزل بوزان لبسوز دِل ملن وخلی
سوکھ مارس دوکھ ڈیوکھم شبانہ
ونن میونوی ظریفین وننہ دانوی

فراقِ تمسند چھو منہ نیرانہ
تمنا تمسند چھو منہ نیران
تمنا سوزنہ چھو منہ ہر فانہ
شرابس ونیم رنگس اندر فانہ
دل میہ چھس اون لالہ نیران
تمنا تمسند چھو منہ نیرانہ
دیوان ژبرس چھو منہ نیران
بوہارہ کس تمسند چھو منہ نیران

ہیبہ مال

روزی بلہ ہاوان تمہ منزہ چھانہ
عاشق پیر تو بلہ تراوان!
تمنا تمسند چھو منہ نیران!
شوہ یہ ون کیاہ چھوس زن ز تحد انہ
عجب سنز کوہ چھس ستہ تلان
کیت شمسند چھو منہ ونہ سوکھانہ
تمنا تمسند چھو منہ نیران!
شوہ یہ ون پیر چھوس روزنہ وامانہ
شوہ یہ بیت عالم کو دیوانہ

غزل خواندن ارزُن در فراقِ ہیبہ مال

کیاہ کرہ یار گوم دُورانہ
تمہ جایہ دُور پوس گوس حیرانہ
ونہ ساس اندر چھوس حیرانہ

تمنا تمسند چھو منہ نیران
تمنا تمسند چھو منہ نیران
تلپا تالہ نشہ چھوس نیران

متن دِ نعرہ ہای صبحگاہی
چھوڑ منڈان مردِ حق دردِ دل کسی
چھو وایان ہمہ کرہ دل ذکرِ حیم
یتھوی یہو د مرہ شوبی پیرہ

غزل مصنف دربیان ذکر

ذکر کرتہ لا الٰہ الا اللّٰہ پرتہ لا الٰہ الا اللّٰہ
کرتہ دل اگاہ پرتہ فا لا الٰہ الا اللّٰہ!
فیرہ وان چھوی شاہ پرتہ لا الٰہ الا اللّٰہ

ہیہ مال

چھہ بہہ ہیو خر بوز کرتھ ہیرت نار زو
نیہ غیرت زاہ پرتہ لا الٰہ الا اللّٰہ
سنتہ ہیو فوت اتھ نہ لا الٰہ الا اللّٰہ پرتہ من ورس
کنتہ شس اک حاہ پرتہ الا اللّٰہ
چندہ چھوی اللّٰہ پرتہ
نن چھد رہ وچہ پرتہ لا الٰہ الا اللّٰہ
عاشقہ سرہ پرتہ زاری
انتہ نس نہ حق لا الٰہ الا اللّٰہ پرتہ
ان کرتہ حقہ ہتھ ہمی نہ لا الٰہ الا اللّٰہ

روس دِ چھنتھی زِ نالہ ہیچھا نہ
عاشن تہ خاصن دل چھو نیوانہ
دامنس تھف چھس تمنہ کرانہ
ظریفیہ نوکر گرھتہ کرانہ
دِسی ہینس منز چھوی بجانہ

تمنا تمُنند چھو منہ نیران
پاسن لگومت چھوی سلطان
تمنا تمُنند چھو منہ نیران
عاشقن منز ژی ادہ چھوی شان
تمنا تمُنند چھو منہ نیران!

بیان کردنِ زاہد فقیر خداد پیش ہیہ مال آنچہ کہ از احوال رزن دیدہ شد

شبس بوزت یہ نالہ حالی وقالا
سفر بڈ مہ کرم بیت شایہ واسُس
تسُند تہ چانو بوزت چھوس فہ زانان
یوی ڈیو ٹھم سو تمُند تاب و تب مہ
یہ بوزت زاو زوتس خستہ جانی
یہوی مہ چھوم یہوی مہ چھوم ہنن یار
امی چھوم لوٹ کرمت خستہ جانس
امی چھس کر مثری بو خستہ خراب
یہوی گومت کرن چھوم نیم کھش مہ
کرم ون دستگیری میانہ پیرو
دلو پیر وژہ چھو کنا سانو محرم
دلو پیرو کڈم از خستگی مہ
دلو پیر درکم ون چان دامن
دپوس تم فقیرن گوشہ گیرن
ہمت بو یاری نش کرمہ سر فاش
خداگر یاد ساتھ اہ غم تہ تیم تراو
ہتھوی جیلاہ کری لو ہبر اللّٰہ

کرم صبحس بباطن انتقالا!
مہربانی تہ چھی تیو واتھی کس
ژہ تمسنز زو سو چانوی جان بجانان
قیامت از ژہ کرتھم ون یہ شب مہ
رٹان کھور چھس پان ہا پیرہ میانے
یہوی چھوم یار نہ معشوق دلدار
امی کھش کرمہ جسم ناتوانس
امی نیم چھم میانہ جون اچھن خواب
ہاہندی دوررزن انتو چھو کھش مہ
کرم ون یاوری مہ دستگیرو
فنے کوتاہ بو چھس پر رنج و پرغم
ژہ ون ازین بستگی دم رستگی مہ
چھو دامن پیرنی ہند جای ہن
خلاصی حق دوان سارن اسیرن
دلی فرداے شب بیرن یین گاش
دماہ اکی واتناوت دل جمع تھاو
وچھک داد خدا کر یاد اللّٰہ

نندره مِران دِل نندره هتو غافل
کَلهٔ تلِت روز رحمتِ حق بوز
نا داه اڈ رانتن اسیه دِ تو ذاتن
بیسُ مهٔ کرم یاد بوزه ترس فریاد
دادلد و هو داد و د و هو!
آیه تیم پیار نندره گرته بیدار
دِرته سینس چاک شنگنوی درخاک
عمر تراوی رد نصف شب هوگو
سبیت خرچاه هونه منز جان زوُ
هاره چھوی پان زوبیت کروان
دِن شوبن بارو پانه بدکارو
راوه راوم دوه آم حاصل کوه
کنهقه ژلیوم نه زاه زانوم نه
لعل چھیم راوان یاو ترس تاوان
وای لیش ہیوم هاره سی پوه گوم
چھونه کانژاه ساریا نیی هند بار
بله والنم در گور میلنم لبه زور
موکلنگ پای چھو منه جز خدای
نعت نبی دِن ژوشیون یارن
یاره نبی هند ناو چاره چانو کی آو
ٹاٹھو تھو اللہ اسے ولی اللہ

نِندره حاصل داه پرته اِلّا اللّٰه
اسِه سوزان کیاه پرته اِلّا اللّٰه
واتنایتھو کانهه پرته اِلّا اللّٰه
سوزه سان کڈه آه پرته اِلّا اللّٰه
بخشه بڈن راه پرته اِلّا اللّٰه
نِندره واتی داه پرته اِلّا اللّٰه
وله بدر گاه پرته اِلّا اللّٰه
نبَ چھو نراوان گاه پرته اِلّا اللّٰه
چشمه چھی بنیاه پرته اِلّا اللّٰه
میان عمل کیاه پرته اِلّا اللّٰه
گوک دو گمراه پرته اِلّا اللّٰه
کوره چھیم گناه پرته اِلّا اللّٰه
ردی گوم سیناه پرته اِلّا اللّٰه
شونیم ون آه پرته اِلّا اللّٰه
رات دوه کهت راه پرته اِلّا اللّٰه
لارنی همراه پرته اِلّا اللّٰه
پانه زانگناه پرته اِلّا اللّٰه
بیسُ چھو هو اللّٰه پرته اِلّا اللّٰه
مرُبی همراه پرته اِلّا اللّٰه
یا نبی اللّٰه پرته اِلّا اللّٰه
یا حبیب اللّٰه پرته اِلّا اللّٰه

خداوند طمع عاشقان ژه سازی
خداوند بس فدا بو یار یاری!
چھو حضرت خفقعلے یا جان جانان!
خدائی مدّعا سوی اسنه ما نان!
خدا رهن زمین خداو دینا تو دین چھوی
خدا رهن زمین و هم زبان چھوی
خدا بن ژنن ربنجے یان آیه!
خدایا بس کن زیم ژه کام و مایه
لبن یوسف ... پیپن صبح و مبیده
سو شب کوتاه و ... وموش دل امیده
هیبه مال عقل ...

هیبه مال

بو اللّٰہ حسبنا اللّٰہ چھی پرانی!
فقیر بس کهور ربان چھی اشو پرانی
بو منز میاره ... م و جان وندی
مهٔ وزی اغه ... چھس بو بندی!
مہ کرم ... عمره گرفتهنون ... احسان!
مہ میراث زوه چیمس نزم مه جان
فقیر بس زم دل گو د ... پشتی چال
دین لاچاره کیم ... چھی هیبه مال
میان قفیم هیبه مال گنډن!

رسائیدن درویش کامل هیبه مال انزداران در شهر سُمان

اژران چھوی هیبه مال سے سو و چھپت زوُ | نولانی چھی نُلانی ذکر هوهو

سرودس کن نہ کرنت کینسہ آکرم
دپان چھوم شہ پوان چھوم بو رادم
منزت نہ ما چھو اندر مجلس کسی ما
پری کمبت شان فقیرن کسلاما
کلا ماہ خوش کران چھوکی با تبسم
بو تحرم اکی زناہ کاکھنہ دیر چھوم
دپان چھوس ناگی ازن مہر و بایہ
مہ کر بانی کرت مردو خسرایہ
مبارک مرحبا گنہ مو و نانی
ژہ صاحب دل بزرگا چھوکہ نانی

ہیبہ مال

ہیجنہ کامل کسی اندر تماشا
ہیجنہ کامل سہ چھیہ افنی نہ حاشا
پیری کلیب ان چھیہ لف کنہ اسو
دپان چھیہ ... ترشنجنس ...
ونسان چھیہ شہ ماپس بو دانی
سرودس منزہ سہ چھیہ ودانی
پیری شب ان منز تھک شب ...
نیاکہ دہ بجستی سب وادسہ ...
سرہ منزنت اندری شب ...

پگاہ بڈ شہر تاہ ہر سوی پیہ
مقیمو نس بلہ پوری مال کرانو ہی
سیمت کرانوی قبیلہ آس لاران
تسلی گرژھتہ آخر ساتم موو د
نقیر القصہ رفتہ فتحتصر بوز
بہائی باطنی تتو واتنا ون
دماہ اک وات تتو دوہ آسو باقی
سوگومت آسو لشکر ہیت شکارس
کرت فیران چھو دوہ لوست شکارا
پری باغس اڈان کی فوج در فوج
بہ باغس اندری خلوت لٹ رود
چھہ ہیبہ مال ڈیشان ناگبرائین
حکومت سلطنت لشکر نہ جاگاہ
چھو کافوری شمع باغس دزانی
انان کی پادشاہس خوان شاہی
چو خوان خوردند سفرہ دور کردند
سپن آراستہ اک مجلسا دور
چھہ منز میارہ سنزی بت شیہ کوم
وہ منز میارہ ہامر دخدایہ
کرک کباہ ہووہ منز میار کرسہ
ژہ منز میارہ ہتو مرت میانو بارسے
ژہ منز میارہ وندی سر بو پادن
ژہ منز میارہ بڈ گیاہ مرتبا چھوی
دلہ پاٹھن دتن در و شیبی ناد

پری زن غیب ہیبہ مال گیہ
ودس کیاہ مال آسو م مالہ لانو ی
ژھنڈن کر دو نواحی آس گریان
تنی مادر فراشس سارتم مود
سہ اندر تقیچہ خفتہ آس خوش روز
عروسی پنجرس اندر سہ تھاون
سپن نہ ازنس تامت ملاقی
نقیرن ڈیو دوس رتس وہ پرس
لجہ شہرس ماس شالہ مارا
چھو ناگس آب نیران موج در موج
دلی پنہان برای مصلحت بود
جمال و مال بخت و تخت وجاپن
سپن برگوہر شوہرسہ آگاہ
رباب و ساز و نے ہر سو وزانی
بصد لوان بصد سامان شاہی
طلب نغمہ شراب و رود کردند
چھو ہیبہ مالہ دل ہی ہی و شور
بہت کنہ شایہ گومت کنو سنا گوم
ژہ دیدار اہ ژہ پٹ انوار آیہ
بلہ ون طوطسی تہ بارہ کرسہ
مہ لادن تھاونیرم و غدسارو
چھہ برحق یار یارن چان لادن
ملہ ون دوان نگی بڈ سر حبا چھوی
بہ پرین منز بہت گو آو چون باد

تتی ساری شبس مہ پیوم ماتم
کڈم اتھاہ ژھی تڑه کانہ کڈن ملہ
یہ بوزم تی مہ کاٹھ خوشروز بوزن
میان باغ ڈیھٹم ہیہ مالہ
پریرو شاہزادہ آدمی زاد
بنیم آٹھ ورشی شیٹھ ورشی
دنی کرتھ لل کرن دریاد دلدار
دنے کیاہ یان آہ و نالہ تراوان
دنے کرتھ ہش ونان کیاہ آس گراوہ
کھتم مہ کاوہ رہ روشیت ژلم یار
مہ کنہ معلوم نہ کُس یار تمُسند
یوان چھوس بوزہ ناہ آسوم کرُن مہ
مہ چانی لل تہ بوزم درترانہ
یوان چھوس بوزہ ناہ آسوم کرُن مہ
زہ تہ تس ماچھو عشقاہ پانواتی
یہ بوزت ناگراس نارہ ژتن
یہی چھی دلبر و دالدار میانی
سہ چھی دربار شاہی میون ہت غم
سہ میانی موت تہ سی میان جانان
بنوم مہ ہیہ مالے بالہ ہندنیب
چھہ اندر باغ میانی ژرہ دلن کیاہ
نفقیرن داد و نونیس باترانہ
دنہ ونُن شہ ظریفن تس تہ ونُن
دنہ ونُن عاشقن داد وی لدن چھو
بجز اہل دلان کینسہ نہ مالوی

چھو آخر شاد دسیت آمتوی غم
اڈ و متو چھوس تتھوی تتھو کاوڈن ملہ
دلِ شہ زان الم ہا شاد روزن
روان کیاہ داغ دل ہت سن گلالاہ
غمن خم کر متوی تس سروِ آزاد
سنیمہ تس کہنہ تام عشقہ برشی
ستم کر تھم دتھم دلدارہ دیدار
شبس اندر تہ نہ مہ راوراون
نتم یارس نشہ ہا داوہ کاوہ
وہ کت گلزار سی واوہ سفلوم یا
چھو کُس دلدار زور آوار تمُسند
اثر چھوم ہمتوی چاس ترن مہ
زیم شب از چھوتت چھوس ربانہ
اثر چھوم ہمتوی چاس ترن مہ
کران ما اکس چھولتہ وانی
دُدس در وتھ یس کرنس تیتوی و
یہی چھی یار زور آوار میانی
سہ میانی عید تہ سی میانو ماتم
سہ لوی زانن مہ چھیم سی یار زانان
بو پر زن ناگ اوزن تس کمت غریب
یہ ونتم وارہ ونتم ہی ہی وآہ
چھہ ہیہ مال بوزان دانہ دانہ
حریفن نش ونن وہ وہ ظریفن
کیاہ نر دی ہدرد دل ونن چھوم
دنہ ونُن میانوی ظریفن تہ والوی

ہیمہ مال ورمحلن غزل خونان فقیر کاملن شمسہ چک
ناہ کس بس پہ چھ پیش باوشناہ

نارہ چھو ہرکنہ ہیت لالہ سی تتی
یارہ ہیہ بوزان لوپن شمس تتی
زار چھو بند لولہ پن شمس تتی
یار ہیہ وانکھ نانہ ندر شمس تتی

ہیہ مال

نندارہ وو تھو نانہ ندرہ
باوم الم تہ تراوم زو!
ویرہ نادر کشن پیہ نابتوی سی!
مارہ مہ چانوی چھوم مارہ متوی سی!
سونہ وادہ پینوم سونہ سی زو
دمہ دمہ غمہ چانہ چھوس غمہ متوی
یار ہیہ اوپوکن متوی سی!
یارہ وادہ جگر پس گوم نارہ متوی سی
یارہ پیم والیجہ سینہ سرو!
عارہ رست یارن زانن رتوی سی
یار میون یاپوکن متوی گو

دیپان رگ کرانی زرد چھو آخر یہ ساتھاہ
غزل خوان آسکس نیرہ تا کہ نہ پہ تھو رتھاہ
تہ بوزت رایہ موجب کہنہ غزل تہ نظان
ہمن وانی کیا ہ وزنم حال کرہ جان
دنن نی وانی سیٹھن د نہ دن!
ونہ دن زر ظریفن نی بیت دن
تہ دن عاشقن داد وی لدن چھم!
بحم کرے بدرد دل ودن چھوم!
بحر وھس دلان کینسہ نہ نانوی!
دن میانوی ظریفن نہ وانوی!

ہیہ مال

غزل خواندن ارزن بفراق ہیہ مال
وریتھ دیکھتان ارزن چھس یہ بیاری
ستن چھ نیدارہ سنزی ونیب لہ دی
کھو لہ چھس ہیلہ و بوزناوی ساتہ
روز کھو دیتہ ہیرن نارہ وانہ دی
دا ایتہ وفاوا دی

بره نیره ون تراوبیر لتولتوئے
سره چھومنہ سپنان گوہم کتوئے
ارزن میانو گو پرزن کتوئے
راہ کیاہ نامت ہیہ مالہ کھتوئی
مسہ چھو یار ان مس پیالہ چیو!
کینژن رتو گو کینژن کرتوئی
کینژن دتوہم ململہ فتوئی
ظریفہ ہنگونوی سپنوی چھتوئی
تورہ کُن وہ قدم تراوستوستوئی

بره بال کرتھس تہ نیو تھم دو
یار میانو پوشن متوئے گو
تراونم گندم پراونم جو
مس حت یار چھوم خمارہ ہتوئی
مس پیالہ یارس کمسنادتوئی
کینژن بوزم تا وان ہیو
یار میانو پوشن متوئی گو
کتہ کتہ پرارن عامس کھو
یار میانو پوشن متوئے گو

گریہ کردن ارزن باستماع حال ہیہ مال از زبان فقیر رودنشنبر

ہو اللہ حسبنا اللہ ربنا اللہ
یہ بوزت ناگہ راسس لج دلس شرا ک
خیال یار ان تم در مخاطب
مہ پارہ سینہ برتھم ہیہ مالی
مہ کرتھم ہول ارمان کنھنہ نہ درام
مہ لدمی بار چھوی نہ کانہ گناہ می
یہمنا دن یہمنا گلہ وندے
وسیت پیو تنگوی حاضر زیست آیے
یہ بوزت ہیہ مالی دل سپن خون
دوان چھس حرف قسمی زن ضرب خنجر
بوان چھس آہ کمسند زن زہر کان
دپان چھس دل صبر کر عشق برخیز
چھہ عشقن صبر سی سننن نہ کانہ گو

ہو اللہ ربنا اللہ حسبنا اللہ
زچی تس ہاس نیرت از دل چاک
دنن تم نالہ کیا از جان پُر تب
مہ پارہ پارہ کرتھم ہیہ مالی
تیم در خواب راتھاہ لول مہ آم
زہ بکھنا سالہ دکھنا در شناہ می
زہ لاگک آگ غدون لاگی بوندی
اتھ کینژن ورس کینژ در ٹس ہی
دپان چھی نیرہ ون از پردہ بیرون
دپان چھس نوٹرن ون زال ہنجر!
نتہ ماتیر آسس تم زہ مژگان
توشیر خویش را در شہد آمیز
دوس دلبرس ہی یہ کیاہ گو

پالس پیہ ناچھم لاچاری
کمانہ زخماہ لایم کاری
تیرانداز س لگہ ہا پاری
کینہ گوس دتنم تیر داری
شین زن گاگوس امہ لولہ ناری
لشہ نارہ زالوس اشو چھوم جاری
ایوان کنہ چھومنہ چھم انتظاری
سوختہ مہ کرنم امہ پنجتہ کاری
بیہ نادیہ نا دادن داری
چانہ تہ میانہ یاگہ ژی تھاو باری
لانہ لشہ ہیبہ مالہ نادان ساری
ہوکلے تراو کوکلی پاری!
کانھہ چھسنہ ڈیشان چانہ انہاری
رنگ چانو پھلہ ون گل اناری
ہنگس شو بنی ہنگہ طوماری
نظر لفیہ برنگے گل گلزاری
منتہ چھم بڈوون امید واری

طوطس میلہ وہنار رئے
ھجہ کمبہ یارہ سبزہ مارئے
طوطس میلہ وہنار رئے
سینس قرنہ چھم لارئے
طوطس میلہ وہنار رئے
ریوان ہو نیم ٹارئے
طوطس میلہ وہنار رئے
دوکھہ تہ داد چھونہ اختیار رئے
طوطس میلہ وہنار رئے
ناگرایس مہ لدبار رئے
طوطس میلہ وہنار رئے
لاگو پانہ وان یار رئے
طوطس میلہ وہنار رئے
پرنگ چانو چندن دار رئے
طوطس میلہ وہنار رئے
بلبلن روز خونخوار رئے
طوطس میلہ وہنار رئے

وودان وتھوو نا شتھن معشوق فنی زور
زہ وو نتیم سر کوار نیو و تیم زہ نیو ور
یلہ وو کی پانس اسن و اسن تی پاری ام
دیہ ان اسں زہ نیو معشوقہ بیالے
کھیو انو اسبن شو قہ نیہ معشوقہ چانے
بو وانن فی حضرت معشوقہ نا وان
چھو شوق فی اسں شوق معشوقہ ناوان
خدایس سن شوق و عالم شوق و بشنی
چھوت تمی شوق دارد و دوان معشوقہ شنی

ہیبہ مال

زہ اشس چھو نہ ظاہر یمہ نہ باطن ہیبہ مالی
پھٹن صاحب چھا نانن صاحب کمالی
بزرگن اہل کمالن یار پاری!
یہ دولت چھی مہ حالن یار پاری!
فقیرس صاحب بمیسی پیرہ سزنی
وہنت کس صاحب ات تو پیرہ سزنی
یمان مہ امیہ دل نہ پیایی ڈرنی
دوہتی ام تس زہ نہ چانہ رنس
فقیرن یزد و گوداز نظر غیب و دامن ویر

در جوش آمدن ہیبہ مال از عجز و زاری رزن و معانقہ کردن ہر دو بایکدیگر

ہو اللہ حسبنا اللہ ربنا اللہ
بہ بوزت ہیبہ مالے ہی کرن ملے
ژٹن پردہ فٹوی تس رازِ نہان
کرن نالہ متوی تس سینہ وول
متس گو خوش متن دون نالہ متو میول

ہو اللہ ربنا اللہ حسبنا اللہ
دژن لت پنجرس تہ وژھہ سہ برپای
دژن تس ناگرایس ہپٹ برت پان
تہ ڈیشنت حاضر و ناظر بنبر ژل!
گژھان حیران چھہ بعضی بعضو گیول

مہ ژونزناہ چھانہ خدمت الحمرتی چھم کس!
سہ پاکس بیت سیتی ہرمڑی چھم گوزبیتہ گوس
مہ ارزم سہ نتھ بل بوزلت گوم وسرس وچھوم شوز!
میس ارستوی گرہ بارہ مہ گوم وسرس لہ
میس ارستوی بوبیت وسرس ... الزروی ہب
سہ ژی تحکلہ خانس ژتس ابہ پین تحکلہ خانہ!
ژمیم نال ہاو مہ پین مہ ہاو سوزروی دانہ دانہ!
دپین بارژی نہ کس چھوی تحکلہ خانہ

دپانس نال اسی کرن رو چھوا کس نسن
پیری کالکمہ ... ہبوان بود وپتین
نس کرنہ ... نس کنہ ... وچھا چھی
وچھون اون چھوا ژہ کنتھہ شرحید شین
کس بیل ... نتھو ... کنداہ واتہ ... جمین
تنھی ... جھیپن ... جھالی نتھو چھی چپو
... کلمہ ... دوان ... جھین تو ...
پیری ... چھی ... جھیر جھی ... اون
کستت چھوی ... نتھو ... نشہ
... اوی ژہ ... اس ...
بجنکی ... پین ...

براحت بانوانی تمم زہ گی جفت!
چھ دولت کانھنہ معشوقس برابر
گران کیاہ ناگ ارزن چھوس ملارا
چھو وہ شالہ مار اندر سمن یار
چھو وہ روبرو معشوق لوزن
چھو وہ ہنگرارن دون سمت گو
ہن ہن جای خلوت لولہ ما بہ
ہنوک دربارغ پانس آب چھاون
سماس اندری کنیژن رتن بو!
پرژہن ہتونس وہ کیاہ چانوی تمنّا
گرژہک ون ژی گرژہک ون تسی ہیہ مال
ہن میانی ہمت درتحلہ خانہ
دپان چھس چان کامن ہیرہ بن چھم
دپان چھس ہیہ مالی کیاہ ژہ غم چھوی
ہس اکسی مہربان یار آسی
ونن ہتو ہیہ ملے ناگر اکس
ژہ میانی مای مہ ارمان چانوی
نوکھا دت ناگبر این پانہ تمسی
بدل کرنس بدن تس تختہ مل گو
سوتا چس ستینی پٹ تالہ لاگن
پرژہان چھس تحلہ خانہ اندرہ بازی
وسادمامہ سوآ ازمنری چھی
مہ کھوٹ نشس نروی ون میہ نروی ان
دپان چھس ہی پری گلرنگ میانی

ثناخوان اک کس کیاہ دولتاہ صفت
چھ نعمت کانھنہ تس شریں برابر
چھ ہیہ مال ڈیشان شالہ مارا
بہ تنہائی تن تن میلہ ون یار
چھو کہ لد عاشقن ہند سوز بوزن
منتن دون بالہ یارن نالہ منتوگو!
ژہن ہن خوان نعمت ژہ آبہ ژہ آبہ
دنوک فر پرانسی نو لبو کھ یاوُن
تنتھوی تس ستینی ہیتھو دون کنوی گو
مہ ون چانوی ژہ ون میانوی تمنّا
تمنّا ناگراین چھو ہیہ مال
ژہ نش واتن مہ روزان وشبانہ
ژہ بن مہ والہک دشمن مہ سن چھم
ژہ ارزن پرزناہ ہید دمہدم چھی
تمس نش دشمن اجان خوار آسی
وچھن کتو ون بوژی کراہ نہ درابس
مہ چانوی دم چھوندس لبن بو کرالوے
پرون ہتونی سین دردانہ تمسی
علانی فتنہ تامت ژ تابہ ہل گو
شبس وتھو تحلہ خان ژیر کال لاگن
دپاس غس لوہی نامحرم مہ واژی
سہ پاکس سبت سبیتی ہرمڑی چھی
زمرتا پارٹن چھس جیب. و دامن
پزروی ون مو کلاوم چنگہ چانی

مہ ہیبہ ماله منڈوی آرزو چھوم!
وچھان گڑھ گڑھ کرسن بجا نفشانی
ونن ئی بظاہر یا بباطن
کنوی کونہ پاٹھ آہن مجلخانہ
چھوُ دُور رِ بڈ چھو مشکل دون جدائی
جدائی زندہ پانہ پاریار ن!
جدائی بڈ خصوصاً یدکری بار
چھو تاکہ کن اتھ بیوان سوفی الحال
یہ نخته مال گنڈہ تِس جُدا کر
کرن تی نخته وٗزراون تمی تلُ
سه نخته ال تس اتھ اورہ ناون
ونن نخته فلس نوکھ لگو نو لنی
چھو نوکھ درت ہیبہ مالی موکھ وچھانی
عروساہ اک سپن باساز و نازہ
رخس تس نور حورن ہند ہرانی
پری گلرنگ گلزار تس سپن گل
ونے کیاہ ہش سپن سی مار منزی
بظاہر سینہ تھاون تس سینہ
بظاہر سونہ کرنس بوسہ تازہ
دپن تس دیدنی اندر لکہ وت
زہ پرنگس ہٹ وہ روزم پیر تھی پان
یہ بوزت ناگر ایس اننہ شادی
محبت پانوانی باگرا ون!
دوس ہاس شہر سمانس کُن تلان دو

مہ ہا ون سی لبن مرت گرہی گم
برس بو لول کرتم مہربانی
ما آسو ہس سوتی بیت جایہ ونن
بو دُور رِ ناگرا ئن ھسکہ ہانہ
قیامت عار فن تس ہو گئی ہی
ژٹون تلناہ کھٹن پان مرگذارن
جُدائی ہو چھو زندہ دوزخن نار
پری گلرنگ ہا وان نخته چی مال
وژ رات پانہ گنڈ اک نخته وہ ژبر
تلون تمہ نخته منزہ اک نختکوی قلُ
گنڈ ژت نت گنڈ سی سلیت تھاوہ دنان
سر ہس سر کو تس پانے لگو کرے
سه نخته مال ڈلیشت ہند چھانی
ونے کیاہ آسو تمُ سند پشوازہ
روانہ دامانہ کیاشن شن کرانی
ازان زلف و ازان سنبل نہ کاکل
سونہ دوماز ڈیھٹن سونہ سنزی
بباطن یا بمہر و یا بکینہ
بباطن سینہ یا غصہ غبارہ
بو تھاوت مایہ سیتن جای خلوت
بو زنگہ رنگہ مانے چانو فرمان!
سدنن دون ما بنا ژل سونہ دادی
جپاہی میانہ ون اخلاص تھاون
نو لان چھو س رتی دل گرہ سوی گو

چھو ہیبہ مالہ رتس دی تازہ تازہ
چھوا زران تازہ کوست ہمرازہ
خوشی چھس جاس بی یل چھو ترانی
کس ال کر وادہ موجب بعد ادائی
ژ ان نیران سودو ر س ناشی گو
ونیرس سر منی بد نصیر فاہ پیو
فضال ان و لکمی زور اورئی ماو
محبتس پر تس کمند ماہ ہیبہ مالی
دینس اکس ماہ ودو زمی دوان اسر ان ل
سونی اتھ

ہیبہ مال

مرن بچھی ہائی راتی گلرنگ پری!
از دست ہیبہ مال و تکلیف برداشتن
ہیبہ مال بواسطۂ خویشان راتی
گلرنگ پری ورسیدن ناگرای
و مطلع شدن برحال پریشان و
دپن دو کس کس کر چھاس نیکوم
ائی تر سیتی زوال تمہ لوم!
دپن نازہ مودس کار نا خواب
دی کر خویہ سیت زہ کار جاروب

بہ ہاوُن کیاہ اسوم کرمہ لانی
وِرہ رگی گرٕنی مہ سونہ پانوی چھی
چھکرتہٕ کنسہ وگی تٕرہ ماجی دگی چھی
پٕزٕ وی اخر وِرہ رگی سورہ رگی چھی
شرن ہیوم کران ھی ھی کرانی !
چھو محلہ خانہ پرین ارٕ کِن دایہ پانی ! بہ
زٕ دونٕ درت بیٹھ پیٹ مارے مارے زای
بجکوت ہیبہ مالس چھس تہ یہ وٕیہ
پری و دریوٕجن سونٕینکن پیرپری چھہ !
ارٕنی چھس

ہیبہ مال

بہ جھنٕن اسوملیت ہیبہ مالکی زاری
چھوت سہ پرن سو شربت سلیت [illegible]
سو صرفہ دوی [illegible] پٕرٕی ان ہوا [illegible]
[illegible] اسنہ [illegible] خود وست
حب [illegible] ہمہ [illegible] اخ چھوان مار
ارٕ ای چھس [illegible] شیران و چھوان ہوانی
[illegible] جوان [illegible] چھس [illegible]
[illegible]

گی کرٕ دانٕدہ کامہ گرنہ ٹوٹہ زاہ
چھو پھک پھک تس دِپن پُش فکنہ زانی
دِپان چھس جوش شرِ بڑ دیکہ مہ دم
دوا پرٕ ہنر دِتو مت چھوک حکیمو
چھہ پرنگہ بٹھ اوستھانی ہیبہ مال
نہ ہُرِ تس سونہ دانبر کوم ہاون
سپن یامت تہ وپہ پیالس پھرن چھی
کرٕت آت کٹاسی اک چونچہ زیراہ
نہ کنھ دِپوس نہ تراوتن کیہ تس ظاس
خبر چھس دِون دہن ہنر دانہ آ
سہ اندر خانہ داری آس ہُشیار
سو تمسی ناگراس کرٕ کرن آس
سہ خاس تہ یہ پاس آس فیران
زٕہ صرفہ پوٗت تمسندی نہ شرٕ آس
پوانی آس تہ شربت چوانی !
زٕہٹہ ماران چھہ شربت ہیبہ مالی
فران شربت چھہ کھارس ٹھس کرٕ ہانی
گمٕت حاضر کلہ صرفہ بچن آسو
پیٹھ شربت وسان تلہ صرفہ کلہ
قضاءن کار کرٕ اوّل صداگو !
شہج گیمُرنہ شربت نازٕ پٹہ پیوک
پرٕ بجانس اندر دُکھو ہر طرف شور
پری گلگرٕ تنگ و چھہ وچھ چھی دیانی
ہہ فرٕ ھتم ہیبہ مالی وای فرہم

گی کرٕ تازہ گرٕ ہیو موشہ کٹوٗ ازاہ
زٕہ بوزم کام روزم وازہ پانی
زٕہ شرٕ بیمار ہیہ مال مہ چھیم
بہ بوزٕت شاد ہیبہ مال دِل گو
سپن خوش دِیکہ انس تل رن دال
نہ دِپونس تٕہ کرٕت چھی شہہ لاون
چھنی پانی نیی زیراہ کرن چھی !
مہ کرٕ فیاراں پوان فیاران چھوفیراہ
چھہ ہیبہ مال دانا مغزٕ نی زٕ اس
دو شیون راہ نہ کانھہ لانن بہانہ
بہ اندر عشق معشوقی گرفتار
بہ ہیبہ مال آخر ماہ رن آس
سہ آبادی بہ آسس خانہ ویران
صدائی چھچہ شربت داز دکھاس
دوشی تم صرفہ وہ کرٕ تھی پوانی
چھو سون ہاوان نہ وہ تس ہیبہ مالی
رسٕرہا ہش نارہ شربت چھس وسانی
چھو صر فو بر منتوی آدرمنوی کھاسو
لٹس تام صرفہ پونن وننفلہ مسلہ
تمی برونٹھی پوان ماگی ندا گو
سراپا صرفہ پوتن کرٕ زٕہ فتہت گو
دیوٗن ہتو ہیبہ مالے گو گرہ گور
روانی چھی پوان ماتم ہوانی !
ہہ دیرانی کرٕت ہیھای فرہم

دِنِن فریاد واراہ پیہ بیہوشس
کرانی یا خدایا وا خدایا
بدن پیوہ مُت ستھ زن توتہ تمہ جان
نمتس نیش رُس دوزن پانژن ہتن آسو
چھ ہیبہ مال بیوان تنکنوی پام
چھ مجنون لولہ زخمن نون زن پیوس
وناون کیاہ جان چھوی محمود گامی
کڈک تس لیلہ یا مُت لولہ رگہ خون
نمی دوہہ دراو مجنون سوئ میدان
سپُن تس کوٹھ بیٹھ خون جاری
پرژ ہا ہس متہ پیدا گتہ گوی خون
دُتوک تس نتہ نشتر نیبہ پکورت
دلِن دُون پانوان یلہ واٹ آسن
وڈو تراوت چھ وسحلہ خان یوانی
بدل صُورت کرِکھ ولول ژلن گی
چھ کھور ژاتان سپن کینژن سو خونریز
ژہ لگ تس اتھی موجود تھاون
ہنن تس ہیبہ مالی سر بسینہ
کو چھ کرِتھ ہت کران چھوس للہ وانی
خداوندا مہ مارم یار سی برونٹھ
گرژھک آسن مہ زندی ہیبہ مالی
اتھو ستین نمتس تم پانہ ساروی
ننھی زخمن جگر دیدہ موزر تم
کمو کرِھی تمو مالکنفتہ زانوی

چھ بیکس کیمثری کس تھاوہ ہس گوش
سہ پیٹ گن پیہ بیخود موبہ گویا
سو ناگیبری اتھ تس پیٹ بہت جان
بہ پیٹ جایہ سو نتت کہنا مہی گوس
ترسا لگو ناگراہس فرمہ گستام
بخلوت لیلہ ہند ہیوت گڈن گوس
سو آسوی کاشرن منز مرد نامی
نبرت پیونتہ لکھمت نام مجنون
ہران آسو سورہ تھس نور کوی خوان
وچھان یم آس تم حیران ساری
دپوک تم پانہ بن بن لیل مجنون
فقیر و بوز تو کیاہ گو محبت
نمن شادی نہ غم یکجا چھ آسن
چھ سہ نہ صرف دنبیر لبو ہوانی
لگک یم اتھ تم تم گلت گی
بضرب تیغ یا از خنجر تیز
بانواع عقوبت مارہ ناوِن
بو وندی سر خمر ژہ ہش مہ چھینہ
ژہ رستوی زندگانی کیاہ چھ میانی
مہ دارس پیٹ لدم دلدار سی برونٹھ
بو جان دِیان وندی ہیبہ مالی
متھون ہتو نس چھوکن پیٹ لولہ دار دے
بسوئ من نگر دیدہ موزر تم
چھ چانوی مار گومار میانوی

میان [illegible] ناتھی لسیر
سر سن نسی جاپہ سر ننہ جاپہ [illegible]
بوین ننت جاپہ دراوہ ورن ورن [illegible]
مہ ر رو دراوہ دراوہ ورن ہیتہ ہالی
خمت لوبہ وار وارن ورن چھیو
دوانی [illegible] یارو الدنہ چھیو
منصبہ جان ورن ورن واوہ بانو
[illegible] تھاون تانہ [illegible]
[illegible]
زن زن بوزو یارو [illegible]

مصیبہ مال

لڈن اکی منزلاہ تس لوکہ پاس
چھوفرماوان تلن واوہ گوپلس
سمن ڈون کرمتن چھیس پانہ زنجیر
ودوان چھیس ضرب تیغ و نیزو تیران
وڈو تراوت چھو تیپا تالہ زنجیر
دیھانی جانورن اسو فیر ان
نزاہ جرار لاارن یارو ن وان
نزہ گی ہمراہ قدم سہ نہ چھو کی بین
سو منزل چینڈ نوتہ عود کوی اسو
لڈن تن تنڈری ذکر صلاح پیوس

کرن تم ارزنس نش حال حالی!
زہ سہہ مودتہ صحبت لبو ہیہ مالی!
پہ لوزنت تم سہ شادی یام ہاون
نمی آنہ پہ پیٹ کن بن وہ ناون
چھو خواجہ زادہ واتان بازروزور
میسان یار دون راہ ہر ہ پور
جماکھاہ چیلہ تہ چھس کھیلہ پیسی تی
بنک دن نیم جنگل یام وانی
سرو داہ اکہ چھو خواجہ زادہ بوزانی
پہ بوزانی چھو کن دارت سورو زان

ہیہ مال

نمس آنگن کمیم پپرانی
کمس اکسی بن ہند شو ون
چھو خواجہ زادہ شون دشنت کھالہ ناون
کمس اکسی بنن تان زوالہ ناون
سو منزل ان تنیک اس ہا ہناباہ
وچھین تنت اندر کی اس ہا ہناباہ
ستہ ہنا باو لصورت افتاب وطاقت
ستہ دشنت کتن ستہ روس تاب وخوصورت
ستہ وتیشت کتن رنوی اسپ اسکم
ستہ دنیشت بن سونہ سہ وی اچھو
کیا شاہ ہیرن کن کرتانی واہ اسو
وونن تنن

کلس کھارن دین داوہ گو پالس
سہن دون کل گو دس تین کرن گنڈ
زہنان چھو کگر دن تم تلہ نال
کران یامت کلن دون تم تلہ نال
ہاوہ ہیہ مالی زواژان چھوی
دو اسوی زانوات منز ناگراین
دو بو دیو وچھ کر مز صورت شبیر
پری گلرنگہ تم آسی برابر
دین دون محرمن تا چہل ویکروز
گزہن یم سہہ زہ لپس لا چارہ مارہ
بلس داد وی ژلس آن تلخی نیش
تولی سر موزہ راوی وارہ چشمہ
ہرن یم یام مہ پیغام کرزم
بنیوتی مودیتم تا چہل ویکروز
کرن ہتو ناگراین شادیا نہ
پگاہ ون یور تلپا تال والن
بتوی ہٹ مہ دیم تتو مہ گزہن چھوم
خوشی کر کرمشت یاد خدا گوس
چھو یارس یاواتت ون نہ ڈلیشان
نمہ زبی عاشقن معشوقہ پرنور
امس فرہاد مسکیناہ اتوی واتو
سو سوداگار زاداہ مالدارہ
بنیومت شامنی باگن چھو ہیو حال
خبر ہت تم دوشی گیمبت لوانہ

چھو محکم گنڈہ ناون لوکہ پالس
تتھی گنڈن چھو مشکل موژرن گنڈ
کلن سدہ گوک کل منزل برابر
الالان منزل چھو ہیہ مالہ فی الحال
سہن دون لتو لتوی نیران تلہ زو
بووندی سہہ زہ ہیہ مال پاین
فدا گر ہنے مدا چھوم زی مہ کن نیر
دوشن مارن چھو ارزن آسو درخوار
سہن دون زورہ دنو گنڈاہ بہر روز
چھو ہیہ مالین نہ زن دوبارہ!
زہر زراوت شکر شیرین گر ہس عشق
بصد ساز وبصد ناز وکرشمہ
خبرداری ہصبح وشام کرزم
خبر ہت یم زلاران گیس خوشر وز
خبر چھیم خوش زبر شو یم ترانہ
رضا آسو سنہ ہٹ پانژال کھالن
بہ کنیشراہ مہ یر ہم تی مہ پرزہن چھیم
شبس شادی تہ صبحس سخت یم پیوس
چھو یارن تہ کلن منز باگ کرلیشان
گمت ات شمعسی بیا کھانہ پانپور
چھو نہ شیرین عاشق خسروی یا تو
پمت اتو واتھی مت لوکہ داراہ
نہ حاضر لوکہ پال و داوہ گو پال
چھہ ہیہ مال وان خیرک نشانہ

کران چھوس خیمسی اندر روانہ
پرژھن ہتونس کتھن بلہ آس وزی
ونن ہتو ہیہ مالے دانہ دانہ
یہ چھوم لانوی یہ چھوم کرانوی یہ چھوم ونا
خبر کنہ چھمنہ ہیوکم وانتاوس
زمین و آسمان از نو وچھان چھس
جوانن دپوسہ آخر مختصر بوز!
مہ کرون کنھتہ ظاہر ہیہ مالی
چھو لانن کار زو آوار آسان
گداین کتیھن سُد وچھو خداین
گداچھی وارہ شاہن بڈ بڈی بنایے
ژہ آسک بلہ ویرن شاہزادی
ژہ ہیو کتو تہ سوکُس گوناگ اُرزن
شرف دتو مت خداین آدمس چھوی
گژھی ژی روبرو آسُن جوانی
سو کیاہ زانی یہ رنبل روی چانوی
سو کیاہ زانی یہ چانوی ناز تہ ساز
خبر چھا کیاہ یہ دیوس سیت سرِ آیو
عشقبازی چھ رژہ ہمقومنی سیت
مہ تھوو تم گوش ید تھاوم ژہ مرعی
ژہ بُد بوزک نہ ون مہ سیت کرنہ
بو ذاژی بڈ چھوسی بڈ چھو منہ کرانوے
مہ اکثر بلہ پوری ین گژہن چھوم
بو کاشُر شُر چھوسی چھوس عقلہ کین ہیر

چھو خلوت جاکرٹ تھاون خزانہ
دنم نام و مقام و حال ساری
نو ہو چھوم مہ بنت آمُت جوانہ
ونن ژر حہ ہش سپن تہ پیوم تھو یاد
قبیلہ کرانہ کر مہ لانہ والنُس
گمژ بیہوش آسس چھو منہ کنہ جس
ژہ خیمس منز مہ اکمک مہ نشن روز
گژھی بہتر کھٹن سرِ ہیہ مالی
چھو سردارن تہ شیرن دار آسان
تمن گرہ وارہ چھوی رحمت گداین
گژہان تازی گرن پرکن حرم پایے
ژہ شادی گُم گمژ کم ژہ دادی
پری تہ دیو انسانس چھو پرژُن
دپن حضرت اللہ پٹ تمن چھوی
جوانِ آدمی دیو کیاہ یہ زانے
سو کیاہ زانی یہ سنبل ہوی چانوی
بو عاشق ات بوزانہ مہ کنوی ماز
ژہ کتھ پاٹھن تمس ستین ورہ درایو
کرن تی وار تہ آوارہ گے گبت
گرک مہ سیت ژی ون عقد شرعی
مہ کر تھم ہول ون مہ لول برنہ
بو واقف چھوس بوزانے مول چانو
لبانی مہ کر و تھم دین و دل گم
مہ یا بہ چھوم بسان در شہر کشمیر

نصیحاہ و انور و نٹس ہ مال الدارہ
سو سوو و دکار چھوی چھس ہ یار وارہ
سہ دولت راجنی نسبت کسہ چھیم
چھو راجن جامن باشن جوا جہ جہان
ونن و طمعاہ بجعہ نفس ما نان
چھو ہیہ بال کہ اپنہ بر پاہ بہر ون سود
چھو پنچن عاشقن صل مقصود
چھو چھوی وصل بار بار بہ یہ
تمن چھوی زنس ار بروزن بیرو
بہ لو لرانی انس اصلاح
نصیحت و

ہیہ مال

بیک قت محبت پور رسس اُرزن نس
جو انس گنبدس گور مزا بری کس
محبت پور رسس نا کر زاین!
بظاہر چھس سہ تھاون مل بیماہ
مہ ناگر اپنوی چھوی سخت بیماہ
نہ بن کھنہ چارہ نہ کسہ وار زانن
نہ ناگر ای ترزون تہ یہ مانن!
سو چھوم خاوند سو چھوی میانو جانان
پزوی تو نی چھو پزسی سیت ایمان

سوناگیرائی مہ آسیم یوان یور
رٹوم پانس نشہ مہ تھفامہ لا یوم
ہمی دوری نہ بوسی بختن نہ پوری
گرہ نیرن تہ فیرن گامہ گامہ
چھوئی اقبال و دولت تہ ون ژھی
نہ چھوی ہن تہ نہ چھوی دِنوسور ملزی
بو فیران چھنہ ویرانی جوانو!
مہ تراوِت ژل آمہ آز دل ژئی مہ مشراو
محبت بے غرض تامت مہ بربور
گلن اندر کنوی مہ ژہا یہ ہلو نھاؤ
ییم یدیار نتو تامت نیم سُوی!
پہمینے نبوت کال دہ چھس بو چانی
سوالاہ مہ کروی وَن بوز لِلّٰہ
جوانن پاک بجانن مارکاری
بران لو باہ چھو ازعشقِ مجازی!
دماہ اک رم کُرن گر عشقنوی شور
رنتھاہ اک یُد یو دُور رچانہ پرارِی
یہ قیس گو دُپن نار و مہ موزال
کونی کتَ چھی بو وہرس تان پرارِی
ییہن ژندرن ژہ ونہ ماجی بنی بیان
رضا دِتو ہبہ مالے وہرسی تام
جوانس گیہ راضی پاکبازی
ولیکن وارہ کر انسان مدہ آس
جوانن نت نفس وس کر خوش مکانہ

مہ کر تہف و شر مہ کر دوہ عمر مند سو
ژہ بے سنزی مہ کرمہ برار نوی چھوام
پژہان چھیس بو گرھی نابلہ پوٗری
چھو ہتہرتی نہ پتہرن ہنزہ پامہ
وطن تی یاد رٹ حب الوطن ژئی
دپان کنہ گاٹی چھی دُور ژلزی
گمژ بو حال حیرانی جوانو
قسم چھوی ربہ سند بت مہ وسن نھاو
شہر ییم یار سوز کنہ کرک دُور
مہ ور ہن جو رہن وچھ بد نظر تراو
خدا زنیک خدائی مدعا چھوی!
بو چانی تہ چھو مسلون پالو انی!
وچھوم مہ پاک پاٹھن چھوی ژہ باللہ
کرن اقرار سی اندر تہ تاری
سپُن راضی بعشق پاکبازی
دُپن تس ہبہ مالی چھوم گژہان زور
گژھی مہ سور چانی عشقہ ناری
مہ گارٹی گو دُپن آبس نہ می ژہال
مہ کرون یژ ستم ون میانہ یاری
تراو ہم زاو نہ چھک آشنی میان
نیم بت وہرسی تامت مہ کہنتام
یوال آسوس خوش کیا برمجازی
سپُن معلوم آخر دیو زدہ آس
منقش نہ خوش ایون لدُنہ خانہ

زجای ولٰکن اک گروہ ڈلت دُور
بچی اتو تان ہی نو ون ژلیت دُور
جماعت شہر سی کُن کرنہ راہی
شوبہ ون روبہ خانہ لدنہ شاہی!
کوٹھس کرس عروسی پنجرہ خاص
ژٹن دیپردہ کم از روی اخلاص
نگہبانی کران چھو ستہ کرن بند
لگان آخر ہبہ مالے انی اند!
ولیکن چھو سنہ نیران اندرمی ژتہ
بشر انسان بست چھو س نیر تہ نم

ہبہ مال

چھو دوہ تہ راتن ہبہ مالہ کرنیر ان
مہ عشقن نکہ ہیری چھوم اندر منز ران
دوہا سوران چھو دہ الکت سوز ماہ
منتہس دنبالہ بد نیب سند خانہ
محبت چھو نہ سوران چھیں بنہ پاری
کرن اتہ نیر ژہ ہن وارہ دارے
بدل کر نہ ژشیان چھو صبح و شام
ایتھ سنہ و ژشیان کرن کار اللہ
نزن انجام سپن نیم سود کار اللہ

ترہم تاریخ وَن ہمس رَس چھو
وہ پراُن ازدوہس چھوم ہیبہ مالی
گنی کت چھی بوزی نیش واتہ ازرات
تیوی دنونس تہ پانس گرنہ پیراو
کران سیرہ چھولاگان ماہرازہ
ژران پانے چھو پانے چھوی ربابہ
رضاد تو ہیبہ مالے چار وناچار
دگرتامرت وچھانی یار وَن چھو
چھ ہمرہ ماھرازس یار بائی
کوٹھس اندر جوان دوہ کو ستھی ژاو
مہارازس نماز سیت کیاہ گوم
ننک وَن یم نہ اکسی وقتسی ین
پمبر نندر چھ اندر ہیبہ مالے
دد کنج گیمر تہ فکری ڈجمٔری آس
پمبر بیہوش اندر خواب خرگوش
چھو پرین آدمن نشہ عقلہ نقصان
سوناگراے تے ناگاہ تتو واتو
چھ بہتر لے کرن انسانی سیت
پزوی چھوی زانہ کیٔ انسانی جین
کران آسوی سو وہرس ہیبہ مالے
فروم مہ لوکہ پال واوہ گوپال
کتی چھک تہ کتی کن بود می اوُن
زہ مابیت یاد ون گومت حیران
دیپانی چھو سہ مرز ترک ہیبہ مالی

برس تل کٹھس گرن چھوم زی زوٗ نشتہ
دچھن مہ کت تہ کس چھوم ہیبہ مالی
مہ چھوم نیٔ وعدٕ ازمہ دلا منتوی سال
چھوپت کھوری سونیراں یار ون ژاو
خوشی چھپس بنہ والیچ تازہ تازہ
چھو پانے ناٹھ تہ پانے گبایہ
اڈوی اقرار ہو نہ نیم انکار
ازان ازیا دیارس دربدن زوٗ
بجا گیمت چھ پانس بربجائی
دپوس نفس نماز شام وَن ژاو
کرن تی وچھ وہ نفسن کیٔا نوم بوم
یمن کیٔ حال یم نہ سجدزاہ دن
سہ پہری کھتوی زر ہیبہ مالے
دو دِسی زالہ کل ین لجمٔری آس
غموستین دوشی گیمت فراموش
چھو آخر احسن تقویم انسان
چھوژ ہنوت عقلہ زینوی کاتو تھکتوی
مہ گژھ ضایع جنن جیوانی سیت
پزوی چھوی زانہ کیٔا جن ود شین
زہ گامن بازہ شہرن ہیبہ مالی
لموکس ژ ہاندمک مہ ون کدم بال
زہ یوسف مہ یعقوب گمت اُن
زہ مابیت مصر سی گو مت بو کنعان
کری بو پانپور ن گن یا آکھی

فرو آمی ازکوی [illegible] دیانہ
بوچھی وون [illegible] تھی ازی آمن بعد بانہ
[illegible] چھپس [illegible] ویال
[illegible] واوہ گوپال [illegible]
[illegible] دو دوشی زان
[illegible] پیرہ زمن
[illegible] رشتوی
[illegible] ہیم چارہ [illegible]
ہمہ ولداد [illegible] وچھینہ ہیبہ مالی
ہمہ پایت [illegible] ترزاوم [illegible]

ہیبہ مال

اٹھی گنڈوی مہ تنیا تا کسی ناد
تھی امہ محلہ خانہ دِدگرہ بار!
تھی امہ شرنہ مرہ گرہ بازہ مودی
دودی نتھی نازہ نہ کنھ زندہ روے
نتھی نزاوی مہ شامی ہیبہ مالے
گری میہ یا الکھی ہیبہ مالے
چھو عشقن نار خان ویان زالان
چھو عشقن نار جان ویان زالان
مہ ول پکس کنوی یم یا الکھی!
وزہ بزہ عشقنوی دم یا الکھی

تہوی چانو بوزت دل چھو لوبانہ
یہ کس بادوت زانسے بو
گورہ گورہ کرہ بوسے دُر دانہ
سِرہ کس ما نہ ہوسے مو
دورہ مہ ڈیھمک پورہ سامانہ
یہ کس بادوت زانسے بو
ازمان چانوی چھو منہ نیز انسے
قربان ماسے نہ ہاوم روا!
قربان سپینی چان جانانہ
یہ کس بادوت زانسے بو!

ہیہ مال

دِ کرہ چھوی پیرلان نانہ نا بانہ
ستمئہ شویان عنبر سو!
ھکہ بلہ ندو وارچ لو ابرس دانہ
کس بادوت زانسے بو
زِ مہ زانس چھپس لو مبہ وبرو
کمتان بیتی چھوس مندہ چھانہ
حسن چشمو نشہ زانسے بو
نِ کس بادوت عمر فانہ
زحسادہ چانہ بلبل نالہ سوز
نِ تھمی چھوم

سُرن مہ شوبہ ژری پت یا ہیہ مالی
سوکُس کرزان مہ رستوی چانو لیس چھو
بو پانپو راہ ژہ میانی شمع کافور
کرنیا گلر خس ہٹ بوسہ تارہ
ولبنا زنفکی پاٹھن بوژی نال
کرنیا بے خبر اک نالہ منو بو
مہ آمُرت لول چانوی ہول گرُ تھم
بو بلپا تال ژہانڈان نتیہ درسی
دمے کیا زیر وارہ نندرہ زُل کر
ولت چھوس نالہ صرفہ وہ کرانی
گموت چھوی آب وُ دانہ تس برابر
ننن تس ہتونہ ون موتن نشانہ
کرانی آسوگہ صرفہ سُند دم
تیم دوہ چھوس وُہ آمُرت پور عدہ
کرانی بوسہ ممتسی شیرہ کھور فیور
چھو عشقہ سبیت تس مشکاہ ہواتی
وہ ہیہ مالہ کمرس ہٹ سوواتوی
ننفی تس نال وکھتی کمرسی رُود
ونانی درد دل چھوس شہ ظریفن
وَنہ وُن عاشقن دادوی لکن جھوم
بجنہ اہل دلان کینسہ نہ مانوی

ژہ پراران بیت مہ آسک ہیہ مالی
بوژی عاشق بوژی عاشق چھوسی بو
وچھانی ژہ مہ دِ توتھم ون آچھن نور
گمُت مہ بلبلس چھوی خارہ خارہ
ژلے کتو چانوس مہ ژٹ بال
مہ چیو مُرت چانوی تہ منو گمت بو
مہ یارو نارہ سیتی سینہ برتھم
بو ہر موکھ وا توسے پانژ الہ آسی
تلُت کیاہ تُھند ژہ عشقنہ ہیہ تبر
بو ناگہ ناگہ چشموکس ہرانی!
سوکر روزی چھویس وزی برابر
لگان آسوس کران وُہ ہر کرانی
بو ننن خوف لاگان آسو آدم
نہ لاگن آدمی نلے شاہزادہ
وسانی شاندہ گو تس گہ کھنوس ہیو
چھو صرفہ وبہ کرتھی زیبو لوانی
لگانی مولہ سان چھوس عمرہ داتو
ژھکر ہو ہٹ نرس پومُرت سو نن ہود
انانی آہ دل چھوس شہ ظریفن
کجا مردے بدرد دل وُہ دن چھوم
دنن میونوی ظریفن وُنہ والوی

غزل در فراق میگوید

روی چانو ڈلبشت تاب چھو منہ دانہ
یہ کرت بادوت زانسے بو!

چاہ غبغب ہیوس گوس حیرانہ
نارہ دل کرتھم مار پیچانہ
ہارہ مبیلہ طوطہ بولہ دانہ دانہ
ناگراین ہیبہ مال جانانہ
سُرکہ سندرٕ سودرگہ میلانی
زندہ نی چھو شاباش مُوٗزنڈ پانی
فندہ بوز ظریفہ رمز عاشقانہ

بہ کس فتنہ زانے بو
یاروں دراسی در جستجو
بہ کس بادت زانے بو
اَللّٰہ چانے مارہ گژھ بو
بہ کس بادت زانے بو
بندگی سیت زینوک آبرو
بہ کس بادت زانے بو

کُشتہ شدنِ مال از دستِ سوداگرزادہ و نوحہ کردن ہیبہ مال در فراقِ او

ہو اللہ حسبنا اللہ ربنا اللہ
برہ ژانو کھور جوانن ماہرازن
دلکین نندرہ تس و چھنی گرانی
تلان تھد سُی نہ سر حچھی نندرازسر
دلت تس نال لگرس سیت مارہ
بہ کتھو پیر فاہ یہ کرتھ ہش خواب خوابی
دوانی زیر تس کنہ چھو پنہ تامت
جوان تس تہ نندر چھوی وچھانی
دتن دم اکی و ماہ تہ ہتو نہ پرازن
چھو سر فتن آدمن ضد پانوانی
کلس تل سر فہ سند تس کانڈہ تارن
فرت تس ژٹن سر دراپہ چشمہ
دتن تم پان ہتو نی حجرسی ہنر
ہتن ژہرت تس و دانی ہیر نوی تہ
نبس پیوتہ آسنتھی رو ہیبہ مالی

ہو اللہ ربنا اللہ حسبنا اللہ
مُہہ ین کھشری ام خواب نازن
اشارہ کستینی چھوس وزہ دانی
وچھان چھوس وعدہ گومت ٹن برابر
پُرن زہول تم لاحول وارہ
چھو از عشق و محبت در شتابی
گران و ون دلبرن سی ہڈ قیامت
نہ ہیبہ مالہ اوچھان نے بچھانی
دلن آخر دُپس شہمار مارن
ہمن سرہ تہ محبت چھینہ دانی
ہتن ژہرٹ دن کڈن شمشیر
گرانی زرن کرشمہ مہر و خشمہ
ہنیانی تس سو کرنراہ ہوسلین کنز
دتن تس ہیبہ مالی آلواہ ہو
نماز شام ہے گو ہیبہ مالے

[illegible]

ہیبہ مال

دلبرو دلدار میانوی
[illegible] میانو نی!
[illegible] یلہ یورے!
[illegible]

بوچھانی بنہ ژی ہو یوی میانوی
کری کیا یدمہ مرن آسہ لانوی
دیت بالکس کری بوک شنانی
چھو میلن تہ ژہن کرم خدائی
مزوری حق تعالے اچان ہورن
گرژھی ہالن مہ مالن تھ کرمہ سورن
بنہ می بیت پکہ ون بایہ میبانی
بوسہ ایس بوسہ وانجہ مہ اسے
مہ پیوی ون یاد بوی مالوماجی
مہ بوین مالک وکس تان کاجی

ہیہ مال

بو مالن کرسی سروندہ پاین
بس تہ شہ دل ابرابن
بجہ کندہ پیشی بہ بوہنک
مہ واروو سوتہ تت مالنہ یوہ
مہ بالن ابکن چھوہ مالنہ بوہ
مہ لو مت پاد دل چھوہ وو
مہ لول پیول واتن باوم
خداوندا مہ کھن مہ یاد زن
پیر یاری چھس واتن بابہ کسہ
نبوی بوزن جو بہ حق
ددن بالکھ عاجز حن انا فانا

مہ ہی ہی ون پیپانم دزج ہپک ہا
مہ مالی یاد وس انقم زہ ہیری
دپان آسوم مہ ملک و مال تراوم
دپان آسوم مہ مارم واوہ گوپال
دپان آسوم بو گرتھس مال وجانہ
جوانس گو تسلی دیو زدہ چھی
چھ بہتر لے کرن انسانی سیت
چھو نہ دیوی دپن انسانی جان
کرن بہتر چھو پم جنسس مدارا
کرن تس مالہ ہنزی کوم پورے
ینت چھو سا منتوی زس و تم کیاہ
تماشا چھوس وچھانی دورہ دورے
دلاسا و مدارا کرتھ دپونس
وہ کیہ مطلب زہ چھوی کس چھو زہ خاوند
مہ ہی فریاد ھیم تی چھوی مہ برسر
مہ فرماوت کرم تیھو نخانہ برپا
مہ دپو ھم پرار پرارانی ورہ گوم
سوبانی چھوم بجا فرمان چانوی
مہ نی روز کرضا چھوم ناقبولی
دلیس مالی مہ سخم دربلہ پورے
سو نا گیری ھی کتو سنا گوم
ہمن دن مالنوی ون و اتنا ولن
مہ یامت دلبرس مقبرہ لدی بوز
دچھس تہ ہوشہ چھم زج بیقراری

گلس ہٹ تھاو مکتہ کتو گیک مہ
ورہ واتوی مہ ہرش چھم فقیری
دپان آسوم مہ تلپا تال تراوم
لو کہ پالس تہ گردن دژمہ فی اللہ
دپان آسم مہ نیو تھم خان ومانہ
بجائی چھس نہ کر انسان مدہ چھی
مہ گرژھ جنن حیوانی سیت
چھو آخر احسن التقویم انسان
مہ کر ہشیارہ زاہ دیوانہ یارا
چھ راجہ بلہ ویرن خاصہ کوری
امس کیاہ ہو سبین مہ سپنم کیاہ
کرس کیاہ مالوس طالع نہ پوری
یہ گرژھو گرژھن تہ گو ون کرو دن لس
پزوی ون چھکنہ کرمژ کینسہ اک بند
مہ وتم کیا ونے زن بازہ خواہر
مہ فریادس زہ سر فرمی نہ حاشا
وہ حکما کرنہ مہ بیت کیا مہ چھم کوم
مہ بد مانگ مداتی آسو میانو ہمی
بونت راضی نہ چھس چھمنہ ملولی
مہ ناگیر یہ نی ون آتش سوزی
بدن ون مہ گلوم زومہ فنا گوم
لدس اک مقبرہ درخاک ساولن
زہ مہ ینت پرار نی گینژن دہن روز
بوچھانی چھس نگے بوپار یاری

سہ ہیہ مال مالِن وُ اتناوِن
ونھان چھوس مالنی لوکن سہٹاہ شور
وَدان ہتونس وننہ ہئی ماجہ مالی
زِجک تراوِت کُرت دِل پارہ پارہ
ونس کوری ژہ ماجی بوز میانوے
مِہ تلپاتال آسوم جان جانان
کوڈر غم ہیوم وَن شادی مہ راوم
مِہ ہیہ مالہ ناگیر اَئی مُودم
بنرت مِہ آمتوی آسوم ڈکن کوس
نظر کر خانہ مالِن خانہ ماجن
یمن طالع کری کنہہ یاوری نہ
چھومالس ماجہ مہند ناٹھن نہ درکار
لباس و رخت و چھوہس وارہ کارہ
جوانن کرکھ حالی دانہ دانہ
بہ ہو دنوم یہ ہو تہ کر مہ کراوم
مِہ نِش دریار ون آسی یہ سالی
لُدن چھوس ناگراٮس آستانہ
دفن کرہتھی ونیو احوال ساروی
سمِت تس مالنیو اَت کرکھ انکار
ونانی کیاہ یہ چھک ہا ہیہ مالی
مُسلمان دینہ آسوم ناگ ارُزن
سو ہند واہ ہو برسم عام آسوم
چھو خلوت تم یہ دِنو مُت ہیہ مالی
قبیلہ کرانو یہ بوزِت گبس ہیجا

بہو درج بلہ پوری تان بناوِن
ژہ از تامت کتوی آسک کمژ کور
ژہ ہیہ مال چھک تی ہیہ مالی
لجی ماجی دہرا ایک دُو بارہ
مِہ بجتک تخت آسوی آبنہ وانوی
بوتت آسس و چھوم شہر سُمانا ہ
گیم ویرانی آبادمی راوم
مِہ ناگیر اَی مُودم کنھنہ رودم
وہ فیرت آبیسو مہ لانہ ہئی آسو
کرن کیہ کر مہ لانو کمہ پاٹھ گاجن
تمن کنہہ ناٹھنی ستین ہری نہ
خداٮس لشپزنوی بہتر چھو ہر کار
دیان چھس نجتہ بڈ چھک ہر کنارہ
ملاقاتک سُپن مِہ ہیتو بہانہ
امانت ہش رچھم تیو واتناوم
وُہ دلبر وڈرنی چھو ہیہ مالی
منقش تہ خوش ایُون عاشقانہ
مِہ دلپو پالہ تہ والہ نکھ باروی
چھونُن درآورن تہ دلوامس نال
دیان تل سرِ یہ چھک یلہ گاس نالی
گبس تس نال مہ ژرکالی پرزُن
نہ نالی لتس ملامت جامہ آسوم
بظاہر چھوی مہ کفرک جامہ نالی
نہ مالے چھک زِلان نہ جائی ہیجا

سہران چھکی ورد وزاراہ کنہ بنہ مانن
زانان کی آگ وزنہ کاوزج نہ بزہ ہمن
سہران چھپی اورانہ ہنیر جاے زن بن
زانان کی آگ کا ہی اٹھ کنہ جنیدان نہ دون
سہران کی آگ کاسی انس نتی زود
والانی یاقتاہ اے منیر ضیلا وعود
جمع کوجای کا منیر زان بنی بن
چھپی ایکس ای لدرت زان نہ سنن
سہران الٹے زالنعاس سیا مانہ زنت نار
چھپہ زالان اوالانی چھپہ نہ پیوندہ نعال
چھپہ پاوان زکہ سامنہ

ہیہ مال

بنان یی چھوی ہمن بکشت ورد
ناکہ پیدہ کوتس زن بنی روز!
چھوبزان ناگیر ایکس اندرہ نارہ!
سیمت مروزن تہ لوک وارہ
چھو دورہ دورہ دیشانی ہیہ مال
زنانن اندری زن تجھی نال!
زنکی کو ہر ری کرنتھی ہونی
نہ عشقن نار تہ شعلہ دوانی
یمن درعم یاد نادینی
بیمن دچین تم تھی ازتری

وارہ پاکھ اشارہ چھوم ہاونی
چھم مہربانی پتہ لارس
ازلہ کھم [illegible] دو گہ لانی
کرنی ازنگ کھم [illegible] رخسارس
ازلی چھم مہربانی پتہ لارس
وزلی جامہ [illegible]
چھم مہربانی پتہ لارس
کتہ چھوم [illegible] دوہ تہ پوہ مارس

هیبه مال

[illegible]

بہ ہوتن تہ ذرمش عاشقن چھی
بناکہ هیبه مالی هی گرن ہائے
وناتی رو برو تت نارسی پچھے
گرہان کتو چھوک گرہان کتو هیبه مالے
سعادت چھوم سعادت ورنم اور
روانی چھے سہ نارس کن یوانی
دپانی چھک مہ هی ہی اتھ تراوبوم
چھوات نارس گمت گلزار سار وے
دوانی ناگ ازن نادمہ چھوم
بہت چھوم تحتسی ہٹ پادشاہا
دو بود ستو چھوہاوان هیبه مالی
نمس تہف کرہ کری برد و بر پاہی
ژہنانی وٹھ چھہ آخر مختصر بوز
سپن تس ناگراس ستینی سور
سپن تس مول ماجی کرانو مجنون
ورہ تس وارہ دہ پہر لازتھی دراو
تمنا مالنس ارمان نتھاون
بشادی ژایہ نارس ڈالہ نیوان
چومر دان درایہ نن کنھنہ خجل آس
ونہ ون عاشقن دوی لدن چھوم
بجز اہل دلان کینسہ نہ مانوی

دل و جان وس تہ ذرمش عاشقن چھی
بچشمش نارہ شکل پوشہ گل آی!
دنان دلدار سی تہ یار سی چھے
دزہ ون نار چھوی تتو هیبه مالے
مہ ژی ستین چھو عادت ورنم اور
دچھن کھاورتمس تھف چھی دوانی
بوداین نار خود کے اتھ تراوبوم
مہ دارس ہٹ عیان دلدار سار وے
کرن ژر تھف تہند بیداد مہ چھوم
سیاہ چھم اندان دی کرتو نگاہا
بیازو دی لنجوی تعالی
عزیز و یار در دل عاجزی آی
درانی یار سی ستین سہ دلسوز
سوسوزہ سور ہو تس سور منصور
پوان چھوک مالیہ ہند چھوکس نون
اسی نش کیا اس پہر س بنتاو
کڈن اک شب نہ پرانوی یادیاون
چو پروانہ چھہ شمعس ژاہالہ نیوان
ونانی شہ ظریفن سوز دل آس
کیجا مرے بدرد دل دن چھوم
ونن بیانوی ظریفن وہ نہ وانوی

غزل خواندن هیبه مال

نارہ منزرہ یار چھوم ناد لایانی
چھم مہربانی پتہ لارس!

مستوره آشکار یار اوچهانی
پانبور شمعس پان زلالانی
گت کره تس چهوته ہٹ روزانی
ببلس گلنی ون چهو دیوانی
موی چهو سنه آرام بوی ہوانی
مجنون نجدس لیله پرانی
بیس لاره یوره تس توره گارانی
ملک دنیا چهوی آخر فانی
مرنه بر ونته مرسی چهی زندگانی

چهم مہر بانی بته لارس!
مشتاق شب و روز دیدارس
چهم مہر بانی بته لارس
غلغله تلمت گلزارس
چهم مہر بانی بته لارس
حاظر نه ناظر دیدارس
چهم مہر بانی بته لارس
ظریفه منگ تته لکه کارس
چهم مہر بانی بته لارس

در بیانِ تاسّف خوردن بر مردن

مرن آخر ہتو افسوس افسوس
مرن کنیشرن ولیکن شوب درچهی
مرت یم نادہ گے تم وارہ مودی
نون کنیشرن چه چهک بر ونته بوانی
قیامت ہو دچهین دالین سوگو آن
جوانن ہر فقیری ته شہر گو
ونے کیاہ کیاہ دودی تس ماچه ملے
ونے کیاہ کیاہ دے بابن ودی تس
سو کاکه صاحباه مه کا ملاه آسو
دہ بار و ما موک در عین شادی
وداخاه کاکه صاحبن اک ونے بو

نمیدانم چه روانسوس افسوس
گزہان باآبرو کنیشرن لکھر چهی
مرت گی عاشق حق زنده ودی
کلس سپیز ار کنیشرن چهی دوانی
یمی آنه چه زلالانی ہتن و پان!
شکر دنیا اکوی تس ہٹ زہر گو
وسو صدر وتس ہوی ہیه ملے
ونوک تی تس یه ونومی کاکه صاحبس
ونے کیاہ مرشداه صاحبداه آسو
چهوئے زن سوختہ گو مرت دو کهه ته دادی
ونے بو بڈژہ نلزم ذکر ہو ہو

غزل مصنّف در فراق برادر خود

دوره چانی مره سور گر تهم دلبرو
نور چشمه گاشره سور گر تهم دلبرو

ہیبه بال
پورنغم کوتا ذره
ڈرشناه دونه مه دماه
پیشه شتوماره تمیه
مرڈی ارستوی غره
لکه ماچانے انشره
سور کر تهم دلبره

دیہ یلہ ناداہ کہوادہ کتو سمکھو
مُود میتی کتہ آی کونہ چھوم یاد خدای
نیرہ تھی زاہ نونوی زیر لحد شنگنوی
جولہ گوموہو لنوی لایو تھمو لولنوی

ھی فنا دنیا فنائی بو تراو سناسنائی!
گوم کتو مہ کام دِل ہرت ژلوم آرام دِل
روشتھی ژلوم ولوہوش بنو تھم ہاژلو
تیمو سمنبرہ پوپمہ کھاسی برہ بو
قبرہ اندر کُن زن چندہ چھنس مندہ چھن
کانھنہ وفادار مہ تتہ خدا یار مہ
زاگہ ونوی موتہ ژور استخوانن کرنہ سُور
موت کران لورہ پار موت لبران سر گزار
موت سوران ترانہ گی موت ویران خانہ گی
ضابہ چانی چنگہ تی رنگہ کوٹھن ہنگہ گی
گیمہ دردل نیرتھی ین کتو تیو فیر تھی
بس خدایا دِ خدایا دِ حق داد خدا

قبرہ اک اک دت برہ سُور کر تھم دلبرہ
کونہ چھوم موتن تھرہ سُور کر تھم دلبرہ
سپر کن زیر سرہ سُور کر تھم دلبرہ
سینہ سی منز خنجرہ سُور کر تھم دلبرہ
گیمہ یم کیاؤ بو کرہ سُور کر تھم دلبرہ
گلہ تسنزی کس کرہ سُور کر تھم دلبرہ
پوش زن گوسے برہ سُور کر تھم دلبرہ
کرہ بو گورہ گورہ سُور کر تھم دلبرہ
مارو نارو اژ درہ سُور کر تھم دلبرہ
کونہ سناسوی سرہ سُور کر تھم دلبرہ
ڈولہ ناوان سندرہ سُور کر تھم دلبرہ
لدمتی لوران گرہ سُور کر تھم دلبرہ
کونہ چھوی عاراہ ذرہ سُور کر تھم دلبرہ
کرتھ شنگن ہنچرہ سُور کر تھم دلبرہ
قبرہ ون ہوون لرہ سُور کر تھم دلبرہ
ول چھوژ ہانڈان شندرہ سُور کر تھم دلبرہ

رسیدن جماعتی از فقیران از مدینۂ منوّرہ بر شمشان از زن وھیہ مال

دوشی یا مت دی گو مت چھو سلتھاہ
ف ابو تاجدارن کن ولی محتاج
چھو گورن کاو جن سیتی عمر ان ہر
وچھان گی ژہایہ ہل کنہ دُور زن ژُور
مسلمان دینہ ناگیرای سانوی
ہشتر زانو تفاوت کنہنہ دانہ

فقیرن منز چھ واتان اک جماتھاہ
بہ پیشانی یمن چھوی ہیبت حق
دوان چھک چوب تہ بیزار بر سر
مُسلماناہ ہنوک در نار زالن
سراسر سوی زسر تا پای سانو
دوشی یم آس عاشق پاک دینہ

اتھن کت عاصہ بر سر خاصہ کیاؤ تاج
فقیرن عیب ہا کر زاہ مہ مطلق!
کران چھک لارتہ کنہ ژل ونہ دُور
چھو کافر عادت کفّار زالنُ
کرو پاکن تہ ناپاکن گمانہ
چھہ الوان ونہ اس فن از مدینہ

هتوزالن د پوته د دمتوی چهوی
چهوسورس نور گو مرت ته رون چهو
کرکی زیراه سور د لا دس فقیرو
بظاهر مرده باطن آس زنده
کراماتاه ژه ظاهر وچهته الحال
مبارک عاشقن یم زنده مودی
کروهاک پانوانی دوره دولے
د توک غلاه من کره یک جنازه
نمایان کنهنه دون قبرن نمونه
بنیمبت ناگ جوراه قبرنی دون
اکس ناکس چهو هیه ماله هند ناو
هزاران صد هزاران رحمة الله (۱)
مرن گرڈه زندهی ته وه فنا کر
گرهن گرڈه زندنی هند ٹھے فاتی
پرن گرڈه اللہ دین غم شه ظریفن
غزل کیا د رفتائی یار و نونے
تیم کت چهی یهی تل ذکر هو هو!
ونه ون عاشقن داد وی لدن چهم
بجز اهل د لان کینسه نه مانوی
مرن گرڈه (۲) عاشقن هند پاڅه زنده

زدرد و سوز سار وی لدمنتوی چهو
بمن تکفین و تدفیناه کرن چهو!
وجود هر دو ظاهر سوزتل گو
وچهان گرژه عاشقن هند زنته زنده
مه زالیو پان د مرت چهو کنه اک وال
بظاهر مود باطن زنده رودی
چه راس قبره صبحس ناگه وانی
جدا دون گور کرهک تازه تازه
عجائب های حق وچه گو نه گونه
دوشی تم نارہ دراوی کیمتی سون
بیس مشهور ناگی ارزن ناو
نثار عاشقان جو پان الله!
گرامی لعل اروار کتو سناگو
لبک بعد از فنائی زندگانی
فرن گرڈه غم نه ماتم شه ظریفن
بقائی حق درین اسرار و نونی
و داخاه شه ظریفن اک و نی یو
کمجامرد ے بدرد دل و دن چهوم
دنن میانوی ظریفن و نه وانوی
چه عاشق حقه سندی ټاټه بند

غزل ظریف خان

تاخیر مو کر آخر چهو مره نوی
سره نوی بته گرڈه پنیوی پان
بنت فان سرای کینسه نو دره نوی
سره نوی بته گرڈه پنیوی پان

فهمنا الموت وارہ گرڈه پره نوی
سرمت کیاه سو و علاه اقرار
زنده پانه پنه زنده گرڈه پره نوی
سره نوی بته گرڈه پنیوی پان
بنه زاه زاره یک سرکنی نار
صلار سرکونه بین لگ گرڈه برنوی
دل وجان وصلوی لول گرڈه پان
سره نوی پنه گرڈه پنیوی پان
هوشته حی کینه ټپوش زان گرڈه برنوی
مویه مه بند و چهه دا طوار

هیه مال

روشه اس زه سند دیدار کرنوی
سره نوی بته گرڈه پنیوی پان!
پل صراطه تاره چهوم ژه نوی!
مل عاشق بنه بنه دیدار
ارزو اسوم ته گرڈه پنیوی پان
سره نوی بته گرڈه روی چاپو فره نوی
گنه مونشه گرڈه پنیوی پان
ماره کره ون چهوی نفس امار
ظریفه دمه دمه دم گرڈه سره نوی
سره نوی بته گرڈه پنیوی پان

دربیان خاتمۂ کتاب میشگویہ

ولی اللہ یہ قصہ مختصر کر
وداخاہ گژھ دوان سوری جوانی
جوانی گنڈہ ناوان دل بدلدار
جوانی یوسفِ کنعان تو بود
چھ برتراز ہمہ قدر جوانی
خرابی مہ ہیم افسوس افسوس
چھوافسوساہ نیٚن مالوی سورت نہ
گرہٚن کتو کیا سنا کرکتو سنا آی
ئے دنیا کرن گے دین ضایا
کہ ہستم ماندہ درلے برگ وسازی
بہ پیشیم منزل دشوار و مشکل
خداوندا کریما کر عنایت
وفائی این رسالہ عشق آموز
نمودہ فارسی در عشق آئین
بود این داستان عشق اخبار
قلم از شوق شاید راند این را
نماید سینۂ عشاق گلشن
تہ جاہ سال این مرقومہ خوب

وداخاہ تہ وداخاہ آخرس پر
جوانی چھے عجائب نہ ناوان
جوانی ژھنڈ ناوان عشقنوی نار
وداخاہ دِن دوبارہ وارہ وارہ
چھوافسوساہ نہ دوبارہ یوانی
ولی اللہ صد افسوس افسوس
یہ زت حاصل کرن گژھ ہوتی کرت نہ
چھوافسوساہ پرن کیا گی ونانی!
خدایا پاپی سانوی کر خدایا
نگشتم مائلِ افکار و اذکار

تاریخ طبع از محمد حسن وفائی گاہ

بود مر عاشقان را بہجت اندوز
لباسِ کاشمیری بار دیگر!
ہیہ مال ناگرائی عاشقِ زار
ز نظمِ دلکشِ این عشق خیزد

تمام شد ہیمال و ولی اللہ متو

فراقاہ در فراق زندگانی
جوانی در فسانہ انہ ناوان
جوانی راحت وریحان تو بود
کتیو چھوک متہ میبانی لو کہ چارہ
جوانی راورم افسوس افسوس
چھو واین لوو ایان رحلتک گوس
چھوافسوساہ بنیو کیا ناگہان زاہی
خرن ستیں مرن پاس ونانی
دریغا شد جوانی ہم ببازی
زبخت واژگون ہستم نگونسار
ندارم جز گنہ در دست حاصل
بسوئی راہ خود فرما ہدایت

تحسین مولوی مفتی صدر الدین

ولی اللہ متو۔ داد از سر
ز درد و سوز باید خواند این را
دلِ عشاق با او بس اویزد
زداید غم ز دل ہا دیدہ روشن
بگفتا ہاتفی۔ محمود و مرغوب
۱۳ ۵۷

ہر قسم کی سستی اور بارعایت کتابیں ملنے کا پتہ
غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراج گنج بازار سری نگر کشمیر